ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1945 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* 242

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 585

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ ὑπογραφέντος Χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον Μόνον

Κυροῦται ὁ ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ τῇ 6ῃ Ἰουνίου 1945 ὑπογραφεὶς Χάρτης τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, περιλαμβάνων καὶ τὸ Καταστατικὸν τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου ὡς καὶ ὁ ὑπογραφεὶς ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν Πρόσωρινὸς Διακανονισμός, ὧν τὸ κείμενον ἕπεται ἐν ἀγγλικῷ καὶ γαλλικῷ πρωτοτύποις καὶ ἑλληνικῇ μεταφράσει.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1945

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ
Τὰ Μέλη
Ι. ΠΟΛΙΤΗΣ, Β. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΓΟΥΝΑΡΑΚΗΣ, Γ. Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ, Γ. Α. ΜΑΤΖΑΒΙΝΟΣ, Π. ΜΑΥΡΙΚΗΣ, ΑΝΑΡΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Χ. ΛΟΥΗΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Β. ΒΟΪΛΑΣ, ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠ. ΜΑΤΕΣΙΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Α. ΜΕΡΕΝΤΙΤΗΣ, Γ. ΛΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Β. ΔΕΝΔΡΑΜΗΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγὶς
Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1945.
Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Β. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

CHARTER OF THE UNITED NATIONS

WE THE PEOPLES OF THE UNITED NATIONS DETERMINED

To save succeeding generations from the scourge of war, which twice in our lifetime has brought untold sorrow to mankind, and

To reaffirm faith in fundamental human rights, in the dignity and worth of the human person, in the equal rights of men and women and of nations large and small, and

To establish conditions under which justice and respect for the obligations arising from treaties and other sources of international law can be maintained, and.

To promote social progress and better standards of life in larger freedom,

AND FOR THESE ENDS

To practice tolerance and live together in peace with one another as good neighbors, and

To unite our strength to maintain international peace and security, and

To ensure, by the acceptance of principles and the institution of methods, that armed force shall not be used, save in the common interest, and

To employ international machinery for the economic and social advancement of all peoples,

HAVE RESOLVED TO COMBINE OUR EFFORTS TO ACCOMPLISH THESE AIMS.

Accordingly, our respective Governments, through representatives assembled in the city of San Francisco, who have exhibited their full powers found to be in good and due form, have agreed to the present Charter of the United Nations and do hereby establish an international organization to be known as the United Nations.

CHAPTER I
PURPOSES AND PRINCIPLES

Article 1

The purposes of the United Nations are:

1. To maintain international peace and security, and to that end: to take effective collective measures for the prevention and removal of threats to the peace, and for the suppression of acts of aggression or other breaches of the peace, and to bring about by peaceful means, and in conformity with the principles of justice and international law, adjustment or settlement of international disputes or situations which might lead to a breach of the peace;

2. To develop friendly relations among nations based on respect for the principle of equal rights and self-determination of peoples, and to take other appropriate measures to strengthen universal peace.

3. To achieve international cooperation in solving international problems of an economic, social, cultural, or humanitarian character, and in promoting and encouraging respect for human rights and for fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language, or religion; and

4. To be a center for harmonizing the actions of nations in the attainment of these common ends.

Article 2.

The Organization and its Members, in pursuit of the Purposes stated in Article 1, shall act in accordance with the following Principles.

1. The Organization is based on the principle of the sovereign equality of all its Members.

2. All Members, in order to ensure to all of them the rights and benefits resulting from membership, shall fulfil in good faith the obligations assumed by them in accordance with the present Charter.

3. All Members shall settle their international disputes by peaceful means in such a manner that international peace and security, and justice, are not endangered.

4. All Members shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any state, or in any other manner inconsistent with the Purposes of the United Nations.

5. All Members shall give the United Nations every assistance in any action it takes in accordance with the present Charter, and shall refrain from giving assistance to any state against which the United Nations is taking preventive or enforcement action.

6. The Organization shall ensure that states which are not Members of the United Nations act in accordance with these Principles so far as may be necessary for the maintenance of international peace and security.

7. Nothing contained in the present Charter shall authorize the United Nations to intervene in matters which are essentially within the domestic jurisdiction of any state or shall require the Members to submit such matters to settlement under the present Charter; but this principle shall not prejudice the application of enforcement measures under Chapter VII.

CHAPTER II

MEMBERSHIP

Article 3.

The original Members of the United Nations shall be the states which, having participated in the United Nations Conference on International Organization at San Francisco, or having previously signed the Declaration by United Nations of January 1, 1942, sign the present Charter and ratify it in accordance with Article 110.

Article 4.

1. Membership in the United Nations is open to all other peace-loving states which accept the obligations contained in the present Charter and, in the judgment of the Organization, are able and willing to carry out these obligations.

2. The admission of any such state to membership in the United Nations will be effected by a decision of the General Assembly upon the recommendation of the Security Council.

Article 5.

A member of the United Nations against which preventive or enforcement action has been taken by the Security Council may be suspended from the exercise of the rights and privileges of membership by the General Assembly upon the recommendation of the Security Council. The exercise of these rights and privileges may be restored by the Security Council.

Article 6.

A Member of the United Nations which has persistently violated the Principles contained in the present Charter may be expelled from the Organization by the General Assembly upon the recommendation of the Security Council.

CHAPTER III.

ORGANS

Article 7.

1. There are established as the principal organs of the United Nations: a General Assembly, a Security Council, an Economic and Social Council, a Trusteeship Council, an International Court of Justice, and a Secretariat.

2. Such subsidiary organs as may be found necessary may be established in accordance with the present Charter.

Article 8.

The United Nations shall place ne restrictions on the eligibility of men and women to participate in any capacity and under conditions of equality in its principal and subsidiary organs.

CHAPTER IV.

THE GENERAL ASSEMBLY

Composition

Article 9.

1. The General Assembly shall consist of all the Members of the United Nations.

2. Each Member shall have not more than five representatives in the General Assembly.

Functions and Powers

Article 10.

The General Assembly may discuss any questions or any matters within the scope of the present Charter or relating to the powers and functions of any organs provided for in the present Chapter, and, except as provided in Article 12, may make recommendations to the Members of the United Nations or to the Security Council or to both on any such questions or matters.

Article 11.

1. The General Assembly may consider the general principles of cooperation in the maintenance of international peace and security, including the principles governing disarmament and the regulation of armaments, and may make recommendations with regard to such principles to the Members or to the Security Council or to both.

2. The General Assembly may discuss any questions relating to the maintenance of international peace and security brought before it by any Member of the United Nations, or by the Security Council, or by a state which is not a Member of the United Nations in accordance with Article 35, paragraph 2, and, except as provided in Article 12, may make recommendations with regard to any such questions to the state or states concerned or to the Security Council or to both. Any such question on which action is necessary shall be referred to the Security Council by the General Assembly either before or after discussion.

3. The General Assembly may call the attention

of the Security Council to situations which are likely to endanger international peace and security.

4. The powers of the General Assembly set forth in this Article shall not limit the general scope of Article 10.

Article 12.

1. While the Security Council is exercising in respect of any dispute or situation the functions assigned to it in the present Charter, the General Assembly shall not make any recommendation with regard to that dispute or situation unless the Security Council so requests.

2. The Secretary-General, with the consent of the Security Council, shall notify the General Assembly at each session of any matters relative to the maintenance of international peace and security which are being dealt with by the Security Council and shall similarly notify the General Assembly, or the Members of the United Nations if the General Assembly is not in session, immediately the Security Council ceases to deal with such matters.

Article 13.

1. The General Assembly shall initiate studies and make recommendations for the purpose of:

a. promoting international cooperation in the political field and encouraging the progressive development of international law and its codification;

b. promoting international cooperation in the economic, social, cultural, educational, and health fields, and assisting in the realization of human rights and fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language, or religion.

2. The further responsibilities, functions, and powers of the General Assembly with respect to matters mentioned in paragraph 1 (b) above are set forth in Chapters IX and X.

Article 14.

Subject to the provisions of Article 12, the General Assembly may recommend measures for the peaceful adjustment of any situation, regardless of origin, which it deems likely to impair the general welfare or friendly relations among nations, including situations resulting from a violation of the provisions of the present Charter setting forth the Purposes and Principles of the United Nations.

Article 15.

1. The General Assembly shall receive and consider annual and special reports from the Security Council; these reports shall include an account of the measures that the Security Council has decided upon or taken to maintain international peace and security.

2. The General Assembly shall receive and consider reports from the other organs of the United Nations.

Article 16.

The General Assembly shall perform such functions with respect to the international trusteeship system as are assigned to it under Chapters XII and XIII, including the approval of the trusteeship agreements for areas not designated as strategic.

Article 17.

1, The General Assembly shall consider and approve the budget of the Organization.

2. The expenses of the Organization shall be borne by the Members as apportioned by the General Assembly.

3. The General Assembly shall consider and approve any financial and budgetary arrangements with specialized agencies referred to in Article 57 and shall examine the administrative budgets of such specialized agencies with a view to making recommendations to the agencies concerned.

Voting

Article 18.

1. Each member of the General Assembly shall have one vote.

2. Decisions of the General Assembly on important questions shall be made by a two-thirds majority of the members present and voting. These questions shall include: recommendations with respect to the maintenance of international peace and security, the election of the non-permanent members of the Security Council, the election of the members of the Economic and Social Council, the election of members of the Trusteeship Council in accordance with paragraph 1 (c) of Article 86, the admission of new Members to the United Nations, the suspension of the rights and privileges of membership, the expulsion of Members, questions relating to the operation of the trusteeship system, and budgetary questions.

3. Decisions on other questions, including the determination of additional categories of questions to be decided by a two-thirds majority, shall be made by a majority of the members present and voting.

Article 19.

A Member of the United Nations which is in arrears in the payment of its financial contributions to the Organization shall have no vote in the General Assembly if the amount of its arrears equals or exceeds the amount of the contributions due from it for the preceding two full years. The General Assembly may, nevertheless, permit such a Member to vote if it is satisfied that the failure to pay is due to conditions beyond the control of the Member.

Procedure.

Article 20.

The General Assembly shall meet in regular annual sessions and in such special sessions as occasion may require. Special sessions shall be convoked by the Secretary-General at the request of the Security Council or of a majority of the Members of the United Nations.

Article 21.

The General Assembly shall adopt its own rules of procedure. It shall elect its President for each session..

Article 22.

The General Assembly may establish such subsidiary organs as it deems necessary for the performance of its functions.

CHAPTER V

THE SECURITY COUNCIL

Composition

Article 23

1. The Security Council shall consist of eleven Members of the United Nations. The Republic of China, France, the Union of Soviet Socialist Republics, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and the United States of America shall be permanent members of the Security Council. The General Assembly shall elect six other Members of the United Nations to be non-permanent members of the Security Council, due regard being specially paid, in the first instance to the contribution of Members of the United Nations to the maintenance of international peace and security and to the other purposes of the Organization, and also to equitable geographical distribution.

2. The non-permanent members of the Security Council shall be elected for a term of two years. In the first election of the non-permanent members, however, three shall be chosen for a term of one year. A

retiring member shall not be eligible for immediate re-election.

3. Each member of the Security Council shall have one representative.

Functions and Powers

Article 24,

1, In order to ensure prompt and effective action by the United Nations, its Members confer on the Security Council primary responsibility for the maintenance of international peace and security, and agree that in carrying out its duties under this responsibility the Security Council acts on their behalf.

2. In discharging these duties the Security Council shall act in accordance with the Purposes and Principlee of the United Nations. The specific powers granted to the Security Council for the discharge of these duties are laid down in Chapters VI, VII, VIII, and XII,

3. The Security Council shall submit annual and, when necessary, special reports to the General Assembly for its consideration.

Article 25.

The Members of the United Nations agree to accept and carry out the decisions of the Security Council in accordance with the present Charter.

Article 26.

In order to promote the establishment and maintenance of international peace and security with the least diversion for armaments of the world's human and economic resources, the Security Council shall be responsible for formulating, with the assistance of the Military Staff Committee referred to in Article 47, plans to be submitted to the Members of the United Nations for the establishment of a system for the regulation of armaments,

Article 27

1. Each member of the Security Council shall have one vote.

2. Decisions of the Security Council on procedural matters shall be made by an affirmative vote of seven members.

3. Decisions of the Security Council on all other matters shall be made by an affirmative vote of seven members including the concurring votes of the permanent members; provided that, in decisions under Chapter VI, and under paragraph 3 of Article 52, a party to a dispute shall abstain from voting.

Procedure

Article 28.

1. The Security Council shall be so organized as to be able to function continuously. Each member of the Security Council shall for this purpose be represented at all times at the seat of the Organization.

2. The Security Council shall hold periodic meetngs at which each of its members may, if it so desires, be represented by a member of the government or by some other specially designated representative.

3. The Security Council may hold meetings at such places other than the seat of the Organization as in its judgment will best facilitate its work.

Article 29.

The Security Council may establish such subsidiary organs as it deems necessary for the performance of its functions.

Article 30

The Security Council shall adopt its own rules of procedure, including the method of selecting its President.

Article 31.

Any Member of the United Nations which is not a member of the Security Council may participate, without vote, in the discussion of any question brought before the Security Council whenever the latter considers that the interests of that Member are specially affected.

Article 32.

Any Member of the United Nations which is not a member of the Security Council or any state which is not a Member of the United Nations, if it is a party to a dispute under consideration by the Security Council, shall be invited to participate, without vote, in the discussion relating to the dispute. The Security Council shall lay down such conditions as it deems just for the participation of a state which is not a Member of the United Nations.

CHAPTER VI
PACIFIC SETTLEMENT OF DISPUTES

Article 33.

1. The parties to any dispute, the continuance of which is likely to endanger the maintenance of international peace and security, shall, first of all, seek a solution by negotiation, enquiry, mediation, conciliation, arbitration, judicial settlement, resort to regional agencies or arrangements, or other peaceful means of their own choice.

2. The Security Council shall, when it deems necessary, call upon the parties to settle their dispute by such means.

Article 34,

The Security Council may investigate any dispute, or any situation which might lead to international friction or give rise to a dispute, in order to determine whether the continuance of the dispute or situation is likely to endanger the maintenance of international peace and security.

Article 35.

1. Any Member of the United Nations may bring any dispute or any situation of the nature referred to in Article 34, to the attention of the Security Council or of the General Assembly.

2. A state which is not a Member of the United Nations may bring to the attention of the Security Council or of the General Assembly any dispute to which it is a party if it accepts in advance, for the purposes of the dispute, the obligations of pacific settlement provided in the present Charter.

3. The proceedings of the General Assembly in respect of matters brought to its attention under this Article will be subject to the provisions of Articles 11 and 12.

Article 36.

1. The Security Council may, at any stage of a dispute of the nature referred to in Article 33 or of a situation of like nature, recommend appropriate procedures or methods of adjustment.

2. The Security Council should take into consideration any procedures for the settlement of the dispute which have already been adopted by the parties.

3. In making recommendations under this Article the Security Council should also take into consideration that legal disputes should as a general rule be referred by the parties to the International Court of Justice in accordance with the provisions of the Statute of the Court.

Article 37.

1. Should the parties to a dispute of the nature referred to in Article 33 fail to settle it by the means indicated in that Article, they shall refer it to the Security Council.

2. If the Security Council deems that the continuance of the dispute is in fact likely to endanger

the maintenance of international peace and security, it shall decide whether to take action under Article 36 or to recommend such terms of settlement as it may consider appropriate.

Article 38.

Without prejudice to the provisions of Articles 33 to 37, the Security Council may, if all the parties to any dispute so request, make recommendations to the parties with a view to a pacific settlement of the dispute.

CHAPTER VII.

ACTION WITH RESPECT TO THREATS TO THE PEACE, BREACHES OF THE PEACE, AND ACTS OF AGGRESSION.

Article 39.

The Security Council shall determine the existence of any threat to the peace, breach of the peace, or act of aggression and shall make recommendations, or decide what measures shall be taken in accordance with Articles 41 and 42, to maintain or restore international peace and security.

Article 40.

In order to prevent an aggravation of the situation, the Security Council may, before making the recommendations or deciding upon the measures provided for in Article 39, call upon the parties concerned to comply with such provisional measures as it deems necessary or desirable. Such provisional measures shall be without prejudice to the rights, claims, or position of the parties concerned. The Security Council shall duly take account of failure to comply with such provisional measures.

Article 41.

The Security Council may decide what measures not involving the use of armed force are to be employed to give effect to its decisions, and it may call upon the Members of the United Nations to apply such measures. These may include complete or partial interruption of economic relations and of rail, sea, air postal, telegraphic, radio, and other means of communication, and the severance of diplomatic relations.

Article 42.

Should the Security Council consider that measures provided for in Article 41 would be inadequate or have proved to be inadequate, it may take such action by air, sea, or land forces as may be necessary to maintain or restore international peace and security. Such action may include demonstrations, blockade, and other operations by air, sea, or land forces of Members of the United Nations.

Article 43.

1. All Membres of the United Nations, in order to contribute to the maintenance of international peace and security, undertake to make available to the Security Council, on its call and in accordance with a special agreement or agreements, armed forces, assistance, and facilities, including rights of passage, necessary for the purpose of maintaining international peace and security.

2. Such agreement or agreements shall govern the numbers and types of forces, their degree of readiness and general location, and the nature of the facilities and assistance to be provided.

3. The agreement or agreements shall be negotiated as soon as possible on the initiative of the Security Counsil. They shall be concluded between the Security Counsil and Members or between the Security Counsil and groups of Members and shall subject to ratification by the signatory states in accordance with their respective constitutional processes.

Article 44.

When the Security Counsil has decided to une force it shall, before calling upon a Member not represented on it to provide armed forces in fulfillment of the obligations assumed under Article 43, invite that Member, if the Member so desires, to participate in the secisions of the Security Council concerning the employment of contingents of that Member 's armed forces.

Article 45.

In onder to enable the United Nations to take urgent military measures, Members shall hold immeditely available national air-force contingents for combined international enforcement action. The strength and degree of readiness of these contingents and plans for their combined action shall be determined, within the limits laid down in the special agreement of agreements referred to in Article 43, by the Security Council with the assistance of the Military Staff Committee.

Article 46.

Plans for the application of armed force shall be made by the Security Council with the assistance of the Military Staff Committee.

Article 47.

1. There shall be established a Military StaffCommitee to advise and assist the Security Council on all questions relating to the Security Council's military requirements for the maintenance of international peace and security, the employment and command of forces placed at its disposal, the regulation of armaments, and possible disarmament.

2. The Military Staff Committee shall consist of the Chiefs of Staff of the permanent members of the Security Council or teir representatives. Any Member of the United Nations not permanently represented on the Committee shall be invited by the Committee to be associated with it when the efficient discharge ot the Committee's responsibilities requires the participation of that Member in its work.

3. The Military Staff Committee shall be responsible under the Security Council for the strategic direction of any armed forces placed at the disposal of the Security Council. Questions relating to the command of such forces shall be worked out subsequently.

4. The Military Staff Committe, with the authorization of the Securiry Council and after consultation with appropriate regional agencies, may establish regional subcommittees.

Article 48.

1. The action required to carry out the decisions of the Security Council for the maintenance of intêrnational peace and security shall be taken by all the Members of the United Nations or by some of them, as the Security Council may determine.

2. Such decisions shall be carried out by the Members of the United Nations directly and through their action in the appropriate international agencies of which they are members.

Article 49.

The Members of the United Nations shall join in affording mutual assistance in carrying out the measures decided upon by the Security Council,

Article 50.

If preventive or enforcement measures against any state are taken by the Security Council, any other state, whether a Member of the United Nations or not, which finds itself confronted with special economic problems arising from the carrying out of those measures shall

have the right to consult the Security Council with regard to a solution of those problems.

Article 51.

Nothing in the present Charter shall impair the inherent right of individual or collective selfdefense if an armed attack occurs against a Member of the Uniten Nations, until the Security Council has taken the measures necessary to maintain international peace and security. Measures taken by Members in the exercise of this right of selfdefence shall be immediately reported to the Security Council and shall not in any way effect the authority and responsibility of the Security Council under the present Charter to take at any time such action as it deems necessary in onder to maintain or restore international peace and security.

CHAPTER VIII

REGIONAL ARRANGEMENTS

Article 52.

1. Nothing in the present Charter precludes the existence of regional arrangements or agencies for dealing with such matters relating to the maintenance of international peace and security as are appropriate for regional action , provided that such arrangements or agencies and their activities are consistent with Purposes and Principles of the United Nations.

2. The Members of the United Nations entering into such arrangements or constituting such agencies shall make every effort to achieve pacific settlement of local disputes through such regional arrangements or by such regional agencies before referring them to the Security Council.

3. The Security Council shall encourage the development of pacific settlement of local disputes through such regional arrangements or by such regional agencies either on the initiative of the states concerned or by reference from the Security Council.

4. This Article in no way impairs the application of Articles 34 and 35.

Article 53.

1. The Security Council shall, where appropriate, utilize such regional arrangements or agencies for enforcement action under its authority. But no enforcement action shall be taken under regional arrangements or by regional agencies without the authorization of the Security Council, with the exception of measures against any enemy state, as defined in paragraph 2 of this Article, provided for pursuant to Article 107 or in regional arrangemevs directed against renewal of aggressive policy on the part of any such state, until such time as the Organization may, on request of the Governments concerned, be charged with the responsibility for preventing further aggression by such a state.

2. The term enemy state as used in paragraph 1 of this Article applies to any state which during the Second World War has been an enemy of any signatory of the present Charter.

Article 54.

The Security Council shall at all times be kept fully informed of activities undertaken or in contemplation under regional arrangements or by regional agencies for the maintenance of international peace and security.

CHAPTER IX.

INTERNATIONAL ECONOMIC AND SOCIAL COOPERATION

Article 55.

With a view to the creation of conditions of stability and well-being which are necessary for peaceful and friendly relations among nations based on respect for the principle of equal rights and self-determination of peoples, the United Nations shall promote:

a. higher standards of living, full employment, and conditions of economic and social progress and development;

b. solutions of international economic, social, health and related problems; and international cultural and educational cooperation; and

c. universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex language or religion.

Article 56.

All Members pledge themselves to take joint and separate action in cooperation with the Organization for the achievement of the purposes set forth in Article 55.

Article 57.

1. The various specialized agencies , established by intergovernmental agreeement and having wide international responsibilities, as defined in their basic instruments, in economic, social, cultural, educational, health, and related fields, shall be brought into relationship with the United Nations in accordance with the provisions of Article 63.

2. Such agencies thus brought into relationship with the United Nations are hereinafter referred to as specialized agencies.

Article 58.

The Organization shall make recommendations for the coordination of the policies and activities of the specialized agencies.

Article 59.

The Organization shall, where appropriate, initiate negotiations among the states concerned for the creation of any new spescialized agencies required for the accomplishment of the purposes set forth in Article 55.

Article 60.

Responsibility for the discharge of the functions of the Organization set forth in this Chapter shall be vested in the General Assembly and, under the authority of the General Assembly, in the Economic and Social Council, which shall have for this purpose the powers set forth in Chapter X.

CHAPTER X

THE ECONOMIC AND SOCIAL COUNCIL.

Composition

Article 61

1. The Economic and Social Council shall consist of eighteen Members of the United Nations elected by the General Assembly.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, six members of the Economic and Social Council shall be elected aech year for a term of three years. A retiring member shall be eligible for immediate re-election.

3. At the first election, eighteen members of the Economic and Social Council be chosen. The term of office of six members so chosen shall expire at the end of one year, and of six other members at the end of two years, in accordance with arrangements made by the General Assembly,

4. Each member of the Economic and Social Council shall have one representative.

Functions and Powers

Article 62.

1. The Economic and Social Council may make or initiate studies and reports with respect to inter-

national economic, social. cultural, educational, health and related matters and may make recommendations with respect to any such matters to the General Assembly, to the Members of the United Nations, and to the specialized agencies concerned,

2. It may make recommendations for the purpose of promoting respect for, and observance of, human rights ann fundamental freedoms for all.

3. It may prepare draft conventions for submission to the General Assembly, with respect to matters falling within its competence.

4. It may call, in accordance with the rules prescribed by the United Nations, international conferences on matters falling within its competence.

Article 63.

1, The Economic and Social Council may enter into egreements with any of the agencies referred to in Article 57, defining the terms on which the agency concerned shall be brought into relationship with the United Nations. Such agreements shall be subject to approval by the General Assembly.

2, It may coordinate the activities of the specialized agencies through consultation with and recommendations to such agencies and through recommendations to the General Assembly and to the Members of the United Nations.

Article 64.

1. The Economic and Social Council may take appropriate steps to obtain regular report s form the specialized agencies. It may make arrangements with the Members of the United Nations and with the specialized agencies to obtain reports on the steps taken to give effect to its own recommendations and to recommendations on matters falling within its competence made by the General Assembly.

2. It may communicate its observations on these reports to the Genelar Assembly.

Article 65.

The Economic and Social Council may furnish information to the Security Council and shall assist the Security upon its request.

Article 66.

1. The Economic and Social Council shall perform such functions as fall within its competence in connection with the carrying out of the recommendations of the General Assembly.

2. It may, with the approval of the General Assembly perform services at the request of Members of the United Nations and at the request of specialized agencies.

3. It shall perform such other functions as are specified elsewhere in the present Charter or as may be assigned to it by the General Assembly.

Voting

Article 67.

1. Each member of the Economic and Social Council shall have one vote.

2. Decisions of the Economic and Social Council shall be made by a majority of the members present and voting.

Procednre

Article 68.

The Economic and Social Council shall set up commissions in economic and social fields and for the promotion of human rights, and such other commissions as may be required for the performance of its functions.

Article 69.

The Economic and Social Council shall invite any Member of the United Nations to participate, without vote, in its deliberations on any matter of particular concern to that Member.

Article 70.

The Economic and Social Council may make arrangements for representatives of the speciallized agencies to participate, without vote, in its deliberations and in those of the commissions established by it, and for its representatives to participate in the deliberations of the specialized agencies.

Article 71.

The Economic and Social Council may make suitable arrangements for consultation with non-governmental organizations which are concerned with matters within its competence. Such arrangements may be made with international organizations and, where appropriate with national organizations after consultation with the Member of the United Nations concerned.

Article 72.

1. The Economic and Social Council shall adopt its own rules of procedure, including the method of selecting its President.

2. The Economic and Social Council shall meet as required in accordance with its rules, which shall include provision for the convening of meetings on the request of a majority of its members.

CHAPTER XI.

DECLARATION REGARDING NON-SELF-GOVERNING TERRITORIES

Article 73.

Members of the United Nations which have or assume responsibilities for the administration of territories whose peoples have not yet attained a full measure of self-government recognize the principle that the interests of the inhabitants of these territories are paramount, and accept as a sacred trust the obligation to promote to the utmost, within the system of international peace and security established by the present Charter, the well-being of the inhabitants of these territories, and, to this end :

a. to ensure, with due respect for the culture of the peoples concerned, their political, economic, social, and educational advancement, their just treatment, and their protection against abuses;

b. to develop self-government, to take due account of the political aspirations of the peoples, and to assist them in the progressive development of their free political institutions, according to the particular circumstances of each territory and its peoples and their varying stages of advancement;

c. to further international peace and security;

d. to promote constructive measures of development, to encourage research, and to cooperate with one another and, when and where appropriate, with specialized international bodies with a view to the practical achievement of the social, economic, and scientific purposes set forth on this Article; and

e. to transmit regularly to the Secretary-General for information purposes, subject to such limitation as security and constitutional considerations may require, statistical and other information of a technical nature relating to economic, social, and educational conditions in the territories for which they are respectively responsible other than these territories to which Chapters XII ans XIII apply.

Article 74.

Members of the United Nations also agree that their policy in respect on the territories to which this

Chapter applies, no less than in respect of their metropolitan areas, must be based on the general principle of good-neighborliness, due account being taken of the interests and well-being of the rest of the world, in social, economic, and commercial matters,

CHAPTER XII.

INTERNATIONAL TRUSTEESHIP SYSTEM

Article 75.

The United Nations shall establish under its authority an international trusteeship system for the administration and supervision of such territories as may be placed thereunder by subsequent individual agreements. These territories are hereinafter referred to as trust territories.

Article 76.

The basic objectives of the trusteeship system, in accordance with the Purposes of the United Nations laid down in Article 1 of the present Charter, shall be:

a. to further international peace and security;

b. to promote the political, economic, social, and educational advancement of the inhabitants of the trust territories, and their progressive development towards self-government or independence as may be appropriate to the particular circumstances of each territory and its peoples and the freely expressed wishes of the peoples concerned, and as may be provided by the terms of each trusteeship agreement;

c. to encourage respect for human rights and for fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language, or religion, and to encourage recognition of the interdependence of the peoples of the world; and

d. to ensure equal treatment in social, economic, and commercial matters for all Members of the United Nations and their nationals, and also equal treatment for the latter in the administration of justice, without prejudice to the attainment of the foregoing objectives and subject to the provisions of Article 80.

Article 77.

1. The trusteeship system shall apply to such territories in the following categories as may be placed thereunder by means of trusteeship agreements:

a. territories now held under mandate;

b. territories which may be detached from enemy states as a result of the Second World War; and

c. territories voluntarily placed under the system by states responsible for their administration.

2. It will be a matter for subsequent agreement as to which territories in the foregoing categories will be brought under the trusteeship system and upon what terms.

Article 78.

The trusteeship system shall not apply to territories which have become Members of the United Nations, relationship among which shall be based on respect for the principle of sovereign equality.

Article 79.

The terms of trusteeship for each territory to be placed under the trusteeship system, including any alteration or amendment, shall be agreed upon by the states directly concerned, including the mandatory power in the case of territories held under mandate by a Member of the United Nations, and shall be approved as provided for in Articles 83 and 85.

Article 80.

1. Except as may be agreed upon in individual trusteeship agreements, made Articles 77, 79, and 81, placing each territory under the trusteeship system, and until such agreements have been concluded, nothing in this Chapter shall be construed in or of itself to alter in any manner the rights whatsoever of any states or any peoples or the terms of existing internationale instruments to which Members of the United Nations may respectively be parties.

2. Paragraph 1 of this Article shall not be interpreted as giving grounds for delay or postponement of the negotiation and conclusion of agreements for placing mandated and other territories under the trusteeship system as provided for in Article 77.

Article 81.

The trusteeship agreement shall in each case include the terms under which the trust territory will be administered and designate the authority which will exercise the administration of the trust territory. Such authority, hereinafter called the administering authority, may be one or more states or the Organization itself.

Article 82.

There may be designated, in any trusteeship agreement, a strategic area or areas which may include part or all of the trust territory to which the agreement applies, without prejudice to any special agreement or agreements made under Article 43.

Article 83.

1. All functions of the United Nations relating to strategic areas, including the approval of the terms of the trusteeship agreements and of their alteration or amendment, shall by exercised by the Security Council.

2. The basic objectives set forth in Article 76. shall be applicable to the people of each strategic area.

3. The Security Council shall, subject to the provisions of the trusteeship agreements and without prejudice to security considerations, avail itself of the assistance of the Trusteeship Council to perform those functions of the United Nations under the trusteeship system relating to political, economic, social, and educational matters in the strategic areas.

Article 84.

It shall be the duty of the administering authority to ensure that the trust territory shall play its part in the maintenance of international peace and security. To this end the administering authority may make use of volunteer forces, facilities, and assistance from the trust territory in carrying out the obligations towards the Security Council undertaken in this regard by the administering authority, as well as for local defence and the maintenance of law and order within the trust territory.

Article 85.

1. The functions of the United Nations with regard to trusteeship agreements for all areas not designated as strategic, including the approval of the terms of the trusteeship agreements and of their alteration or amendment, shall be exercised by the General Assembly.

2. The Trusteeship Council, operating under the authority of the General Assembly, shall assist the General Assembly in carrying out these functions.

CHAPTER XIII.

THE TRUSTEESHIP COUNCIL

Composition

Article 86.

1. The Trusteeship Council shall consist of the following Members of the United Nations:

a. those Members administering trust territories;

b. such of those Members mentioned by name in Article 23 as are not administering trust territories; and

c. as many other Members elected for threeyear terms by the General Assembly as may be necessary to ensure that the total number of members of the Trusteeship Council is equally divided between those Members of the United Nations which administer trust territories and those which do not.

2. Each member of the Trusteeship Council shall designate one specially qualified person to represent it therein.

Functions and Powers

Article 87.

The General Assembly and, under its authority, the Trusteeship Council, in carrying out their functions, may:

a. consider reports submitted by the adniniste-ring authority;

b. accept petitions and examine them in consulta tion with the administering authority;.

c. provide for periodic visits to the respective trust territories at times agreed upon with the administering authority; and

d. take these and other actions in conformity with the term- of the trusteeship agreements.

Article 88.

The Trusteeship Council shall formulate a questionnaire on the political, economic, social, and educat-ional advancement of the inhabitants of each trust territory, and the administering authority for each trust territory within the competence of the General Assembly shall make an annual report to the General Assembly upon the basis of such questionnaire,

Voting

Article 89.

1. Each member of the Trusteeship Council shall have one vote.

2. Decisions of the Trusteeship Council shall be made by a majority of the members present ann voting.

Procedure

Article 90.

1. The Trusteeship Council shall adopt its own rules of procedure, including the method of selecting its President.

2. The Trusteeship Council shall meet as required in accordance with its rules, which shall include provision for the convening of meetings on the request of a majority of its members,

Article 91.

The Trusteeship Council shall, when appropriate, avail itself of the assistance of the Economic and Social Council and of the specialized agencies in regard to matters with which they are respectively concerned.

CHAPTER XIV

THE INTERNATIONAL COURT OF JUSTICE

Article 92.

The International Court of Justice shall be the principal judicial organ of the United Nations. It shall function in accordance with the annexed Statute, which is based upon the Statute of the Permanent Court of International Justice and forms an integral part of the present Charter.

Article 93.

1. All Members of the United Nations are ipso facto parties to the Statute of the International Court of Justice.

2. A state which is not a Member of the United Nations may become a party to theStatute of the International Court of Justice on conditions to be determined in each case by the General Assembly upon the recommendation of the Security Council.

Article 94.

1. Each Member of the United Nations undertakes to comply with the decision of the International Court of Justice any case to which it is a party.

2. If any party to a case fails to perform the obligations incumbent upon it under a judgment rendered by the Court, the other party may have recourse to the Security Council, which may, if it deems necessary, make recommendations or decide upon measures to be taken to give effect to the judgment.

Article 95.

Nothing in the present Charter shall prevent Members of the United Nations from entrusting the solution of their differences to other tribunals by virtue of agreements already in existence or which may be concluded in the future.

Article 96.

1. The General Assembly or the Security Council may request the International Court of Justice to give an advisory opinion on any legal question.

2. Other organs of the United Nations and specialized agencies, which may at any time be so authorized by the General Assembly, may also request advisory opinions of the Court on legal questions arising within the scope of their activities.

CHAPTER XV

THE SECRETARIAT

Article 97.

The Secretariat shall comprise a Secretary-Geneeal and such staff as the Organization may require. The Secretary-General shall be appointed by the General Assembly upon the recommendation of the Security Council. He shall be the chief administrative officer of the Organization.

Article 98.

The Secretary-General shall act in that capacity in all meetings of the General Assembly, of the Security Council, of the Economic and Social Council, and of the Trusteeship Council, and shall perform such other functions as are entrusted to him by these organs. The Secretary-General shall make an annual report to the General Assembly on the work of the Organization.

Article 99.

The Secretary-General may bring to the atten-

tion of the Security Council any matter which in his opinion may threaten the maintenance of international peace and security.

Article 100.

1. In the performance of their duties the Secretary-General and the staff shall not seek or receive instructions from any government or from any other authority external to the Organization. They shall refrain from any action which might reflect on their position as international officials responsible only to the Organization.

2. Each Member of the United Nations undertakes to respect the exclusively international character of the responsibilities of the Secretary-General and the staff and not to seek to influence them in the discharge of their responsibilities.

Article 101.

1. The staff shall be appointed by the Secretary General under regulations established by the General Assembly.

2. Appropriate staffs shall be permanently assigned to the Economic and Social Council, the Trusteeship Council, and as required, to other organs of the United Nations. These staffs shall form a part of the Secretariat.

3. The paramount consideration in the employment of the staff and in the determination of the conditions of service shall be the necessity of securing the highest standards of efficiency, competence, and integrity. Due regard shall be paid to the importance of recruiting the staff on as wide a geographical basis as possible.

CHAPTER XVI

MISCELLANEOUS PROVISIONS

Article 102.

1. Every treaty and every international agreement entered into by any Member of the United Nations after the present Charter comes into force shall as soon as possible be registered with the Secretariat and published by it.

2. No party to any such treaty or international agreement which has not been registered in accordance with the provisions of paragraph 1 of this Article may invoke that treaty or agreement before any organ of the United Nations.

Article 103.

In the event of a conflict between the obligations of the Members of the United Nations under the present Charter and their obligations under any other international agreement, their obligations under the present Charter shall prevail.

Article 104.

The Organization shall enjoy in the territory of each of its Members such legal capacity as may be necessary for the exercice of its functions and the fulfillment of its purposes.

Article 105.

1. The Organization shall enjoy in the territory of each of its Members such privileges and immunities as are necessary for the fulfillment of its purposes.

2. Representatives of the Members of the United Nations and officials of the Organisation shall similarly enjoy such privileges and immunities as are necessary for the independent exercice of their functions in connection with the Organization,

3. The General Assembly may make recommendations with a view to determining the details of the application of parargraphs 1 and 2 of this Article or may propose conventions to the Members of the United Nations for this purpose.

CHAPTER XVII

TRANSITIONAL SECURITY. ARRANGEMENTS

Article 106.

Pending the coming into force of such special agreements referred to in Article 43 as in the opinion of the Security Council enable it to begin the exercice of its responsibilities under Article 42, the parties to th, Four-Nation Declaration, signed at Moscow, October 30, 1943, and France, shall, in accordance with the provisions of parargraph, 5 of that Declaration, consult with one another and as occasion requires with other Members of the United Nations with a view to such joint action on behalf of the Organization as may be necessary for the purpose of maintaining international peace and security,

Article 107.

Nothing in the present Charter shall invalidate or preclude action, in relation to any state which during the Second Wolrd War has been an enemy of any signatory to the present Charter, taken or authorized as a result of that by the Goverments having responsibility for such action.

CHAPTER XVIII

AMENDMENTS

Article 108.

Amendments to the present Charter shall come into force for all Members of the United Nations when they have been adopted by a vote of two thirds of the members of the General Assemply and ratified in accordance with their respective constitutional processes by two thirds of the Members of the United Nations, including all the permanent members of the Security Council.

Article 109.

1. A General Conference of the Members of the United Nations for the purpose of reviewing the present Charter may be held at a date and place to be fixed by a two-thirds vote of the members of the General Assembly and by a vote of any seven members of the Security Counsil. Each Member of the United Nations shall have one vote in the conference.

2. Any alteration of the present Charter recommended by a two-thirds vote of the conference shall take effect when ratified in accordance with their respective constitutional processes by two thirds of the Members of the United Nations including all the permanent members of the Security Council.

3. If such a conference has not been held before the tenth annual session of the General Assembly following the coming into force of the present Charter, the proposal to call such a conference shall be placed on the agenda of that session of the General Assembly, and the conference shall be held if so decided by a majority vote of the members of the General Assembly and by a vote of any seven members of the Security Council.

CHAPTER XIX

RATIFICATION AND SIGNATURE

Article 110.

1. The present Charter shall be ratified by the signatory states in accordance with their respective constitutional processes.

2. The ratifications shall be deposited with the Government of the United States of America, which shall notify all the signatory states of each deposit as well as the Secretary-General of the Organization when he has been appointed.

3. The present Charter shall come into force upon the deposit of ratification by the Republic of China, France, the Union of Soviet Socialist Republics, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and the United States of America, and by a majority of the other signatory states. A protocol of the ratifications deposited shall thereupon be drawn up by the Government of the United States of America which shall communicate copies thereof to all the signatory states.

4. The states signatory to the present Charter which ratify it after it has come into force will become original Members of the United Nations on the date of the deposit of their respective ratifications.

Article 111.

The present Charter, of which the Chinese, French, Russian, English, and Spanish texts are equally authentic, shall remain deposited in the archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies thereof shall be transmited by that Government to the Governments of the other signatory states.

IN FAITH WHEREOF the representatives of the Governments of the United Nations have signed the present Charter.

DONE at the city of San Francisco the twentysixth day of June, one thousand nine hundred and forty-five.

STATUTE OF THE INTERNATIONAL COURT OF JUSTICE

Article 1.

The international court of Justice established by the United Nations as the principal judicial organ of the United Nations shall be constituted and shall function in accordance with the provisions of thepresent Statute.

CHAPTER I

ORCANIZATION OF THE COURT

Article 2.

The Court shall be composed of a body of independent judges, elected regardless of their nationality from among persons of high moral character, who possess the qualifications required in their highest judicial offices, or are jurisconsults of recognized competence in international law.

Article 3.

1. The Court shall consist of fifteen members, no two of whom may be nationals of the same state.

2. A person who for the purposes of membership in the Court could be regarded as a national of more than one state shall be deemed to be a national of the one in which he ordinarily exercises civil and political rights.

Article 4.

1. The members of the Court shall be elected by the General Assembly and by the Secu ity Council from a list of persons nominated by the nationalgroups in the Permanent Court Arbitration, in accondance with the following provisions.

2. In the case of Members of the United Nations not sepresented in the Permanent Court of Arbitration, candidates shall be nominated by national groups appointed for this purpose by their governments under the same conditions as those prescribed for members of the Permanent Court of Arbitration by Article 44 of the Hague ot 1907 for the pacific settlement of international disputes.

3. The conditions under which a state which is a party to the present Statute but is not a Member of the Court shall, in the absence of a special agreement be laid down by the General Assembly upon recommendation of the Security Council.

Article 5.

1. At least three months before the date of the election, the Secretary General of the United Nations shall address a written request to the members of the states which are parties to the present Statute, and to the members of the national groups appointed under Article 4 paragraph 2, inviting them to undertake, within a given time, by national groups, the nominations in a position to accept the duties of a member of the Court.

2. No group may nominate more than four persons, not more than two of whom shall be of their own nationality. In no case may the number of candidates nominated by a group be more than double the number of seats to be filled,

Article 6,

Before making these nominations, each national group is recommended to consult its highest court of justice, its legal faculties and schools of law, and its national academies and national sections of infernational academies devoted to the study of law.

Article 7.

1. The Secretary-General shall prepare a list in alphabetical order of all the persons thus nominated. Save as provided in Article 12, paragraph 2, these shall be the only persons eligible.

2. The Secretary-General shall submit this list to the General Assembly and to the Security Council.

Article 8.

The General Assembly and the Security Council shall proceed independently of one another to elect the members of the Court,

Article 9.

At every election, the electors shall bear in mind not only that the persons to be elected should individually posses the qualifications required, but also that in the body as a whole the representation of the main forms of civilization and of the principal legal systems ot the world should be assured.

Article 10.

1. Those candidates who obtain an absolute majority of votes in the General Assembly and in the Security Council shall be considered as elected.

2. Any vote of the Security Council, whether for the election of judges or tor the appointment of members of the conference envisaged in Article 12, shall be taken without any distinction between permanent and non-permanent members of the Security Council.

3. In the event of more than one national of the same state obtaining an absolute majority of the votes both of the General Assembly and of the Security Coun cil, the eldest of these only shall be considered as elected.

Article 11.

If, after the meeting held for the purpose of the election, one or more seats remain to be filled, a second and, if necessary, a third meeting shall take place.

Article 12.

1. If, ather the third meeting, one or more seats still remain unfilled, a joint conference consisting of six members, three appointed by the General Assembly and three by the Security Council, may be formed at any time at the request of either the General Assembly or the Security Counsil, for the purpose of choosing by the vote of an absolute majority one name for each seat still vacant, to submit to the General Assembly and the Security Council for their respective acceptance.

2. If the joint conference is unanimously agreed upon any person who fulfils the required conditions, he may be included in its list, even though he was not included in the list of nominatious referred to in Article 7.

3. If the joint conference is satisfied that it will not be successful in procuring an election, those members of the Court who have already been elected shall, within a period to be fixed by the Security Council proceed to fill the vacant seats by selection from among those candidates who have obtained votes either in the General Assembly or in the Security Council,

4. In the event of an equality of votes among the judges, the eldest jndge shall have a casting vote.

Article 13.

1. The members of the Court shall be elected for nine years and may be re-elected; provided, however, that of the judges elected at the first election, the terms of five judges shall expire at the end of three years and the terms of five more judges shall expire at the end of six years.

2. The judges whose terms are to expire at the end of the above mentioned initial periods of three and six years shall be chosen by lot to be drawn by the Secretary-General immediately after the first election has been completed.

3. The members of the Court shall continue to discharge their duties until their places have been filled. Though replaced, they shall finish any cases which they may have begun.

4, In the case of the resignation of a member of the Court, the resignation shall be addressed to the President of the Court for transmission to the Secretary-General. This last notifiqation makes the place vacant.

Article 14.

Vacancies shall be filled by the same method as that laid dowu for the first election, subject to the following provision: the Secretary-General shall, within one month of the occurence of the vacancy, proceed to issue the invitations provided for in Article 5. and the date of the election shall be fixed by the Security Council.

Article 15.

A member of the Court elected to replace a member whose term of office has not expired shall hold office for the remainder of his predecessor's term.

Article 16.

1. No member of the Court may exercise any political or administrative function, or engage in any other occupation of a professional nature.

2. Any doubt on this point shall be settled by the decision of the Court.

Article 17.

1. No member of the Court may act as agent, counsel, or advocate in any case.

2. No member may participate in the decision of any case in which he has previously taken part as agent, counsel, or advocate for one of the parties, or as a member of a national or international court, or of a commission of enquiry, or in any other capacity.

3. Any doubt on this point shall be settled by the decision of the Court.

Article 18.

1. No member of the Court can be dismissed unless, in the unanimous opinion of the other members, he has ceased to fulfil the required conditions.

2. Formal notification thereof shall be made to the Secretary-General by the Registrar.

3. This notification makes the place vacant.

Article 19.

The members of the Court, when engaged on the business of the Court, shall enjoy diplomatic privileges and immunities.

Article 20.

Every member of the Court shall, before taking up his duties, make a solemn declaration in open court that he will exercise his powers impartially and conscientiously.

Article 21.

1. The Court shall elect its President and Vice-President for three years; they may be re-elected.

2. The Court shall appoint its Registrar and may provide for the appointment of such other officers as may be necessary.

Article 22.

1. The seat of the Court shall be established at The Hague. This, however, shall not prevent the Court from sitting and exercising its functions elsewhere whenever the Court considers it desirable.

2. The President and the Registrar shall reside at the seat of the Court.

Article 23.

1. The Court shall remain permanently in session, except during the judicial vacations, the dates and duration of which shall be fixed by the Court.

2. Members of the Court are entitled to periodic leave, the dates and ration of which shall be fixed by the Court, having in mind the distance between The Hague and the home of each judge.

3. Members of the Court shall be bound, unless they are on leave or prevented from attending by illness or other serious reasons duly explained to the President, to hold themselves permanently at the disposal of the Court.

Article 24.

1. If, for some special reason, a member of the Court considers that he should not take part in the decision of a particular case, he shall so inform the President.

2. If the President considers that for some special reason one of the members of the Court sould not sit in a particular case, he shall give him notice accordingly.

3. If in any such case the member of the Court and the President disagree, the matter shall be settled by the decision of the Court.

Article 25.

1. The full Court shall sit except wben it is expressly provided otherwise in the present Statute.

2. Subject to the condition that the number of judges available to constitute the Court is not thereby reduced below eleven, the Rules of the Court may provide for allowing one or more judges, according to cir-

cumstances and in rotation, to be dispensed from sitting.

3. A quorum of nine judges shall suffice to constitute the Court.

Article 26.

1. The Court may from time to time form one or more chambers, composed of three or more judges as the Court may determine, for dealing with particular categories of cases; for example, labor cases and cases relating to transit and communications.

2. The Court may at any time form a chamber for dealing with a particular case. The number of judges to constitute such a chamber shall be determined by the Court with the approval of the parties.

3. Cases shall be heard and determined by the chambers provided for in this Article if the parties so request.

Article 27.

A jugdment given by any of the chambers provided for in Articles 26 and 29 shall be considered as rendered by the Court.

Article 28.

The chambers provided for inArticles26 and 29 may, with the consent ot the parties, sit and exercise their functions elsewhere than at The Hague.

Article 29.

With a view to the speedy despatch of business, the Court shall form annually a chamber composed of five judges which, at the request of the parties, may hear and determine cases by summary procedure. In addition, two judges shall be selected for the purpose of replacing judges who find it impossible to sit.

Article 30.

1. The Court shall frame rules for carrying out its functions. In particular, it shall lay down rules of procedure.

2. The Rules of the Court may provide for assessors to sit with the Court or with any of its chambers. without the right to vote.

Article 31.

1. Judges of the nationality of each of the parties shall retain their right to sit in the case before the Court.

2. If the Court includes upon the Bench a jugde of the nationality of one of the parties, any other party may choose a person to sit as judge. Such person shall be chosen preferably from among those persons who have been nominated as candidates as provided in Articles 4 and 5.

3. If the Court includes upon the Bench no judge fo the nationality of the parties, each of these parties may proceed to choose a judge as provided in paragraph 2 of this Article.

4. The provisions of this Article shall apply to the case of Articles 26 and 29. In such cases, the President shall request one or, if necessary, two of the members of the Court forming the chamber to give place to the members of the Court of the nationality of the parties concerned, and, failing such, or if they are unable to be present, to the judges specially chosen by the parties.

5. Should there be several parties in the same interest, they shall, for the purpose of the preceding provisions, be reckoned as one party only. Any doubt upon this point shall be settled by the decision of the Court.

6. Judges chosen as laid down in paragraphs 2, 3, and 4 of this Article shall fulfil the conditions required by Articles 2, 17 (paragraph 2), 20. and 24 of the present Statute. They shall take part in the decision on terms of complete equality with their colleagues.

Article 32.

1. Each member of the Court shall receive an annual salary.

2. The President shall receive a special annual allowance.

3. The Vice-President shall receive a special allowance for every day on which he acts as President.

4. The judges chosen under Article 31, other than members of the Court, shall receive compensation for each day on which they exercise their functions.

5. These salaries, allowances, and compensation shall be fixed by the General Assembly. They may not be decreased during the term of office.

6. The salary of the Registrar shall be fixed by the General Assemply on the proposal of the Court.

7. Regulations made by the General Assembly shall fix the conditions under which retirement pensions may be given to members of the Court and to the Registrar, and the conditions under which mmembers of the Court and the Registrar shall have their traveling expenses refunded.

8. The above salaries, allowances, and compensation shall be free of all taxation.

Aftcle 33.

The expenses of the Court shall be borne by the United Nations in such a manner as shall be decided by the General Assembly.

CHAPTER II.

COMPETENCE OF THE COURT

Article 34.

1. Only states may be parties in cases before the Court.

2. The Court, subject to and in conformity with its Rules, may request of public international organizations information relevant to cases before it, and shall receive such information presented by such organizations on their own initiative.

3. Whenever the construction of the constituent instrument of a public international organization or of an international convention adopted thereunder is in question in a case before the Court, the Registrar shall so notify the public international organization concerned and shall communicate to it copies of all the written proceedings.

Article 35.

1. The Court shall be open to the states parties to the present Statute.

2. The conditions under which the Court shall be open to other states shall, subject to the special provisions contained in treaties in force, be laid down by the Security Council, but in no case shall such conditions place the parties in a position of inequality before the Court.

3. When a state which is not a Member of the United Nations is a party to a case, the Court shall fix the amount which that party is to contribute towards the expenses of the Court. This provision shall not apply if such state is bearing a share of the expenses of the Court.

Article 36.

1. The jurisdiction of the Court comprises all cases which the parties refer to it and all matters specially qrovided for in the Charter of the United Nations or in treaties and conventions in force.

2. The states parties to the present Statute may at any time declare that they recognize as compulsory ipso facto and without special agreement, in relation to any other state accepting the same obligation, the jurisdiction of the Court in all legal disputes concerning:

a. the interpretation of a treaty;

b. any question of international law;

c. the existence of any fact which, if established, would constitute a breach of an international obligation;

d. the nature or extent of the reparation to be made for the breach of an international obligation.

3. The declarations referred to above may be made unconditionally or on condition of reciprocity on the part of several or certain states, or for a certain time.

4. Such declarations shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit copies thereof to the parties to the Statute and to the Registrar of the Court.

5. Declarations made under Article 36 of the Statute of the Permanent Court of International Justice and which are still in force shall be deemed, as between the parties to the present Statute, to be acceptances of the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice for the period which they still have to run and in accordance with their terms.

6. In the event of a dispute as to whether the Court has jurisdiction, the matter shall be settled by the decision of the Court.

Article 37.

Whenever a treaty or convention in force provides for reference of a matter to a tribunal to have been instituted by the League of Nations, or to the Permas nent Court of International Justice, the matter shall, as between the parties to the present Statute, be referred to the International Court of Justice.

Article 38.

1. The Court, whose function is to decide in accordance with international law such disputes as are submitted to it shall apply:

a. international conventions, whether general or particular, establishing rules expressly recognized by the contesting states;

b. international custom, as evidence of a general practice accepted as law;

c. the general principles of law recognized by civilized nations;

d. subject to the provisions of Article 59, judicial decisions and the teachings of the most highly qualified publicits of the various nations, as subsidiary means for the determination of rules of law.

2. This provision shall not prejudice the power of the Court to decide a case ex aequo et bono, if the parties agree thereto.

CHAPTER III

PROCEDURE

Article 39.

1, The official languages of the Court shall be French and English. If the parties agree that the case shall be conducted in French, the judgment shall be delivered in French. If the parties agree that the case shall be conducted in English , the judgment shall be delivered in English.

2. In the absence of an agrement as to which language shall be employed, each party may, in the pleadings, use the language which it prefers ; the decision of the Court shall be given in French and English. In this case the Court shall at the same time determine which of the two texts shall be considered as authoritative.

3. The Court shall, at the request of any party, authorize a language other than French or English to be used by that party.

Article 40.

1. Cases are brought before the Court, as the case may be, either by the notification of the special agreement or by a written application addressed to the Registrar. In either case the subject of the dispute and the parties shall be indicated.

2. The Registrar shall forthwith communicate the application to all concerned.

3. He shall also notify the Members of the United Nations through the Secretary-General. and also any other states entitled to appear before the Court.

Article 41.

1. The Court shall have the power to indicate, if it considers that circumstances so require, any provisional measures which ought to be taken to preserve the respective rights of either party.

2. Pending the final decision, notice of the measures suggested shall forthwith be given to the parties and to the Security Council.

Article 42.

1. The parties shall be represented by agents.

2. They may have the assistance of counsel or advocates before the Court.

3. The agents, counsel, and advocates of parties before the Court shall enjoy the privileges and immunities necessary to the independent exercise of their duties.

Article 43.

1. The procedure shall consist of two parts: written and oral.

2. The written proceedings shall consist of the communication to the Court and to the parties of memorials, counter-memorials and, if necessary, replies ; also all papers and documents in support.

3. These communications shall be made through the Registrar, in the order and within the time fixed by the Court.

4. A certified copy of every document produced by one party shall be communicated to the other party.

5. The oral proceedings shall consist of the hearing by the Court of witnesses, experts, agents, counsel, and advocates.

Article 44.

1. For the service of all notices upon persons other than the agents, counsel, and advocates, the Court shall apply direct to the government of the state upon whose territory the notice has to be served.

2. The same provision shall apply whenever steps are to be taken to procure evidence on the spot.

Article 45.

The hearing shall be under the control of the President or, if he is unable to preside, of the Vice-President; if neither is able to preside, the senior judge present shall preside.

Article 46.

The hearing in Court shall be public, unless the Court shall decide otherwise, or unless the parties demand that the public be not admitted.

Article 47.

1. Minutes shall be made at each hearing and signed by the Registrar and the President.

2. These minutes alone shall be authentic.

Article 48.

The Court shall make orders for the conduct of the case, shall decide the form and time in which each party must conclude its arguments, and make all arrangements connected with the taking of evidence.

Article 49.

The Court may, even before the hearing begins, call upon the agents to produce any document or to supply any explanations. Formal note shall be taken of any refusal.

Article 50.

The Court may, at any time, entrust any individual, body, bureau, commission, or other organization that it may select, with the task of carrying out an enquiry or giving an expert opinion.

Article 51.

During the hearing any relevant questions are to be put to the witnesses and experts under the conditions laid down by the Court in the rules of procedure referred to in Article 30.

Article 52.

After the Court has received the proofs and evidence within the time specified for the purpose, it may refuse to accept any further oral or written evidence that one party may desire to present unless the other side consents.

Article 53.

1. Whenever one of the parties does not appear before the Court, or fails to defend its case, the other party may call upon the Court to decide in favor of its clain.

2, The Court must, before doing so, satisfy itself, not only that it has jurisdiction in accordance with Article-36 and 37, but also that the claim is well founded in fact and law.

Article 54.

1. When, subject to the control of the Court the agents, counsel, and advocates have completed their presentation of the case, the President shall declare the hearing closed.

2, The Court shall withdraw to consider the judgment.

3. The deliberations of the Court shall take place in private and remain secret.

Article 55.

1. All questions shall be decided by a majority of the judges present.

2. In the event of an equality of votes, the President or the judge who acts in his place shall have a casting vote.

Article 56.

1. The judgment shall state the reasons on which it is based.

2. It shall contain the names of the judges who have taken part in the decision.

Article 57.

If the judgment does not represent in whole or in part the unanimous opinion of the judges, any judge shall be entitled to deliver a separate opinion.

Article 58.

The judgment shall be signed by the President and dy the Registrar. It shall be read in opeu court, due notice having been given to the agents.

Artic e 59,

The decision of the Courthae no binding force except between the parties and in respect of that particular case.

Article 60.

The judgment is final and without appeal· In the event of dispute as to the meaning or scope of the judgment, the Court shall construe it upon the request of any party.

Article 61.

1. An application for revision of a judgment may be made only when it is based upon the discovery of some fact of such a nature as to be a decisive factor, which fact was, when the judgment was given, unknown to the Court and also to the party claiming revision, always provided that such ignoranc was not due to negligence.

2. The proceedings for revision shall be opened by a judgment of the Court expressly recording the existence of the new fact, recognizing that it has such a character as to lay the case open to revision, and declaring the application admissible on this groud.

3. The Court may require previous compliance with the terms of the judgment before it admits proceedings in revision.

4. The application for revision must be made at latest within six months of the discovery of the new fact.

5. No application for revision may be made after the lapse of ten years from the date of the judgment.

Article 62.

1. Should a state consider that it has an interest of a legal nature which may be affected by the decision in the case, it may submit a request to the Court to be permitted to intervene.

2. It shall be for the Court to decide upon this request.

Article 63.

1. Whenever the construction of a convention to which states other than those concerned in the case are parties is in question, the Registrar shall notify all such states forthwith.

2. Every state so notified has the right to intervene in the proceedings; but if it uses this right, the construction given by the judgment will be equally binding upon it.

Article 64.

Unless otherwise decided by the Court each party shall bear its own costs.

CHAPTER IV.

ADVISORY OPINIONS

Article 65.

1. The Court may give an advisory opinion on any legal question at the request of whatever body may be authorized by or in accordance with the Charter of the United Nations to make such a request.

2. Questions upon which the advisory opinion of the Court is asked shall be laid before the Court by means of a written request containing an exact statement of the question upon which an opinion is required, and éccompanied by all documents likely to throw light upon the question.

Article 66.

1. The Registrar shall forthwith give notice of the request for an advisory opinion to all states entitled to appear before the Court.

2. The Registrar shall also by means of a special and direct communication, notify any state entitled to appear before the Court or international organization considered by the Court, or, should it not be sitting, by the President, as likely to be able to furnish information on the question, that the Court will be prepared to receive, within a time limit to be fixed by the President, written statements, or to hear, at a public sitting to be held for the purpose, oral statements relating to the question.

3. Should any such state entitled to appear before the Court have failed to receive the special communication referred to in paragraph 2 of this Article, such state may express a desire to submit a written statement or to be heard; and the Court will decide.

4. States and organisations having presentedwritt-

en or oral statements or both shall be permitted to comment on the statements made by other states or organizations in the form, to the extent, and within the time limits which the Court, or, should it not be sitting. the President, shall decide in each particular case. Accordingly, the Registrar shall in due time commu nicate any such written statements to states and organizations having submitted similar statements.

Article 67.

The Court shall deliver its advisory opinions in open court, notice having been given to the Secretary-General and to the representatives of Members of the United Nations, of other states and of international organizations immediately concerned.

Article 68.

In the exercise of its advisory functions the Court shall further be guided by the provisions of the present Statute which apply in contentious cases to the extent to which it recognizes them to be applicable.

CHAPTER V.

AMENDMENT

Article 69.

Amendments to the present Statute shall be effected by the same procedure as is provided by the Charter of the United Nations for amendments to that Charter, subject however to any provisions which the General Assembly upon recommendation of the Security Council may adopt concerning the participation of states which are parties to the present Statute but are not Members of the United Nations.

Article 70.

The Court shall have power to propose such amendments to the present Statute as itmay deem necessary through written communications to the Secretary-General, for consideration in conformity with the provisions of Article 69.

INTERIM ARRANGEMENTS

CONCLUDED BY THE GOVERNMENTS REPRESENTED AT THE UNITED NATIONS CONFERENCE ON INTERNATIONAL ORGANIZATION

THE GOVERNMENTS represented at the United Nations Conference on International Organization in the city of San Francisco,

Having determined that an international organization to be known as the United Nations shall be established,

Having this day signed the Charter of the United Nations, and

Having decided that, pending the coming into force of the Charter and the establishment of the United Nations as provided in the Charter, a Preparatory Commission of the United Nations should be established for the performance of certain functions and duties,

AGREE as follows:

1. There is hereby established a Preparatory Commission of the United Nations for the purpose of making provisional arrangements for the first sessions of the General Assembly, the Security Council, the Economic and Social, and the Trusteeship Council, for the est ablishment of the Secretariat, and for the convening of the International Court of Justice.

2. The Commission shall consist of one representative from each government signatory to the Charter. The Commission shall establish its own rules of procedure. The functions and powers of the Commission, when the Commission is not in session shall be exercised by an Executive Committee composed of the representatives of those governments now represented on the Executive Committee of the Conference. The Executive Committee shall appoint such committees as may be necessary to facilitate its work, and shall make use of persons of special knowledge and experience

3. The Commission shall be assisted by an Executive Secretary, who shall exercise such powers and perform such duties as the Commission may determine, and by such staff as may be required. This staff be composed so far as possible of officials appointed for this purpose by the participating governments on the invitation of the Executive Secretary.

4. The Commission shall:

a. convoke the General Assembly in its first session;

b. prepare the provisional agenda for the first sessions of the principal organs of the Organization, and prepare documents and recommendations relating to all matters on these agenda;

c. formulate recommendations concerning the possible transfer of certain functions, activities, and assets of the League of Nations which it may be considered desirable for the new Organiation to take over on terms to be arranged;

d. examine the problems involved in the establishment of the relationship between specialized intergovernmental organizations and agencies and the Organization;

e. issue invitations for the nomination of candidates for the International Court of Justice in accordance with the provisions of the Statute of the Court;

f. prepare recommendations concerning arrangements for the secretariat of the Organization ; and

g. make studies and prepare recommendations concerning the location of the permanent headquarters of the Organization.

5. The expenses incurred by the Commission and the expenses incidental to the convening of the first meeting of the General Assembly shall be met by the Government of the United Kingdon of Great Britain and Northern Ireland or, if the Commission so requests, shared by other governments. All such advances from govern ments shall be deductible from their first contributions to the Organization.

6. The seat of the Commission shall be located in London. The Commission shall hold its first meeting in San Francisco immediately after the conclusion of the United Nation Conference on International Organization. The Executive Committee shall call the Commission into session again as soon as possible after the Charter of the Organization comes into effect and whenever subsequently it considers such a session desirable.

7. The Commission shall cease to exist upon the election of the Secretary-General of the Organization, at which time its property and records shall be transferred to the Organizasion.

8. The Government of the States of America shall be the temporary deporsitary and shall have custody of the original document embodying these interin arrangements in the five languages in which it is signed. Duly certified copies thereof shall be transmitted to the governments of the signatory states. The Government of the United States of America shall transfer the original to the Executive Secretary on his appointment.

9. This document shall be effective as from this date, and shall remain open for signature by the states entitled to be the original Members of the United Nations until the Commission is dissolved in accordance with paragraph 7.

IN FAITH WHEREOF, the undersigned representatives having been duly authorized for that purpose, sign this document in the English, French, Chinese, Russian and Spanish languages, all texts being of equal authenticity.

DONE at the city of San Francisco this twenty-sixth day of June, one thousand nine hundred and forty-five.

CHARTE DES NATIONS UNIES

NOUS, PEUPLES DES NATIONS UNIES
RESOLUS

à préserver les générations futures du fléau de la guerre qui deux fois en l'espace d'une vie humaine a infligé à l'humanité d'indicibles souffrances,

à proclamer à nouveau notre foi dans les droits fondamentaux de l'homme, dans la dignité et la valeur de la personne humaine, dans l'égalité de droits des hommes et des femmes, ainsi que des nations, grandes et petites,

à créer les conditions nécessaires au maintien de la justice et du respect des obligations nées des traités et autres sources du droit international,

à favoriser le progrès social et instaurer de meilleures conditions de vie dans une liberté plus grande,

ET A CES FINS

à pratiquer la tolérance, à vivre en paix l'un avec l'autre dans un esprit de bon voisinage,

à unir nos forces pour maintenir la paix et la sécurité internationales,

à accepter des principes et instituer des méthodes garantissant qu'il ne sera pas fait usage de la force des armes, sauf dans l'intérêt commun,

à recourir aux institutions internationales pour favoriser le progrès économique et social de tous les peuples,

AVONS DECIDE D'ASSOCIER NOS EFFORTS POUR REALISER CES DESSEINS

En conséquence, nos Gouvernements respectifs, par l'intermédiaire de leurs représentants, réunis en la ville de San Francisco, et munis de pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, ont adopté la présente Charte des Nations Unies et établissent par les présentes une organisation internationale qui prendra le nom de Nations Unies.

CHAPITRE I.
BUTS ET PRINCIPES

Article 1.

Les Buts des Nations Unies sont les suivants:

1. Maintenir la paix et la sécurité internationales et à cette fin: prendre des mesures collectives efficaces en vue de prévenir et d'écarter les menaces à la paix et de réprimer tout acte d'agression ou autre rupture de la paix, et réaliser, par des moyens pacifiques, conformément aux principes de la justice et du droit international, l'ajustement ou le règlement de différends ou de situations, de caractère international, susceptibles de mener à une rupture de la paix;

2. Développer entre les nations des relations amicales fondées sur le respect du principe de l'égalité de droits des peuples et de leur droit à disposer d'eux-mêmes, et prendre toutes autres mesures propres à consolider la paix du monde;

3. Réaliser la coopération internationale en résolvant les problèmes internationaux d'ordre économique, social, intellectuel ou humanitaire, en développant et en encourageant le respect des droits de l'homme et des libertés fondamentales pour tous sans distinction de race, de sexe, de langue ou de religion;

4. Etre un centre où s'harmonisent les efforts des nations vers ces fins communes.

Article 2.

L'Organisation des Nations Unies et ses Membres, dans la poursuite des Buts énoncés à l'article 1, doivent agir conformément aux Principes suivants:

1. L'Organisation est fondéée sur le principe de l'égalité souveraine de tous ses Membres.

2. Les Membres de l'Organisation, afin d'assurer à tous la jouissance des droits et avantages résultant de leur qualité de Membre, doivent remplir de bonne foi les obligations qu'ils ont assumées aux termes de la présente Charte.

3. Les Membres de l'Organisation règlent leurs différends internationaux par des moyens pacifiques, de telle manière que la paix et la sécurité internationales ainsi que la justice ne soient pas mises en danger.

4. Les Membres de l'Organisation s'abstiennent, dans leurs relations internationales, de recourir à la menace ou à l'emploi de la force, soit contre l'intégrité territoriale ou l'indépendance politique de tout Etat, soit de toute autre manière incompatible avec les Buts des Nations Unies.

5. Les Membres de l'Organisation donnent à celle-ci pleine assistance dans toute action entreprise par elle conformément aux dispositions de la présente Charte et s'abtiennent de prêter assistance à un Etat contre lequel l'Organisation entreprend une action préventive ou coercitive.

6. L'Organisation fait en sorte que les Etats qui ne sont pas Membres des Nations Unies agissent conformément à ces Principes dans la mesure nécessaire au maintien de la paix et de la sécurité internationales.

7. Aucune disposition de la présente Charte n'autorise les Nations Unies à intervenir dans des affaires qui relèvent essentiellement de la compétence nationale d'un Etat ni n'oblige les Membres à soumettre des affaires de ce genre à une procédure de règlement aux termes de la présente Charte; toutefois ce principe ne porte en rien atteinte à l'application des mesures de coertcition prévues au chapitre VII,

CHAPITRE II
MEMBRES

Article 3.

Sont Membres originaires des Nations Unies les Etats qui, ayant participé à la Conférence des Nations Unies pour l'Organisation Internationale à San Francisco ou ayant antérieurement signé la Déclaration des Nations Unies, en date du 1er janvier 1942, signent la présente Charte et la ratifient conformement à l'article 110.

Article 4.

1. Peuvent devenir Membres des Nations Unies tous autres Etats pacifiques qui acceptent les obligations de la présente Charte et, au jugement de l'Organisation, sont capables de les remplir et disposés à le faire.

2. L'admission comme Membre des Nations Unies de tout Etat remplissant ces conditions se fait par décision de l'Assemblée Générale sur recommandation du Conseil de Sécurité.

Article 5.

Un Membre de l'Organisation contre lequel une action préventive a été entreprise par le Conseil de Sécurité, peut être suspendu par l'Assemblée Générale, sur recommandation du Conseil de Sécurité, de l'exercice des droits et privilèges inhérents à la qualité de Membre. L'exercice de ces droits et privilèges peut être rétabli par le Conseil de Sécurité.

Article 6.

Si un Membre de l'Organisation enfreint de manière persistante les Principes énoncés dans la présente Charte,il peut être exclu de l'Organisation par l'Assemblée Générale sur recommandation du Conseil de Sécurité.

CHAPITRE III
ORGANES

Article 7.

1. Il est créé comme organes principaux de l'Orga-

nisation des Nations Unies: une Assemblée Générale, un Conseil de Sécurité, un Conseil Economique et Social, un Conseil de Tutelle, une Cour Internationale de Justice et un Secrétariat.

2. Les organes subsidiaires qui se révèleraient nécessaires pourront être créés conformément à la présente Charte.

Article 8.

Aucune restriction ne sera imposée par l'Organisation à l'accès des hommes et des femmes, dans des conditions égales, à toutes les fonctions, dans ses organes principaux et subsidiaires.

CHAPITRE IV.

ASSEMBLEE GENERALE

Composition

Article 9.

1. L'Assemblée Générale se compose de tous les Membres des Nations Unies.

2. Chaque Membre a cinq représentants au plus à l'Assemblée Générale.

Fonctions et Pouvoirs

Article 10.

L'Assemblée Générale peut discuter toutes questions ou affaires rentrant dans le cadre de la présente Charte ou se rapportant aux pouvoirs et fonctions de l'un quelconque des organes prévus dans la présente Charte, et, sous réserve des dispositions de l'article 12, formuler sur ces questions ou affaires des recommandations aux Membres de l'Organisation des Nations Unies au Conseil de Sécurité, ou aux Membres de l'Organisation et au Conseil de Sécurité.

Article 11.

1. L'Assemblée Générale peut étudier les principes généraux de coopération pour le maintien de la paix et de la sécurité internationales, y compris les principes régissant le désarmement et la réglementation des armements, et faire ,sur ces principes, des recommandations soit aux Membres de l'Organisation, soit au Conseil de Sécurité, soit aux Membres de l'Organisation et au Conseil de Sécurité.

2. L'Assemblée Générale peut discuter toutes questions se rattachant au maintien de la paix et de la sécurité internationales, dont elle aura été saisie par l'une quelconque des Nations Unies, ou par le Conseil de Sécurité, ou par un Etat qui n'est pas Membre de l'Organisation, conformément aux dispositions de l'article 35, paragraphe 2, et, sous réserve de l'article 12, faire sur toutes questions de ce genre des recommandations soit à l'Etat ou aux Etats intéresseés, soit au Conseil de Sécurité. Toute question de ce genre qui appelle une action est renvoyée au Conseil de Sécurité par l'Assemblée Générale, avant ou après discussion.

3. L'Assemblée Générale peut attirer l'attention du Conseil de Sécurité sur les situations qui semblent devoir mettre en danger la paix et la sécurité internationales.

4. Les pouvoirs de l'Assemblée Générale énumérés dans le présent article ne limitent pas la portée générale de l'article 10.

Article 12.

1. Tant que le Conseil de Sécurité remplit, à l'égard d'un différend ou d'une situation quelconque, les fonctions qui lui sont attribuées par la présente Charte, l'Assemblée Générale ne doit faire aucune recommandation sur ce différend ou cette situation, à moins que le Conseil de Sécurité ne le lui demande.

2. Le Secrétaire Général, avec l'assentiment du Conseil de Sécurité, porte à la connaissance de l'Assemblée Générale, lors de chaque session, les affaires relatives au maintien de la paix et de la sécurité internationales dont s'occupe le Conseil de Sécurité; il avise de même l'Assemblée Générale ou, si l'Assemblée Générale ne siège pas, les Membres de l'Organisation, dès que le Conseil de Sécurité cesse de s'occuper desdites affaires.

Article 13.

1. L'Assemblée Générale provoque des études et fait des recommandations en vue de :

a. développer la coopération internationale dans le domaine politique et encourager le développement progressif du droit international et sa codification;

b. développer la coopération internationale dans les domaines économique, social, de la culture intellectuelle et de l'éducation, de la santé publique, et faciliter pour tous, sans distinction de race, de sexe, de langue ou de religion, la jouissance des droits de l'homme et des libertés fondanmentales.

2. Les autres responsabilités, fonctions et pouvoirs de l'Assemblée Générale, relativement aux questions mentionnées au paragraphe 1 b ci-dessus sont énoncés aux chapitres IX et X.

Article 14.

Sous réserve des dispositions de l'article 12, l'Assemblée Générale peut recommander les mesures propres à assurer l'ajustement pacifique de toute situation, quelle qu'en soit l'origine, qui lui semble de nature à nuire au bien général ou à compromettre les relations amicales entre nations, y compris les situations résultant d'une infraction aux dispositions de la présente Charte où sont énoncés les Buts et les Principes des Nations Unies.

Article 15.

1. L'Assemblée Générale reçoit et étudie les rapports annuels et les rapports spéciaux du Conseil de Sécurité; ces rapports comprennent un compte-rendu des mesures que le Conseil de Sécurité a décidées ou prises pour maintenir la paix et la sécurité internationales.

2. L'Assemblée Générace reçoit et étudie les rapports des autres organes de l'Organisation.

Article 16.

L'Assemblée Générale remplit, en ce qui concerne le régime international de Tutelle, les fonctions qui lui sont névolues en vértu des chapitres XII et XIII; entre autres, elle approuve les accords de tutelle relatifs aux zones non désignées comme zones stratégiques.

Article 17.

1, L'Assemblée Générale examine et approuve le budget de l'Organisation.

2. Les dépenses de l'Organisation sont supportées par les Membres selon la répartition fixée par l'Assemblée Générale.

1 . L'Assemblée Générale examine et approuve tous arrangements financiers et budgétaires passés avec les institutions spécialisées visées à l'article 57 et examine les budgets administratifs desdites institutions en vue de leur adresser des recommandations.

Vote

Article 18.

1. Chaque membre de l'Assemblée Générale dispose d'une voix.

2. Les décisions de l'Assemblée Générale sur les questions importantes sont prises à la majorité des deux-tiers des membres présents et votant. Sont considérées comme questions importantes: les recommandations relatives au maintien de la paix et de la sécurité

internationales, l'élection des membres non permanents du Conseil de Sécurité, l'élection des membres du Conseil Economique et Social, l'élection des membres du Conseil de Tutelle conformément au paragraphe 1 c de l'article 86, l'admission de nouveaux Membres dans l'Organisation, la suspension des droits et privilèges de Membres, l'exclusion de Membres, les questions relatives au fonctionnement du régime de Tutelle et les questions budgétaires.

3, Les décisions sur d'autres questions, y compris la détermination de nouvelles catégories de questions à trancher à la majorité des deux-tiers, sont prises à la majorité des membres présents et votant.

Article 19.

Un Membre des Nations Unies en retard dans le paiement de sa contribution aux dépenses de l'Organisation ne peut participer au vote à l'Assemblée Générale si le montant de ses arriérés est égal ou supérieur à la contribution due par lui pour les deux années complètes écoulées. L'Assemblée Générale peut néanmoins autoriser ce Membre à participer au vote si elle constate que le manquement est dû à des circonstances indépendantes de sa volonté.

Procédure

Article 20,

L'Assemblée Générale tient une session annuelle régulière et, lorsque les circonstances l'exigent, des sessions extraordinaires. Celles-ci sont convoquées par le Secrétaire Général sur la demande du Conseil de Sécurité ou de la majorité des Membres des Nations Unies.

Article 21.

L'Assemblée Général[établit son règlement intérieur. Elle désigne son Président pour chaque session,

Article 22.

L'Assemblée Générale peut créer les organes subsidiaires qu'elle juge nécessaires à l'exercice de ses fonctions.

CHAPITRE V,

CONSEIL DE SECURITE

Composition

Article 23.

1. Le Conseil de Sécurité se compose de onze Membres de l'Organisation. La République de Chine, la France, l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes, le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord et les Etats-Unis d'Amérique sont membres permanents du Conseil de Sécurité. Six autres Membres de l'Organisation sont élus, à titre de membres non permanents du Conseil de Sécurité, par l'Assemblée Générale qui tient spécialement compte, en premier lieu, de la contribution des Membres de l'Organisation au maintien de la paix et de la sécurité internationales et aux autres fins de l'Organisation, et aussi d'une répartition géographique équitable.

2. Les membres non permanents du Conseil de Sécurité sont élus pour une période de deux ans. Toutefois, lors de la première élection des membres non permanents, trois seront élus pour une période d'un an. Les membres sortants ne sont pas immédiatement rééligibles.

3. Chaque membre du Conseil de Securité a un représentant au Conseil,

Fonctions et Pouvoirs

Article 24.

1. Afin d'assurer l'action rapide et efficace de l'Organisation, ses Membres confèrent au Conseil de Sécurité la responsabilité principale du maintien de la paix et de la sécurité internationales et reconnaissent qu'en s'acquittant des devoirs que lui impose cette responsabilité, le Conseil de Sécurité agit en leur nom.

2. Dans l'accomplissement de ces devoirs, le Conseil de Sécurité agit conformément aux Buts et Principes des Nations Unies. Les pouvoirs spécifiques accordés au Conseil de Sécurité pour lui permettre d'accomplir lesdits devoirs sont définis aux chapitres VI, VII, VIII, et XII.

3. Le Conseil de Sécurité soumet, pour examen des rapports annuels et, le cas échéant, des rapports spéciaux à l'Assemblée Générale.

Article 25.

Les Membres de l'Organisation conviennent d'accepter et d'appliquer les décisions du Conseil de Sécurité conformément à la présente Charte.

Article 26.

Afin de favoriser l'établissement et le maintien de la paix et de la sécurité internationales en ne détournant vers les armements que le minimum des ressources humaines et économiques du monde, le Conseil de Sécurité est chargé, avec l'assistance du Comité d'Etat Major prévue à l'article 47, d'elaborer des plans qui seront soumis aux Membres de l'Organisation en vue d'établir un système de réglementation des armements.

Vote

Article 27.

1. Chaque membre du Conseil de Sécurité dispose d'une voix.

2. Les décisions du Conseil de Sécurité sur des questions de procédure sont prises par un vote affirmatif sept membres.

3. Les décisions du Conseil de Sécurité sur toutes autres questions sont prises par un vote affirmatif de sept de ses membres dans lequel sont comprises les voix de tous les membres permanents, étant entendu que, dans les décisions prises aux termes du chapitre VI et du paragraphe 3 de l'article 52, une partie à un différend s'abstient de voter.

Procédure

Article 28,

1. Le Conseil de Sécurité est organisé de manière à pouvoir exercer ses fonctions en permanence. A cet effet, chaque membre du Conseil de Sécurité doit avoir en tout temps un représentant au siège de l'Organisation.

2. Le Conseil de Sécurité tient des réunions périodiques auxquelles chacun de ses membres peut, s'il le désire, se faire représenter par un membre de son gouvernement ou par quelqu'autre représentant spécialement désigné.

3. Le Conseil de Sécurité peut tenir des réunions à tous endroits autres que le siège de l'Organisation qu'il juge les plus propres à faciliter sa tâche.

Article 29.

Le Conseil de Sécurité peut créer les organes subsidiaires qu'il juge nécessaires à l'exercice de ses fonctions.

Article 30.

Le Conseil de Sécurité établit son règlement intérieur, dans lequel il fixe le mode de désignation de son Président.

Article 31.

Tout Membre de l'Organisation qui n'est pas membre du Conseil de Sécurité, peut participer, sans droit de vote, à la discussion de toute question soumise au Conseil de Sécurité, chaque fois que celui-ci estime que les intérêts de ce Membre sont particulièrement affectés.

Article 32.

Tout Membre des Nations Unies qui n'est pas membre du Conseil de Sécurité ou tout Etat qui n'est pas Membre des Nations Unies, s'il est partie à un différend exanminé par le Conseil de Sécurité, est convié à participer, sans droit de vote, aux discussions relatives à ce différend. Le Conseil de Sécurité détermine les conditions qu'il estime juste de mettre à la participation d'un Etat qui n'est pas Membre de l'Organisation.

CHAPITRE VI

RECLEMENT PACIFIQUE DES DIFFERENDS

Article 33.

1. Les parties à tout différend dont la prolongation est susceptible de menacer le maintien de la paix et de la sécurité internationales, doivent en rechercher la solution, avant tout, par voie de négociation, d'enquête, de médiation, de conciliation, d'arbitrage, de règlement judiciaire, de recours aux organismes ou accords régionaux, ou par d'autres moyens pacifiques de leur choix.

2. Le Conseil de Sécurité, s'il le juge nécessaire, invite les parties à régler leur différend par de tels moyens.

Article 34.

Le Conseil de Sécurité peut enquêter sur tout différend ou toute situation qui pourrait entraîner un désaccord entre nations ou engendrer un différend, afin de déterminer si la prolongation de ce différend ou de cette situation semble devoir menacer le maintien de la paix et de la sécurité internationales.

Article 35.

1. Tout Membre de l'Organisation peut attirer l'attention du Conseil de Sécurité ou de l'Assemblée Générale sur un différend ou une situation de la nature visée dans l'article 34.

2. Un Etat qui n'est pas Membre de l'Organisation peut attirer l'attention du Conseil de Sécurité ou de Assemblée Générale sur tout différend auquel il est partie, pourvu qu'il accepte préalablement, aux fins de ce différend, les obligations de règlement pacifique prévues dans la présente Charte.

3. Les actes de l'Assemblée Générale relativement aux affaires portées à son attention en vertu du présent article sont soumis aux dispositions des articles 11 et 12.

Article 36.

1. Le Conseil de Sécurité peut, à tout moment de l'évolution d'un différend de la nature mentionnée à l'article 33 ou d'une situation analogue, recommander les procédures ou méthodes d'ajustement appropriées.

2. Le Conseil de Sécurité devra prendre en considération toutes procédures déjà adoptées par les parties pour le règlement de ce différend.

3. En faisant les recommandations prévues au présent article, le Conseil de Sécurité doit aussi tenir compte du fait que, d'une manière générale, les différends d'ordre juridique devraient être soumis par les parties à la Cour Internationale de Justice conformément aux dispositions du Statut de la Cour.

Article 37.

1. Si les parties à un différend de la nature mentionnée à l'article 33 ne réussissent pas à le régler par les moyens indiqués audit article, elles le soumettent au Conseil de Sécurité.

2. Si le Conseil de Sécurité estime que la prolongation du différend semble, en fait, menacer le maintien de la paix et de la sécurité internationales, il décide s'il doit agir en application de l'article 36 ou recommander tels termes de règlement qu'il juge appropriés.

Article 38.

Sans préjudice des dispositions des articles 33 à 37, le Conseil de Sécurité peut, si toutes les parties à un différend le demandent, faire des recommandations à celles-ci en vue d'un règlement pacifique de ce différend.

CHAPITRE VII

ACTION EN CAS DE MENACE CONTRE LE PAIX, DE RUPTURE DE LA PAIX ET D'ACTE D'AGRESSION

Article 39.

Le Conseil de Sécurité constate l'existence d'une menace contre la paix, d'une rupture de la paix ou d'un acte d'agression et fait des recommandations ou décide quelles mesures seront prises conformément aux articles 41 et 42 pour maintenir ou rétablir la paix et la sécurité internationales.

Article 40.

Afin d'empêcher la situation de s'aggraver, le Conseil de Sécurité, avant de faire les recommandations ou de décider des mesures à prendre conformément à l'article 39, peut inviter les parties intéressées à se conformer aux mesures provisoires qu'il juge nécessaires ou souhaitables. Ces mesures provisoires ne préjugent en rien les droits, les prétentions ou la position des parties intéressées. En cas de non exécution de ces mesures provisoires, le Conseil de Sécurité tient dûment compte de cette défaillance.

Article 41.

Le Conseil de Sécurité peut décider quelles mesures n'impliquant pas l'emploi de la force armée doivent être prises pour donner effet à ses décisions, et peut inviter les Membres des Nations Unies à appliquer ces mesures. Celles-ci peuvent comprendre l'interruption complète ou partielle des relations économiques et des communications ferroviaires, maritimes, aériennes, postales, télégraphiques, radio-électriques et des autres moyens de communication, ainsi que la rupture de relations diplomatiques.

Article 42.

Si le Conseil de Sécurité estime que les mesures prévues à l'article 41 seraient inadéquates ou qu'elles se sont révélées telles, il peut entreprendre, au moyen de forces aériennes, navales ou terrestres, toute action qu'il juge nécessaire au maintien ou au rétablissement de la paix et de la sécurité internationales. Cette action peut comprendre des démonstrations, des mesures de blocus et d'autres opérations exécutées par des forces aériennes, navales ou terrestres de Membres des Nations Unies.

Article 43.

1. Tous les Membres des Nations Unies, afin de contribuer au maintien de la paix et de la sécurité internationales, s'engagent à mettre à la disposition du Conseil de Sécurité, sur son invitation et conformément à un accord spécial ou à des accords spéciaux, les forces armées, l'assistance et les facilités, y compris le droit de passage, nécessaires au maintien de la paix et de la sécurité internationales.

2. L'accord ou les accords susvisés fixeront les effectifs et la nature de ces forces, leur degré de préparation et leur emplacement général, ainsi que la nature des facilités et de l'assistance à fournir.

3. L'accord ou les accords seront négociés aussitôt que possible, sur l'initiative du Conseil de Sécurité. Ils seront conclus entre le conseil de Sécurité et des Membres de l'Organisation, ou entre le Conseil de Sécurité et des groupes de Membres de l'Organisation, et

devront être ratifiés par les Etats signataires selon leurs règles constitutionnelles respectives.

Article 44.

Lorsque le Conseil de Sécurité a décidé de recourir à la force, il doit, avant d'inviter un Membre non représenté au Conseil à fournir des forces armées en exécution des obligations contractées en vertu de l'article 43, convier ledit Membre, si celui-ci le désire, à participer aux décisions du Conseil de Sécurité touchant l'emploi de contingents des forces armées de ce Membre.

Article 45.

Afin de permettre à l'Organisation de prendre d'urgence des mesures d'ordre militaire, des Membres des Nations Unies maintiendront des contingents nationaux de forces aériennes immédiatement utilisables en vue de l'exécution combinée d'une action coercitive internationale, Dans les limites prévues par l'accord ou les accords spéciaux mentionnés à l'article 43, le Conseil de Sécurité, avec l'aide du Comité d'Etat-Major, fixe l'importance et le degré de préparation de ces contingents et établit des plans prévoyant leur action combinée.

Article 46.

Les plans pour l'emploi de la force armée sont établis par le Conseil de Sécurité avec l'aide du Comité d'Etat-Major.

Article 47.

1. Il est établi un Comité d'Etat-Major chargé de conseiller et d'assister le Conseil de Sécurité pour tout ce qui concerne les moyens d'ordre militaire nécessaires au Conseil pour maintenir la paix et la sécurité internationales, l'emploi et le commandement des forces mises à sa disposition, la règlementation des armements et le désarmement éventuel.

2. Le Comité d'Etat-Major se compose des chefs d'Etat-Major des membres permanents du Conseil de Sécurité ou de leurs représentants. Il convie tout Membre des Nations Unies qui n'est pas représenté au Comité d'une façon permanente à s'associer à lui, lorsque la participation de ce Membre à ces travaux lui est nécessaire pour la bonne exécution de sa tâche.

3. Le Comité d'Etat-Major est responsable, sous l'autorité du Conseil de Sécurité, de la direction stratégique de toutes forces armées mises à la disposition du Conseil. Les questions relatives au commandement de ces forces seront réglées ultérieurement.

4. Des sous-comités régionaux du Comité d'Etat-Major peuvent être établis par lui avec l'autorisation du Conseil de Sécurité et après consultation des organismes régionaux appropriés.

Article 48.

1. Les mesures nécessaires à l'exécution des décisions du Conseil de Sécurité pour le maintien de la sécurité internationales sont prises par tous les Membres des Nations Unies ou certains d'entre eux, selon l'appréciation du Conseil.

2. Ces décisions sont exécutées par les Membres des Nations Unies directement et grâce à leur action dans les organismes internationaux appropriés dont ils font partie.

Article 49.

Les Membres des Nations Unies s'associent pour se prêter mutuellement assistance dans l'exécution des mesures arrêtées par le Conseil de Sécurité.

Article 50.

Si un Etat est l'objet de mesures préventives ou coercitives prises par le Conseil de Securité, tout autre Etat, qu'il soit ou non Membre des Nations Unies, s'il se trouve en présence de difficultés économiques particulières dues à l'exécution desdites mesures, a le droit de consulter le Conseil de Sécurité au sujet de la solution de ces difficultés.

Article 51.

Aucune disposition de la présente Charte ne porte atteinte au droit naturel de légitime défence, individuelle ou collective, dans le cas où un Membre des Nations Unies est l'objet d'une agression armée, jusqu'à ce que le Conseil de Sécurité ait pris les mesures nécessaires pour maintenir la paix et la sécurité internationales. Les mesures prises par des Membres dans l'exercice de ce droit de légitime défence sont immédiatement portées à la connaissance du Conseil de Sécurité et n'affectent en rien le pouvoir et le devoir qu'a le Conseil, en vertu de la présente Charte, d'agir à tout moment de la manière qu'il juge nécessaire pour maintenir ou rétablir la paix et la sécurité internationales.

CHAPITRE VIII.

ACCORDS REGIONAUX

Article 52.

1. Aucune disposition de la présente Charte ne s'oppose à l'existence d'accords ou d'organismes régionaux destinés à régler les affaires qui, touchant au maintien de la paix et de la sécurité internationales, se prêtent à une action de caractère régional, pourvu que ces accords ou ces organismes et leur activité soient compatibles avec les Buts et les Principes des Nations Unies.

2. Les Membres des Nations Unies qui concluent ces accords ou constituent ces organismes doivent faire tous leurs efforts pour régler d'une manière pacifique, par le moyen desdits accords ou organismes, les différends d'ordre local, avant de les soumettre au Conseil de Sécurité.

3. Le Conseil de Sécurité encourage le développement du règlement pacifique des différends d'ordre local par le moyen de ces accords ou de ces organismes régionaux, soit sur l'initiative des Etats intéressés, soit sur renvoi du Conseil de Sécurité.

4. Le présent article n'affecte en rien l'application des articles 34 et 35.

Article 53.

1. Le Conseil de Sécurité utilise, s'il y a lieu, les accords ou organismes régionaux pour l'application des mesures coercitives prises sous son autorité. Toutefois, aucune action coercitive ne sera entreprise en vertu d'accords régionaux ou par des organismes régionaux sans l'autorisation du Conseil de Sécurité; sont exceptées les mésures contre tout Etat ennemi au sens de la définition donnée au paragraphe 2 du présent article, prévues en application de l'article 107 ou dans les accords régionaux dirigés contre la reprise, par un tel Etat, d'une politique d'agressions jusqu'au moment où l'Organisation pourra, à la demande des gouvernements intéressés, être chargée de la tâche de prévenir toute nouvelle agression de la part d'un tel Etat.

2. Le terme «Etat ennemi», employé au paragraphe 1 du présent article, s'applique à tout Etat qui, au cours de la seconde guerre mondiale, a été l'ennemi de l'un quelconque des signataires de la présente Charte.

Article 54.

Le Conseil de Sécurité doit, en tout temps, être tenu pleinement au courant de toute action entreprise ou envisagée en vertu d'accords régionaux ou par des organismes régionaux, pour le maintien de la paix et de la sécurité internationales.

CHAPITRE IX.

COOPERATION ECONOMIQUE ET SOCIALE INTERNATIONALE

Article 55.

En vue de créer les conditions de stabilité et de bien-être nécessaires pour assurer entre les nations des relations pacifiques et amicales fondées sur le respect du principe de l'égalité des droits des peuples et de leur droit à disposer d'eux-mêmes, les Nations Unies favoriseront:

a. le relèvement des niveaux de vie, le plein emploi et des conditions de progrès et de développement dans l'ordre économique et social;

b. la solution des problèmes internationaux dans les domaines économique, social, de la santé publique et autres problèmes connexes; et la coopération internationale dans les domaines de la culture intellectuelle et de l'éducation;

c. le respect universel et effectif des droits de l'homme et des libertés fondamentales pour tous, sans distinction de race, de sexe, de langue ou de religion.

Article 56.

Les Membres s'engagent, en vue d'atteindre les buts énoncés à l'article 55, à agir, tant conjointement que séparément, en coopération avec l'Organisation.

Article 57.

1. Les diverses institutions spécialisées créées par accords intergouvernementaux et pourvues, aux termes de leurs statuts, d'attributions internationales étendues dans les domaines économique, social, de la culture intellectuelle et de l'éducation, de la santé publique et autres domaines connexes, sont reliées à l'Organisation conformément aux dispositions de l'article 63.

2. Les institutions ainsi reliées à l'Organisation sont désignées ci-après par l'expression «Institutions spécialisées».

Article 58.

L'Organisation fait des recommandations en vue de coordonner les programmes et activités des institutions spécialisées.

Article 59.

L'Organisation provoque, lorsqu'il y a lieu, des négociations entre les Etats intéressés en vue de la création de toutes nouvelles institutions spécialisées nécessaires pour atteindre les buts énonces à l'article 55.

Article 60.

L'Assemblée Générale et, sous son autorité, le Conseil Economique et Social qui dispose à cet effet des pouvoirs qui lui sont attribués aux termes du Chapitre X, sont chargés de remplir les fonctions de l'Organisation énoncées au présent chapitre.

CHAPITRE X.

CONSEIL ECONOMIQUE ET SOCIAL

Composition.

Article 61.

1. Le Conseil Economique et Social se compose de dix-huit Membres des Nations Unies, élus par l'Assemblée Générale.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, six membres du Conseil Economique et Social sont élus chaque année pour une période de trois ans. Les membres sortants sont immédiatement rééligibles.

3. Dix-huit membres du Conseil Economique et Social sont désignés lors de la première élection. Le mandat de six de ces membres expirera au bout d'un an et celui de six autres membres, au bout de deux ans, selon les dispositions prises par l'Assemblée Générale.

4. Chaque membre du Conseil Economique et Social a un représentant au Conseil.

Fonctions et Pouvoirs.

Article 62.

1. Le Conseil Economique et Social peut faire ou provoquer des études et des rapports sur des questions internationales dans les domaines économique, social, de la culture intellectuelle et de l'éducation, de la santé publique et autres domaines connexes et peut adresser des recommandations sur toutes ces questions à l'Assemblée Générale, aux Membres de l'Organisation et aux institutions spécialisées intéressées.

2. Il peut faire des recommandations en vue d'assurer le respect effectif des droits de l'homme et des libertés fondamentales pour tous.

3. Il peut, sur des questions de sa compétence, préparer des projets de convention pour les soumettre à l'Assemblée Générale.

4. Il peut convoquer, conformément aux règles fixées par l'Organisation, des conférences internationales sur des questions de sa compétence.

Article 63.

1. Le Conseil Economique et Social peut conclure avec toute institution visée à l'article 57, des accords fixant les conditions dans lesquelles cette instituttion sera reliée à l'Organisation. Ces accords sont soumis à l'approbation de l'Assemblée Générale.

2. Il peut coordonner l'activité des institutions spécialisées en se concertant avec elles, en leur adressant des recommandations, ainsi qu'en adressant des recommandations à l'Assemblée Générale et aux Membres des Nations Unies.

Article 64.

1. Le Conseil Economique et Social peut prendre toutes mesures utiles pour recevoir des rapports réguliers des institutions spécialisées. Il peut s'entendre avec les Membres de l'Organisation et avec les institutions spécialisées afin de recevoir des rapports sur les mesures prises en exécution de ses propres recommandations et des recommandations de l'Assemblée Générale sur des objets relevant de la compétence du Conseil

2. Il peut communiquer à l'Assemblée Générale ses observations sur ces rapports.

Article 65.

Le Conseil Economique et Social peut fournir des informatios au Conseil de Sécurité et l'assister si celui-ci le demande.

Article 66.

1. Le Conseil Economique et Social, dans l'exécution des recommandations de l'Assemblée Générale, s'acquitte de toutes les fonctions qui entrent dans sa compétence.

2. Il peut, avec l'approbation de l'Assemblée Générale, rendre les services qui lui seraient demandés par des Membres de l'Organisation ou par des institutions spécialisées.

3. Il s'acquitte des autres fonctions qui lui sont dévolues dans d'autres parties de la présente Charte ou qui peuvent lui être attribuées par l'Assemblée Générale.

Vote.

Article 67.

1. Chaque membre du Conseil Economique et Social dispose d'une voix.

2. Les décisions du Conseil Economique et Social

sont prises à la majorité des membres présents et votant.

Procédure.

Article 68.

Le Conseil Economique et Social institue des commissions pour les questions économiques et sociales et le progrès des droits de l'homme ainsi que toutes autres commissions nécessaires à l'exercice de ses fonctions.

Article 69.

Le Conseil Economique et Social, lorsqu'il examine une question qui intéresse particulièrement un Membre de l'Organisation, convie celui-ci à participer, sans droit de vote, à ses délibérations.

Article 70.

Le Conseil Economique et Social peut prendre toutes dispositions pour que des représentants des institutions spécialisées participent, sans droit de vote, à ses délibérations et à celles des commissions instituées par lui, et pour que ses propres représentants participent aux délibérations des institutions spécialisées.

Article 71.

Le Conseil Economique et Social peut prendre toutes dispositions utiles pour consulter les organisations non gouvernementales qui s'occupent de questions relevant de sa compétence. Ces dispositions peuvent s'appliquer à des organisations internationales et, s'il y a lieu, à des organisations nationales après consultation du Membre intéressé de l'Organisation.

Article 72.

1. Le Conseil Economique et Social adopte son règlement intérieur dans lequel il fixe le mode de désignation de son Président.

2. Il se réunit selon les besoins conformément à son règlement; celui-ci comportera des dispositions prévoyant la convocation du Conseil sur la demande de la majorité de ses membres.

CHAPITRE XI.

DECLARATION RELATIVE AUX TERRITOIRES NON AUTONOMES

Article 73.

Les Membres des Nations Unies qui ont ou qui assument la responsabilité d'administrer des territoires dont les populations ne s'administrent pas encore complètement elles-mêmes, reconnaissent le principe de la primauté des intérêts des habitants de ces territoires. Ils acceptent comme une mission sacrée l'obligation de favoriser dans toute la mesure du possible leur prospérité, dans le cadre du système de paix et de sécurité internationales établi par la présente Charte et, à cette fin :

a. d'assurer, en respectant la culture des populations en question, leur progrès politique, économique et social, ainsi que le développement de leur instruction, de les traiter avec équité et de les protéger contre les abus;

b. de développer leur capacité de s'administrer elles-mêmes, de tenir compte des aspirations politiques des populations et de les aider dans le développement progressif de leurs libres institutions politiques, dans la mesure appropriée aux conditions particulières de chaque territoire et de ses populations et à leurs degrés variables de développement;

c. d'affermir la paix et la sécurité internationales;

d. de favoriser des mesures constructives de développement, d'encourager des travaux de recherche, de coopérer entre eux et, quand les circonstances s'y prêteront, avec les organismes internationaux spécialisés, en vue d'atteindre effectivement les buts sociaux économiques et scientifiques énoncés au présent article;

e. de communiquer régulièrement au Secrétaire Général, à titre d'information, sous réserve des exigences de la sécurité et de considérations d'ordre constitutionnel, des renseignements statistiques et autres de nature technique relatifs aux conditions économiques, sociales et de l'instruction dans les territoires dont ils sont respectivement responsables, autres que ceux auxquels s'appliquent les chapitres XII et XIII.

Article 74.

Les Membres de l'Organisation reconnaissent aussi que leur politique doit être fondée, autant dans les territoires auxquels s'applique le présent chapitre que dans leurs territoires métropolitains, sur le principe général du bon voisinage dans le domaine social, économique et commercial, compte tenu des intérêts et de la prospérité du reste du monde.

CHAPITRE XII

REGIME INTERNATIONAL DE TUTELLE

Article 75.

L'Organisation des Nations Unies établira, sous son autorité, un régime international de Tutelle pour l'administration et la surveillance des territoires qui pourront être placés sous ce régime en vertu d'accords particuliers ultérieurs. Ces territoires sont désignés ci-après par l'expression «territoires sous Tutelle».

Article 76.

Conformément aux Buts des Nations Unies, énoncés à l'article 1 de la présente Charte, les fins essentielles du régime de Tutelle sont les suivantes :

a. affermir la paix et la sécurité internationales;

b. favoriser le progrès politique, économique et social des populations des territoires sous Tutelle ainsi que le développement de leur instruction; favoriser également leur évolution progressive vers la capacité à s'administrer eux-mêmes ou l'indépendance, compte tenu des conditions particulières à chaque territoire et à ses populations, des aspirations librement exprimées des populations intéressées et des dispositions qui pourront être prévues dans chaque accord de Tutelle;

c. encourager le respect des droits de l'homme et des libertés fondamentales pour tous, sans distinction de race, de sexe, de langue ou de religion, et développer le sentiment de l'interdépendance des peuples du monde;

d. assurer l'égalité de traitement dans le domaine social, économique et commercial à tous les Membres de l'Organisation et à leur ressortissants; assurer de même à ces derniers l'égalité de traitement dans l'administration de la justice, sans porter préjudice à la réalisation des fins énoncées ci-dessus, et sous réserve des dispositions de l'article 80.

Article 77.

1. Le régime de Tutelle s'appliquera aux territoires entrant dans les catégories ci-dessous et qui viendraient à être placés sous ce régime en vertu d'accords de Tutelle :

a. territoires actuellement sous mandat;

b territoires qui peuvent être détachés d'Etats ennemis par suite de la seconde guerre mondiale;

c. territoires volontairement placés sous ce régime par les Etats responsables de leur administration.

2. Un accord ultérieur déterminera quels territoires, entrant dans les catégories susmentionnées, seront placés sous le régime de Tutelle, et dans quelles conditions.

Article 78.

Le régime de Tutelle ne s'appliquera pas aux pays devenus Membres des Nations Unies, les relations entre celles-ci devant être fondées sur le respect du principe de l'égalité souveraine.

Article 79.

Les termes du régime de Tutelle, pour chacun des territoires à placer sous ce régime, de même que les modifications et amendements qui peuvent y être apportés, feront l'objet d'un accord entre les Etats directement intéressés, y compris la Puissance mandataire dans le cas de territoires sous mandat d'un Membre des Nations Unies, et seront approuvés conformément aux articles 83 et 85.

Article 80.

1. A l'exception de ce qui peut être convenu dans les accords particuliers de Tutelle conclus conformément aux articles 77, 79 et 81 et plaçant chaque territoire sous le régime de Tutelle, et jusqu'à ce que ces accords aient été conclus, aucune disposition du présent chapitre ne sera interprétée comme modifiant directement ou indirectement en aucune manière, les droits quelconques d'aucun Etat ou d'aucun peuple ou les dispositions d'actes internationaux en vigueur auxquels des Membres de l'Organisation peuvent être parties.

2. Le paragraphe 1 du présent article ne doit pas être interprété comme motivant un retard ou un ajournement de la négociation et de la conclusion d'accords destinés à placer sous le régime de Tutelle des territoires sous mandat ou d'autres territoires ainsi qu'il est prévu à l'article 77.

Article 81.

L'accord de Tutelle comprend dans chaque cas, les conditions dans lesquelles le territoire sous Tutelle sera administré et désigne l'autorité qui en assurera l'administration. Cette autorité, désignée ci-après par l'expression »autorité chargée de l'administration», peut être constituée par un ou plusieurs Etats ou par l'Organisation elle-même.

Article 82.

Un accord de Tutelle peut désigner une ou plusieurs zones stratégiques pouvant comprendre tout ou partie de territoire sous Tutelle auquel l'accord s'applique, sans préjudice de tout accord spécial ou de tous accords spéciaux conclus en application de l'article 43.

Article 83.

1. En ce qui concerne les zones stratégiques, toutes les fonctions dévolues à l'Organisation, y compris l'approbation des termes des accords de Tutelle ainsi que de la modification ou de l'amendement éventuels de ceux-ci, sont exercées par le Conseil de Sécurité.

2. Les fins essentielles énoncées à l'article 76 valent pour la population de chacune des zones stratégiques.

3. Le Conseil de Sécurité eu égard aux dispositions des accords de Tutelle et sous réserve des exigences de la sécurité, aura recours à l'assistance du Conseil de Tutelle dans l'exercice des fonctions assumées par l'Organisation au titre du régime de Tutelle, en matière politique, économique et sociale, et en matière d'instruction, dans les zones stratégiques.

Article 84,

L'autorité chargée de l'administration a le devoir de veiller à ce que le territoire sous Tutelle apporte sa contribution au maintien de la paix et de la sécurité internationales. A cette fin, elle peut utiliser des contingents de volontaires, les facilités et l'aide du territoire sous Tutelle pour remplir les obligations qu'elle a contractées à cet égard envers le Conseil de Sécurité ainsi que pour assurer la défense locale et le maintien de l'ordre à l'intérieur du territoire sous Tutelle,

Article 85,

1. En ce qui concerne les accords de Tutelle relatifs à toutes les zones qui ne sont pas désignées comme zones stratégiques les fonctions de l'Organisation, y compris l'approbation des termes des accords de Tutelle et de leur modification ou amendement, sont exercées par l'Assemblée Générale.

2. Le Conseil de Tutelle, agissant sous l'autorité de l'Assemblée Générale, assiste celle-ci dans l'accomplissement de ces tâches,

CHAPITRE XIII

CONSEIL DE TUTELLE

Composition

Article 86.

1. Le Conseil de Tutelle se compose des Membres suivants des Nations Unies:

a. les Membres chargés d'administrer des territoires sous Tutelle;

b. ceux des Membres désignés nommément à l'article 23 qui n'administrent pas de territoires sous Tutelle;

c. autant d'autres Membres élus pour trois ans, par l'Assemblée Générale, qu'il sera nécessaire pour que le nombre total des membres du Conseil de Tutelle se partage également entre les Membres des Nations Unies qui administrent des territoires sous Tutelle, et ceux qui n'en administrent pas.

2. Chaque membre du Conseil de Tutelle désigne une personne particulièrement qualifiée pour le représenter au Conseil,

Fonctions et Pouvoirs

Article 87.

L'Assemblée Générale et, sous son autorité, le Conseil de Tutelle, dans l'exercice de leurs fonctions, peuvent:

a. examiner les rapports soumis par l'autorité chargée de l'administration;

b. recevoir des pétitions et les examiner en consultation avec ladite autorité;

c. faire procéder à des visites périodiques dans les territoires administrés par ladite autorité, à des dates convenues avec elle;

d. prendre ces dispositions et toutes autres conformément aux termes des accords de Tutelle.

Article 88.

Le Conseil de Tutelle établit un questionnaire portant sur les progrès des habitants de chaque territoire sous Tutelle dans les domaines politique, économique et social et dans celui de l'instruction; l'autorité chargée de l'administration de chaque territoire sous Tutelle relevant de la compétence de l'Assemblée Générale adresse à celle-ci un rapport annuel fondé sur le questionnaire précité,,

Vote

Article 89,

1. Chaque membre du Conseil de Tutelle dispose d'une voix.

2. Les décisions du Conseil de Tutelle sont prises à la majorité des membres présents et votant.

Procédure

Article 90.

1. Le Conseil de Tutelle adopte son règlement intérieur dans lequel il fixe le mode de désignation de son Président.

2. Il se réunit selon les besoins, conformément à son règlement; celui-ci comprend des dispositions prévoyant la convocation du Conseil à la demande de la majorité de ses membres.

Article 91.

Le Conseil de Tutelle recourt, quand il y a lieu, à l'assistance du Conseil Economique et Social et à celledes institutions spécialisées, pour les quations qui relèvent de leurs compétences respectives.

CHAPITRE XIV

COUR INTERNATIONALE DE JUSTICE

Article 92.

La Cour Internationale de Justice constitue l'organe judiciaire principal des Nations Unies. Elle fonctionne conformément à un Statut établi sur la base du Statut de la Cour Permanente de Justice Internationale et annexé à la présente Charte dont il fait partie inrégrante,

Article 93.

1. Tous les Membres des Nations Unies sont ipso facto parties au Statut de la Cour Internationale de Justice.

2. Les conditions dans lesquelles les Etats qui ne sont pas Membres de l'Organisation peuvent devenir parties au Statut de la Cour Internationale de Justice sont déterminées, dans chaque cas, par l'Assemblée Générale sur recommandation du Conseil de Sécurité.

Article 94.

1. Chaque Membre des Nations Unies s'engage à se conformer à la décision de la Cour Internationale de Jusrice dans tout litige auquel il est partie.

2. Si une partie à un litige ne satisfait pas aux obligations qui lui incombent en vertu l'un arrêt rendu par la Cour, l'autre partie peut recourir au Conseil de Sécurité et celui-ci, s'il le juge nécessaire, peut faire des recommandations ou décider des mesures à prendre pour faire exécuter l'arrêt.

Article 95.

Aucune disposition de la présente Charte n'empêche les Membres de l'Organisation de confier la solution de leus.différends à d'autres tribunaux en vertu d'accords déjà existants ou qui pourront être conclus à l'avenir.

Article 96.

1. L' Assemblée Générale ou le Conseil de Sécurité peut demander à la Cour Internationale de Justice un avis consultatif sur toute question juridique.

2. Tous autres organes de l'Organisation et institutions spécialisées qui peuvent, à un moment quelconque, recevoir de l'Assemblée Générale une autorisation à cet effet, ont également le droit de demander à la Cour des avis consultatifs sur des questions juridiques qui se poseraient dans le cadre de leur activité.

CHAPITRE XV

SECRETARIAT

Article 97.

Le Secrétariat comprend un Secrétaire Général et le personnel que peut exiger l'Organisation. Le Secrétaire Général est nommé par l'Assemblée Générale sur recommandation du Conseil de Sécurité. Il est le plus haut fonctionnaire de l'Organisation.

Article 98.

Le Secrétaire Général agit en cette qualité à toutes les réunions de l'Assemblée Générele, du Conseil de Sécurité, du Conseil Economique et Social et du Conseil de Tutelle. Il remplit toutes autres fonctions dont il est chargé par ces organes. Il présente à l'Assemblée Générale un rapport annuel sur l'activité de l'Organisation.

Article 99,

Le Secrétaire Général peut attirer l'attention du Conseil de Sécurité sur toute affaire qui, à son avis, pourrait mettre en danger le maintien de la paix et de la sécurité internationales.

Article 100,

1. Dans l'accomplissement de leurs devoirs, le Secrétaire Général et le personnel ne solliciteront ni n'accepteront d'instructions d'aucun gouvernement ni d'aucune autorité extérieure à l'Organisation. Ils s'abstiendront de tout acte incompatible avec leur situation de fonctionnaires internationaux et ne sont responsables qu'envers l'Organistion,

2. Chaque Membre de l'Organisation s'engage à respecter le caractère exclusivement international des fonctions du Secrétaire Général et du personnel et à ne pas chercher à les influencer dans l'exécution de leur tâche.

Article 101.

1. La personnel est nommé par le Secrétaire Général conformément aux règles fixées par l'Assemblée Générale.

2. Un personnel spécial est affecté d'une manière permanente au Conseil Economique et Social, au Conseil de Tutelle et, s'il y a lieu, à d' autres organes de l'Organisation. Ce personnel fait partie du Secrétariat.

3. La considération dominante dans le recrutement et la fixation des conditions d'emploi du personnel doit être la nécessité d'assurer à l'Organisation les services de parsonnes possédant les plus hautes qualités de travail, de compétence et d'intégrité. Sera dûment prise en considération l'importance d'un recrutement effectué sur une base géograpghique aussi large que possible.

CHAPITRE XVI

DISPOSITIONS DIVERSES

Article 102.

1. Tout traité ou accord international conclu par un membre des Nations Unies après l'entrée en vigueur de la présente Charte sera, le plus tôt possible, enregistré au Secrétariat et publié par lui.

2. Aucune partie à un traité ou accord international qui n'aura pas été enregistré conformément aux dispositions du paragraphe 1 du présent article ne pourra invoquer ledit traité ou accord devant un organe de l'Organisation.

Article 103.

En cas de conflit entre les obligations des Membres des Nations Unies en vertu de la présente Charte et leurs obligations en vertu de tout autre accord international, les premières prévaudront.

Article 104.

L'Organisation jouit, sur le territoire de chacun de ses Membres, de la capacité juridique qui lui est nécessaire pour exercer ses fonctions et atteindre ses buts.

Article 105,

1. L'Organisation jouit, sur le territoire de chacun de ses Membres, des privilèges et immunités qui lui sont nécéssaires pour atteindre ses buts.

2. Les représentants des Membres des Nations Uuies et les fonctionnaires de l'Organisation jouissent également des privilèges et immunités qui leur sont nécessaires pour exercer en toute indépendance leurs fonctions en rapport avec l'Organisation.

3. L'Assemblée Générale peut faire des reconmmendations en vue de fixer les détails d'application des paragraphes 1 et 2 du présent article ou proposer aux Membres des Nations Unies des conventions à cet effet.

CHAPITRE XVII

DISPOSITIONS TRANSITOIRES DE SECURITE

Article 106.

En attendant l'entrée en vigueur des accords spéciaux mentionnés à l'article 43, qui, de l'avis du Conseil de Sécurité, lui permettront de commencer à assumer les responsabilités lui incombant en application de l'article 42, les parties à la Déclaration des Quatre Nations signée à Moscou le 30 octobre 1943 et la France se concerteront entre elles et, s'il y a lieu, avec d'autres Membres de l' Organisation, conformément aux dispositions du paragraphe 5 de cette Déclaration, en vue d'entreprendre en commun, au nom des Nations Unies, toute action qui pourrait ctre nécessaire pour maintenir la paix et la sécurité internationales.

Article 107,

Aucune disposition de la présente Charte n'affecte ou n'interdit vis-à-vis d'un Etat qui, au cours de la seconde guerre mondiale, a été l'ennemi de l'un quelconque des signataires de la présente Charte, une action entreprise ou autorisée, comme suite de cette guerre, par les gouvernements qui ont la responsabilité de cette action.

CHAPITRE XVIII

AMENDEMENTS

Article 108

Les amendements à la présente Charte entreront en vigueur pour tous les Membres des Nations Unies quand ils auront été adoptés à la majorité des deux-tiers des membres de l'Assemblée Générale et ratifiés, conformément à leurs règles constitutionnelles respectives, par les deux-tiers des Membres de l'Organisation, y compris tous les membres permanents du Conseil de Sécurité.

Article 109.

1. Une Conférence Générale des Membres des Nations Unies, aux fins d'une révision de la présente Charte, pourra être réunie aux lieu et date qui seront fixés par un vote de l'Assemblée Générale à la majorité des deux-tiers et par un vote de sept quelconques des membres du Conseil de Sécurité. Chaque Membre de l'Organisation disposera d'une voix à la conférence.

2. Toute modification à la présente Charte recommandée par la conférence à la majorité des deux-tiers prendra effet lorsqu'elle aura été ratifiée conformément à leurs règles constitutionnelles respectives, par les deux-tiers des Membres des Nations Unies, y compris tous les membres permanents du Conseil de Sécurité.

3. Si cette conférence n'a pas été réunie avant la dixième session annuelle de l'Assemblée Générale qui suivra l'entrée en vigueur de la présente Charte, une proposition en vue de la convoquer sera inscrite à l'ordre du jour de cette session, et la conférence sera réunie, s'il en est ainsi décidé par un vote de la majorité de l' Assemblée Générale et par un vote de sept quelconques des membres du Conseil de Sécurité,

CHAPITRE XIX.

RATIFICATION ET SIGNATURE.

Article 110,

1. La présente Charte sera ratifiée par les Etats signataires conformément à leurs règles constitutionnelles respectives,

2. Les ratifications seront déposées auprès du Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique, qui notifiera chaque dépôt à tous les Etats signataires ainsi qu'au Secrétaire Général de l'Organisation, lorsque celui-ci aura été nommé.

3. La présente Charte entrera en vigueur après le dépôt des ratifications par la République de Chine, la France, l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes, le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, les Etats-Unis d'Amérique et par la majorité des autres Etats signataires. Un procès-verbal de dépôt des ratifications sera ensuite dressé par le Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique qui en communiquera copie à tous les Etats signataires.

4. Les Etats signataires de la présente Charte qui la ratifieront après son entrée en vigueur deviendront Membres originairee des Nations Unies à la date du dépôt de leurs ratifications respectives.

Article 111.

La présente Charte, dont les textes chinois, français, russe, anglais et espagnol feront également foi, sera déposée dans les archives du Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique. Des copies dûment certifiées conformes en seront remises par lui aux Gouvernemente des autres Etats signataires.

EN FOI DE QUOI, les représentants des Gouvernements des Nations Unies ont signé la présente Charte.

FAIT à San Francisco, le vingt-six juin mil neuf cent quarante cinq,

STATUT DE LA COUR INTERNATIONALE DE JUSTICE

Article 1.

LA COUR INTERNATIONALE DE JUSTICE instituée par la Charte des Nations Unies comme organe judiciaire principal de l'Organisation sera constituée et fonctionnera conformément aux dispositions du présent Statut.

CHAPITRE I

ORGANISATION DE LA COUR

Article 2.

La Cour est un corps de magistrats indépendants, élus, sans égard à leur nationalité, parmi les personnes

jouissant de la plus haute considération morale, et qui réunissent les conditions requises pour l'exercice, dans leurs pays respectifs, des plus hautes fonctions judiciaires, ou qui sont des jurisconsultes possédant une compétence notoire en matière de droit international.

Article 3.

1. La Cour se compose de quinze membres. Elle ne pourra comprendre plus d'un ressortissant du même Etat.

2. A cet égard celui qui pourrait être considéré comme le ressortissant de plus d'un Etat, sera censé être ressortissant de celui où il exerce habituellement ses droits civils et politiques.

Article 4.

1. Les membres de la Cour sont élus par l'Assemblée Générale et par le Conseil de Sécurité sur une liste de personnes présentées par les groupes nationaux de la Cour Permanente d'Arbitrage, conformément aux dispositions suivantes.

2. En ce qui concerne les Membres des Nations Unies qui ne sont pas représentés à la Cour Permanente d'Arbitrage, les candidats seront présentés par des groupes nationaux, désignés à cet effet par leurs gouvernements, dans les mêmes conditions que celles stipulées pour les membres de la Cour Permanente d'Arbitrage par l'article 44 de la Convention de la Haye de 1907 sur le règlement pacifique des conflits internationaux.

3. En l'absence d'accord spécial, l'Assemblée Générale, sur la recommandation du Conseil de Sécurité règlera les conditions auxquelles peut participer à l'élection des membres de la Cour un Etat qui, tout en étant partie au présent Statut, n'est pas Membre des Nartions Unies.

Article 5.

1. Trois mois au moins avant la date de l'élection, le Secrétaire Général des Nations Unies invite par écrit les membres de la Cour Permanente d'Arbitrage appartenant aux Etats qui sont parties au présent Statut, ainsi que les membres des groupes nationaux désignés conformément au paragraphe 2 de l'article 4, à procéder dans un délai déterminé, par groupes nationaux, à la présentation de personnes en situation de remplir les fonctions de membre de la Cour.

2. Chaque groupe ne peut, en aucun cas, présenter plus de quatre personnes dont deux au plus de sa nationalité. En aucun cas, il ne peut être présenté un nombre de candidats plus élevé que le double des sièges à pouvoir.

Article 6.

Avant de procéder à cette désignation, il est recommandé à chaque groupe national de consulter la plus haute cour de justice, les facultés et écoles de droit, les académies nationales et les sections nationales d'académies internationales, vouées à l'étude du droit,

Article 7.

1. Le Secrétaire Général dresse, par ordre alphabétique, une liste de toutes les personnes ainsi désignées; seules ces personnes sont éligibles, sauf le cas prévu à l'article 12, paragraphe 2,

2. Le Secrétaire Général communique cette liste à l'Assemblée Générale et au Conseil de Sécurité,

Article 8.

L'Assemblée Générale et le Conseil de Sécurité procèdent indépendamment l'un de l'autre à l'élection des membres de la Cour,

Article 9.

Dans toute élection, les électeurs auront en vue que les personnes appelées à faire partie de la Cour, non seulement réunissent individuellement les conditions requises, mais assurent dans l'ensemble la représentation des grandes formes de civilisation et des principaux systèmes juridiques du monde.

Article 10.

1. Sont élus ceux qui ont réuni la majorité absolue des voix dans l'Assemblée Générale et dans le Conseil de Sécurité.

2. Le vote au Conseil de Sécurité, soit pour l'élection des juges, soit pour la nomination des membres de la commission visée à l'article 12 ci-après, ne comportera aucune distinction entre membres permanents et membres non-permanents du Conseil de Sécurité.

3. Au cas où le double scrutin de l'Assemblée Générale et du Conseil de Sécurité se porterait sur plus d'un ressortissant du même Etat, le plus âgé est seul élu.

Article 11.

Si, après la première séance d'élection, il reste encore des sièges à pourvoir, il est procédé, de la même manière à une seconde et, s'il est nécessaire, à une troisième.

Article 12.

1. Si, après la troisième séance d'élection, il reste encore des sièges à pourvoir, il peut être à tout moment formé sur la demande, soit de l'Assemblée Générale, soit du Conseil de Sécurité, une Commission médiatrice de six membres, nommés trois par l'Assemblée Générale, trois par le Conseil de Sécurité, en vue de choisir par un vote à la majorité absolue, pour chaque siège non pourvu un nom à présenter à l'adoption séparée de l'Assemblée Générale et du Conseil de Sécurité.

2. La Commission médiatrice peut porter sur sa liste le nom de toute personne satisfaisant aux conditions requises et qui recueille l'umanimité de ses suffrages, lors même qu'il n'aurait pas figuré sur la liste de présentation visée à l'article 7.

3. Si la Commission médiatrice constate qu'elle ne peut réussir à assurer l'élection, les membres de la Cour déjà nommés pourvoient aux sièges vacants, dans un delai à fixer par le Conseil de Sécurité, en choisissant parmi les personnes qui ont obtenu des suffrages soit dans l'Assemblée Générale, soit dans le Conseil de Sécurité.

4. Si, parmi les juges, il y a partage égal des voix, la voix de juge le plus âgé l'emporte.

Article 13.

1. Les membres de la Cour sont élus pour neuf ans et ils sont rééligibles; toutefois, en ce qui concerne les juges nommés à la première élection de la Cour, les fonctions de cinq juges prendront fin au bout de trois ans, et celles de cinq autres juges prendront fin au bout de six ans.

2. Les juges dont les fonctions prendront fin au terme des périodes initiales de trois et six ans mentionnées ci-dessus seront désignés par tirage au sort effectué par le Secrétaire Général, immédiatement après qu'il aura été procédé à la première élection.

3. Les membres de la Cour restent en fonction jusqu'à leur remplacement. Après ce remplacement ils continuent de connaître des affaires dont ils sont déjà saisis.

4. En cas de démission d'un membre de la Cour, la démission sera adressée au Président de la Cour, pour être transmise su Secrétaire Général. Cette dernière notification emporte vacance de siège,

Article 14.

Il est pourvu aux sièges devenus vacants selon la méthode suivie pour la première élection, sous réserve de la disposition ci-après: dans le mois qui suivra la

vacance, le Secrétaire Général procèdera à l'invitation prescrite par l'article 5, et la date d'élection sera fixée par le Conseil de Sécurité.

Article 15.

Le membre de la Cour élu en remplacement d'un membre dont le mandat n'est pas expiré achève le terme du mandat de son prédécesseur.

Artile 16.

1. Les membres de la Cour ne peuvent exercer aucune fonction politique ou administrative, ni se livrer à aucune autre occupation de caractère professionnel.

2. En cas de doute, la Cour décide.

Article 17.

1. Les membres de la Cour ne peuvent exercer les fonctions d'agent, de conseil ou d'avocat dans aucune affaire.

2. Ils ne peuvent participer au règlement d'aucune affaire dans laquelle ils sont antérieurement intervenus comme agents, conseils ou avocats de l'une des parties, membres d'un tribunal national ou international, d'une commission d'enquête, ou à tout autre titre,

3. En cas de doute, la Cour décide.

Article 18.

1. Les membres de la Cour ne peuvent être relevés de leurs fonctions que si, au jugement unanime des autres membres, ils ont cessé de répondre aux conditions requises,

2. Le Secrétaire Général en est officiellement informé par le Greffier.

3. Cette communication emporte vacance de siège.

Article 19.

Les membres de la Cour jouissent, dans l'exercice de leurs fonctions, des privilèges et immunités diplomatiques.

Article 20,

Tout membre de la Cour doit, avant d'entrer en fonction, en séance publique, prendre l'engagement solennel d'exercer ses attributions en pleine impartialité et en toute conscience.

Article 21.

1. La Cour nomme, pour trois ans, son Président et son Vice-Président; ils sont rééligibles.

2. Elle nomme son Greffier et peut pouvoir à la nomination de tels autres fonctionnaires qui seraient nécessaires.

Article 22.

1. Le siège de la Cour est fixé à La Haye. La Cour peut toutefois siéger et exercer ses fonctions ailleurs lorsqu'elle le jugé désirable.

2. Le Président et le Greffier résident au siège de la Cour.

Article 23.

1. La Cour reste toujours en fonction, excepté pendant les vacances judiciaires, dont les périodes et la durée sont fixées par la Cour.

2. Les membres de la Cour ont droit à des congés périodiques dont la date et la durée seront fixées par la Cour, en tenant compte de la distance qui sépare La Haye de leurs foyers.

3. Les membres de la Cour sont tenus, à moins de congé, d'empêchement pour cause de maladie ou autre motif grave dûment justifié auprès du Président, d'être à tout moment à la disposition de la Cour.

Article 24.

1. Si, pour une raison spéciale, l'un des membres de la Cour estime devoir ne pas participer au jugement d'une affaire déterminée, il en fait part au Président.

2. Si le Président estime qu'un des membres de la Cour ne doit pas, pour une raison spéciale, siéger dans, une affaire déterminée, il en avertit celui-ci.

3. Si en pareils cas, le membre de la Cour et le Président sont en désaccord, la Cour décide.

Article 25.

1. Sauf exception expressément prévue par le présent Statut, la Cour exerce ses attributions en séance plénière.

2. Sous la condition que le nombre des juges disponibles pour constituer la Cour ne soit pas réduit à moins de onze, le Règlement de la Cour pourra prévoir que, selon les circonstances et à tour de rôle, un ou plusieurs juges pourront être dispensés de siéger.

3. Le quorum de neuf est suffisant pour constituer la Cour.

Article 26.

1. La Cour peut, à toute époque, constituer une ou plusieurs chambres composées de trois juges au moins selon ce qu'elle décidera, pour connaître de catégories déterminées d'affaires, par exemple d'affaires de travail et d'affaires concernant le transit et les communications.

2. La Cour peut, à toute époque, constituer une chambre pour connaître d'une affaire déderminée. Le nombre des juges de cette chambre sera fixé par la Cour avec l'assentiment des parties.

3. Les chambres prévues au présent articles statueront, si les parties le demandent.

Article 27.

Tout arrêt rendu par l'une des chambres prévues aux articles 26 et 29 sera considéré comme rendu par la Cour.

Article 28.

Les chambres prévues aux articles 26 et 29 peuvent, avec le consentement des parties, siéger et exercer leurs fonctions ailleurs qu'à La Haye.

Article 29.

En vue de la prompte expédition des affaires, la Cour compose annuellement une chambre de cinq juges, appelés à statuer en procédure sommaire lorsque les parties le demandent. Deux juges seront en outre désignés pour remplacer celui des juges qui se trouverait dans l'impossibilité de siéger.

Article 30.

1. La Cour détermine par un règlement le mode suivant lequel elle exerce ses attributions. Elle règle notamment sa procédure.

2. Le Réglement de la Cour peut prévoir des assesseurs siégeant à la Cour ou dans ses chambres, sans droit de vote.

Article 31.

1. Les juges de la nationalité de chacune des parties conservent le droit de siéger dans l'affaire dont la Cour est saisie.

2. Si la Cour compte sur le siège un juge de la nationalité d'une des parties, toute autre partie peut désigner une personne de son choix pour siéger en qualité de juge. Celle-ci devra être prise de préférence parmi personnes qui ont été l'objet d'une présentation en conformité des articles 4 et 5.

3. Si la Cour ne compte sur le siège aucun juge de la nationalité des parties, chacune de ces parties peut procéder à la désignation d'un juge de la même manière qu'au paragraphe précédent.

4. Le présent article s'applique dans le cas des articles 26 et 29. En pareils cas, le Président priera un ou, s'il y a lieu, deux des membres de la Cour composant la chambre, de céder leur place aux membres de

la Cour de la nationalité des parties intéressées et, à défaut ou en cas d'empêchement, aux juges spécialement désignés par les parties.

5. Lorsque plusieurs parties font cause commune, elles ne comptent, pour l'application des dispositions qui précédent, que pour une seule.
En cas de toute, la Cour décide.

6. Les juges désignés, comme il est dit aux paragraphes 2,3 et 4 du présent article, doivent satisfaire aux prescriptions des articles 2, 17, paragraphe 2, 20 et 24 du présent Statut. Ils participent à la décision dans des conditions de complète égalité avec leurs collègues.

Article 32.

1. Les membres de la Cour reçoivent un traitement annuel.

2. Le Président reçoit une allocation annuelle spéciale.

3. Le Vice-Président reçoit une allocation spéciale pour chaque jour où il remplit les fonctions de Président.

4. Les juges désignés par application de l'article 31 autres que les membres de la Cour, reçoivent une indemnité pour chaque jour où ils exercent leurs fonctions.

5. Ces traitements, allocations et indemnités sont fixés par l'Assemblée Générale. Ils ne peuvent être diminués pendant la durée des fonctions.

6. Le traitement du Greffier est fixé par l'Assemblée Générale sur la proposition de la Cour.

7. Un règlement adopté par l'Assemblée Générale fixe les conditions dans lesquelles des pensions sont allouées aux membres de la Cour et au Greffier, ainsi que les conditions dans lesquelles les membres de la Cour et le Greffier reçoivent le remboursement de leurs frais de voyage.

8. Les traitements, allocations et indemnités sont exempts de tout impôt.

Article 33.

Les frais de la Cour sont supportés par les Nations Unies de la manière que l'Assemblée Générale décide.

CHAPITRE II

COMPETENCE DE LA COUR

Article 34.

1. Seuls les Etats ont qualité pour se présenter devant la Cour.

2. La Cour, dans les conditions prescrites par son Règlement, pourra demander aux organisations internationales publiques des renseignements relatifs aux affaires portées devant elle, et recevra également les dits renseignements qui lui seraient présentés par ces organisations de leur propre initiative.

3. Lorsque l'interprétation de l'acte constitutif d'une organisation internationale publique ou celle d'une convention internationale adoptée en vertu de cet acte est mise en question dans une affaire soumise à la Cour, le Greffier en avise cette organisation et lui communique toute la procédure écrite.

Article 35.

1. La Cour est ouverte aux Etats parties au présent Statut.

2. Les conditions auxquelles elle est ouverte aux autres Etats sont, sous réserve des dispositions particulières des traités en vigueur, réglées par le Conseil de Sécurité, et dans tous les cas, sans qu'il puisse en résulter pour les parties aucune inégalité devant la Cour.

3. Lorsqu'un Etat, qui n'est pas Membre des Nations Unies, est partie en cause, la Cour fixera la contribution aux frais de la Cour que cette partie devra supporter. Toutefois, cette disposition ne s'appliquera pas, si cet Etat participe aux dépenses de la Cour.

Article 36.

1. La compétence de la Cour s'étend à toutes les affaires que les parties lui soumettront, ainsi qu'à tous les cas spécialement prévus dans la Charte des Nations Unies ou dans les traités et conventions en vigueur.

2. Les Etats parties au présent Statut, pourront, à n'importe quel moment, déclarer reconnaître comme obligatoire de plein droit at sans convention spéciale, à l'égard de tout autre Etat acceptant la même obligation, la juridiction de la Cour sur tous les différends d'ordre juridique ayant pour objet:

a. l'interprétation d'un traité;

b. tout point de droit international;

c. la réalité de tout fait qui, s'il était établi, constituerait la violation d'un engagement international;

d. la nature ou l'étendue de la réparation due pour la rupture d'un engagement international.

3. Les déclarations ci-dessus visées pourront être faites purement et simplement ou sous condition de réciprocité de la part de plusieurs ou de certains Etats ou pour un délai déterminé.

4. Ces déclarations seront remises au Secrétaire Général des Nations Unies qui en transmettra copie aux parties au présent Statut ainsi qu'au Greffier de la Cour.

5. Les déclarations faites en application de l'article 36 du Statut de la Cour Permanente de Justice Internationale pour une durée qui n'est pas encore expirée seront considérées, dans les rapports entre parties au présent Statut, comme comportant acceptation de la juridiction obligatoire de la Cour Internationale de Justice pour la durée restant à courir d'après ces déclarations et conformément à leurs termes.

6. En cas de contestation sur le point de savoir si la Cour est compétente, la Cour décide.

Article 37.

Lorsqu'un traité ou une convention en vigueur prévoit le renvoi à une juridiction que devait instituer la Société des Nations ou à la Cour Permanente de Justice Internationale, la Cour Internationale de Justice constituera cette juridiction entre les parties au présent Statut.

Article 38.

1. La Cour, dont la mission est de régler conformément au droit international les différends qui lui sont soumis, applique:

a. les conventions internationales, soit générales, soit spéciales, établissant des règles expressément reconnues par les Etats en litige;

b. La coutume internationale comme preuve d'une pratique générale acceptée comme étant le droit;

c. Les principes généraux de droit reconnus par les nations civilisées;

d. sous réserve de la disposition de l'article 59, les décisions judiciaires et la doctrine des publicistes les plus qualifiés des différentes nations, comme moyen auxiliaire de détermination des règles de droit.

2. La présente disposition ne porte pas atteinte à la faculté pour la Cour, si les parties sont d'accord, de statuer ex aequo et bono.

CHAPITRE III.

PROCEDURE

Article 39.

1. Les langues officielles de la Cour sont le français et l'anglais. Si les parties sont d'accord pour que toute la procédure ait lieu en français, le jugement sera prononcé en cette langue. Si les parties sont d'accord pour que toute la procédure ait lieu en anglais, le jugement sera prononcé en cette langue.

2. A défaut d'un accord fixant la langue dont il sera fait usage, les parties pourront employer pour les plaidoiries celle des deux langues qu'elles préfèreront, et l'arrêt de la Cour sera rendu en français et en anglais. En ce cas, la Cour désignera en même temps celui des deux textes qui fera foi.

3. La Cour, à la demande de toute partie, autorisera l'emploi par cette partie d'une langue autre que le français ou l'anglais.

Article 40.

1. Les affaires sont portées devant la Cour, selon le cas, soit par notification du compromis, soit par une requête, adressées au Greffier; dans les deux cas, l'objet du différend et les parties doivent être indiqués.

2. Le Greffier donne immédiatement communication de la requête à tous intéressés.

3. Il en informe également les Membres des Nations Unies par l'entremise du Secrétaire Général, ainsi que les autres Etats admis à ester en justice devant la Cour.

Article 41.

1. La Cour a le pouvoir d'indiquer, si elle estime que les circonstances l'exigent, quelles mesures conservatoires du droit de chacun doivent être prises à titre provisoire.

2. En attendant l'arrêt définitif, l'indication de ces mesures est immédiatement notifiée aux parties et au Conseil de Sécurité.

Article 42.

1. Les parties sont représentées par des agents.

2. Elles peuvent se faire assister devant la Cour par des conseils ou des avocats.

3. Les agents, conseils et avocats des parties devant la Cour jouiront des privilèges et immunités nécessaires à l'exercice indépendant de leurs fonctions.

Article 43.

1. La procédure a deux phases: l'une écrite, l'autre orale.

2. La procédure écrite comprend la comminucation à juge et à partie des mémoires, des contre-mémoires, et éventuellement des répliques, ainsi que de toute pièce et document à l'appui.

3. La communication se fait par l'entremise du Greffier dans l'ordre et les délais déterminés par la Cour.

4. Toute pièce produite par l'une des parties doit être communiquée à l'autre en copie certifiée conforme.

5. La procédure orale consiste dans l'audition par la Cour des témoins, experts, agents, conseils et avocats.

Article 44.

1. Pour toute notification à faire à d'autres personnes que les agents, conseils et avocats, la Cour s'adresse directement au gouvernement de l'Etat sur le territoire duquel la notification doit produire effet.

2. Il en est de même s'il s'agit de faire procéder sur place à l'établissement de tous moyens de preuve.

Article 45.

Les débats sont dirigés par le Président et, à défaut de celui-ci, par le Vice-Président; en cas d'empêchement, par le plus ancien des juges présents.

Article 46.

L'audience est publique, à moins qu'il n'en soit autrement décidé par la Cour ou que les deux parties ne demandent que le public ne soit pas admis.

Article 47.

1. Il est tenu de chaque audience un procès-verbal signé par le Greffier et le Président.

2. Ce procès-verbal a seul caractère authentique.

Article 48.

La Cour rend des ordonnances pour la direction du procès, la détermination des formes et délais dans lesquels chaque partie doit finalement conclure; elle prend toutes les mesures que comporte l'administration des preuves.

Artiele 49.

La Cour peut, même avaàt tout débat, demander aux agents de produire tout document et de fornir toutes explications. En cas de refus, elle en prend acte.

Article 50.

A tout momrnt, la Cour peur confier une enquête ou une expertise à toute personne, corps, bureau, commission ou organe de son choix.

Article 51.

Au cours des débats, toutes questions utiles sont posées anx témoins et experts dans les conditions que fixera la Cour dans le règlement visé à l' article 30

Article 52.

Après avoir reçu les preuves et témoignages dans les délais déterminés par elle, la Cour peut écarter toutes dépositions ou documents nouveaux qu'une des parties voudrait lui présenter sans l'assentiment de l'autre.

Article 53.

1. Lorsqu'une des parties ne se présente pas, ou s'abstient de faire valoir ses moyens, l'autre partie peut demander à la Cour de lui adjuger ses conclusions,

2. La Cour, avant d'y faire droit, doit s'assurer non seulement qu'elle a compétence aux termes des articles 36 et 37, mais que les conclusions sont fondées en fait et en droit.

Article 54.

1. Quand les agents, conseils et avocats ont fait valoir, sous le contrôle de la Cour, tous les moyens qu'ils jugent utiles, le Président prononce la clôture des débats.

2. La Cour se retire en Chambre du Conseil pour délibérer.

3. Les délibérations de la Cour sont et restent secrètes.

Article 55,

1. Les décisions de la Cour sont prises à la majorité des juges présents.

2. En cas de partage des voix, la voix du Président ou de celui qui le remplace est prépondérante,

Article 56.

1, L'arrêt est motivé.

2. Il mentionne les noms des juges qui y ont pris part.

Article 57.

Si l'arrêt n'exprime pas en tout ou en partie l'opinion unamine des juges, tout juge aura le droit d'y joindre l'exposé de son opinion individuelle.

Article 58,

L'arrêt est signé par le Président et par le Greffier. Il est lu en séance publique, les agents dûment prévenus.

Article 59.

La décision de la Cour n'est obligatoire que pour les parties en litige et dans le cas qui a été décidé.

Article 60.

L'arrêt est définitif et sans recours. En cas de contestation sur le sens et la portée de l'arrêt, il appar-

tient à la Cour de l'interpréter, à la demande de toute partie.

Article 61.

1. La revision de l'arrêt ne peut être éventuellement demandée à la Cour qu'en raison de la découverte d'un fait de nature à exercer une influence décisive et qui, avant le prononcé de l'arrêt, était inconnu de la Cour et de la partie qui demande la revision, sans qu'il y ait, de sa part, faute à l'ignorer.

2. La procédure de revision s'ouvre par un arrêt de la Cour constatant expressément l'existence du fait nouveau, lui reconnaissant les caractères qui donnent ouverture à la revision, et déclarant de ce chef la demande recevable,

3. La Cour peut subordonner l'ouverture de la procédure à l'exécution préalable de l'arrêt.

4. La demande en revision devra être formée au plus tard dans le délai de six mois après la découverte du fait nouveau.

5. Aucune demande de revision ne pourra être formée après l'expiration d'un délai de dix ans à dater de l'arrêt.

Article 62,

1. Lorsqu'un Etat estime que, dans un différend, un intérêt d'ordre juridique est pour lui en cause, il peut adresser à la Cour une requête, à fin d'intervention.

2, La Cour décide.

Article 63.

1. Lorsqu'il s'agit de l'interprétation d'une convention à laquelle ont participé d'autres Etats que les parties en litige, le Greffier les avertit sans délai.

2. Chacun d'eux a le droit d'intervenir au procès et s'il exerce cette faculté, l'interprétation contenue dans la sentence est également obligatoire à sou égard.

Article 64.

S'il n'en est autrement décidé par la Cour, chaque partie supporte ses frais de procédure.

CHAPITRE IV

AVIS CONSULTATIFS

Article 65.

1. La Cour peut donner un avis consultatif sur toute question juridique, à la demande de tout organe ou institution qui aura été autorisé par la Charte des Nations Unies ou conformément à ces dispositions, à demander cet avis.

2. Les questions sur lesquelles l'avis consultatif de la Cour est demandé sont exposées à la Cour par une requête écrite qui formule, en termes précis, la question sur laquelle l'avis de la Cour est demandé. Il y est joint tout document pouvant servir à élucider la question.

Article 66.

1. Le Greffier notifie immédiatement la requête demandant l'avis consultatif à tous les Etats admis à ester en justice devant la Cour.

2. En outre, à tout Etat admis à ester devant la Cour et à toute organisation internationale jugés, par la Cour ou par le Président si elle ne siège pas, susceptibles de fournir des renseignements sur la question, le Greffier fait connaître, par communication spéciale et directe, que la Cour est disposée à recevoir des exposés écrits dans un délai à fixer par le Président, ou à entendre des exposés oraux au cours d'une audience publique tenue à cet effet.

3. Si un de ces Etats, n'ayant pas été l'objet de la communication spéciale visée au paragraphe 2 du présent article, exprime le désir de soumettre un exposé écrit ou d'être entendu, la Cour statue.

4. Les Etats ou organisations qui ont presenté des exposés écrits ou oraux sont admis à discuter les exposés faits par d'autres Etats et organisations dans les formes, mesures et délais fixés, dans chaque cas d'espèce, par la Cour ou, si elle ne siège pas, par le Président. A cet effet, le Greffier communique, en temps voulu, les exposés écrits aux Etats ou organisations qui en ont eux-mêmes présenté.

Article 67.

La Cour prononcera ses avis consultatifs en audience publique, le Secrétaire Général et les représentants des Membres des Nations Unies, des autres Etats et des organisations internationales directement intéressés étant prévenus.

Article 68.

Dans l'exercice des ses attributions consultatives, la Cour s'inspirera en outre des dispositions du présent Statut qui s'appliquent en matière contentieuse, dans la mesure où elle les reconnaîtra applicables.

CHAPITRE V.

AMENDEMENTS.

Article 69.

Les amendements au présent Statut seront effectués par la même procédure que celle prévue pour les amendements à la Charte des Natons Unies, sous réserve des dispositions qu'adopterait l'Assemblée Générale, sur la recommandation du Conseil de Sécurité, pour régler la participation à cette procédure des Etats qui, tout en ayant accepté le présent Statut de la Cour, ne sont pas Membres des Nations Unies.

Article 70.

La Cour pourra proposer les amendements qu'elle jugera nécessaire d'apporter au présent Statut, par la voie de communications écrites adressées au Secrétaire Général, aux fins d'examen conformément aux dispositions de l'article 69.

ARRANGEMENTS PROVISOIRES

CONCLUS PAR LES GOUVERNEMENTS REPRESENTES A LA CONFERENCE DES NATIONS UNIES POUR L'ORGANISATION INTERNATIONALE

LES GOUVERNEMENTS représentés à la Conférence des Nations Unies pour l'Organisation Internationale, tenue dans la ville de San Francisco.

Ayant décidé qu'une organisation internationale désignée sous le nom de Nations Unies sera instituée.

Ayant signé ce jour la Charte des Nationns Unies,

Ayant décidé qu'en attendant l'entrée en vigueur de la Charte et l'institution des Nations Unies conformément à la Charte, une Commission Preparatoire des Nations Unies sera établie en vue d'exercer certaines fonctions et de remplir certaines obligations,

CONVIENNENT de ce qui suit :

Il est créé par les présentes une Commission Préparatoire des Nations Unies, qui sera chargée de prendre des mesures provisoires pour les premières sessions de l'Assemblée Générale, du Conseil de Sécurité, du Conseil Economique et Social et du Conseil de Tutelle, ainsi que pour la mise sur pied du Sécretariat et la convocation de la Cour Internationale de Justice.

2. La Commission comprendra un représentant de chacun des gouvenrements signataires de la Charte. Elle fixera son propre règlement. Les fonctions et pouvoirs de la Commission seront exercés, en dehors des

sessions, par un Comité Exécutif composé des représentants des gouvernements représentés à l'heure actuelle au Comité Exécutif de la Conférence. Le Comité Executif créera les comités qui pourront être nécessaires pour l'aider dans ses travaux, et fera appel au concours de personnes ayant des connaissances et une expérience spéciales.

3. La Commission sera assistée d'un Secrétaire Administratif, qui exercera les pouvoirs et accomplira les fonctions que déterminera la Commission, et du personnel nécessaire. Ce personnel sera composé, dans la mesure du possible, de fonctionnaires nommés à cette fin par les gouvernements participants, sur la demande du Secrétaire Administratif.

4. La Commission:

a. convoquera la première session de l'Assemblée Générale;

b. préparera les ordres du jour provisoires des premières sessions des principaux organes de l'Organisation ainsi que les documents et les recommandations se rapportant à toutes les questions figurant à ces ordres du jour;

c. formulera des recommandations sur le transfert éventuel des fonctions, activités et avoirs de la Société des Nations qu'il pourra sembler utile de confier à la nouvelle Organisation dans des conditions à fixer;

d. examinera les problèmes soulevès par l'établissement des relations entre les institutions spécialisées intergouvernementales et l'Organisation;

e. enverra des invitations en vue de la désignation de candidats à la Cour Internationale de Justice, conformément aux dispositions du Statut de la Cour;

f. préperera des recommandations concernanat la constitution du Sécrétariat de l'Organisation;

g. procédera aux études nécessaires relatives au siège permanent de l'Organisation et fera des recommandations à ce sujet.

5. Les dépences effectués par la Commiscion et les dépenses qu'entrainera la réunion de la première session de l'Assemblée Générale seront assumées par le Gouvernenment du Royaume-Uni de Grande Bretagne et d'Irlande du Nord ou, si la Commission le demande, réparties entre d'autres gouvernements. Toutes les avances faites à ce titre par les gouvernements seront déduites de leur première contribution à l'Organisation.

6. Le siége de la Commission sera établi à Londres. La Commission tiendra sa première séance à San Francisco, aussitôt après la clôture de la Conférence des Nations Unies pour l'Organisation Internationale. Le Comité Exécutif convoquera une autre réunion de la Commission ausstôt que possible après l'entrée en vigueur de la Charte de l'Organisation et, par la suite, toutes les fois qu'il le jugera utile.

7. La Commission cessera d'exister lors de l'élection du Secrétaire Général de l'Organisation; ses biens et ses archives seront alors transférés à l'Organisation.

8. Le Gouvernement des Etats-Unis d'Amerique sera le dépositaire temporaire et aura la garde du document original où seront consignés ces arrangements transitoires, rédigés dans les cinq langues dans lesquelles il aura été signé. Des copies certifiées conformes seront transmises à chacun des gouvernements des Etats signataires de la Charte. Le Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique remmetra l'original de ce document au Secretaire-Administratif, lors de sa nomination.

9, Ce document prendra effet à dater de ce jour et restera ouvert aux signatures des Etats ayant le droit d'être Membres originaires des Nations Unies, jusqu'à la dissolution de la Commission, conformément au paragraphe 7,

EN FOI DE QUOI, les représentants soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé ce document dans les langues anglaise, française, chinoise, russe et espagnole, chacun de ces textes faisant également foi.

FAIT à San Francisco, le vingt-six juin mil neuf quarante cinq.

ΧΑΡΤΗΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΗΜΕΙΣ ΟΙ ΛΑΟΙ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ

Ὅπως σώσωμεν τὰς ἐπερχομένας γενεὰς ἀπὸ τὴν μάστιγα τοῦ πολέμου, ἥτις δὶς εἰς τὸ διάστημα μιᾶς γενεᾶς ἐπεσσώρευσεν ἄφατον θλῖψιν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα,

Ὅπως διακηρύξωμεν ἐκ νέου πίστιν εἰς τὰ θεμελιώδη δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τὴν ἰσότητα τῶν δικαιωμάτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ Ἐθνῶν μεγάλων καὶ μικρῶν,

Ὅπως καθιερώσωμεν ὅρους ὑφ' οὓς ἡ Δικαιοσύνη καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις αἵτινες πηγάζουσιν ἐκ τῶν συνθηκῶν καὶ ἄλλων πηγῶν τοῦ διεθνοῦς δικαίου, δύνανται νὰ τηρηθῶσιν καί,

Ὅπως εὐνοήσωμεν τὴν κοινωνικὴν πρόοδον καὶ καλλίτερα ἐπίπεδα ζωῆς ἐντὸς μεγαλυτέρας ἐλευθερίας,

ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΟ

Νὰ εἴμεθα ἀνεκτικοὶ καὶ νὰ ζῶμεν ἐν εἰρήνῃ μετ' ἀλλήλων ὡς καλοὶ γείτονες,

Νὰ ἑνώνωμεν τὰς δυνάμεις μας πρὸς διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας,

Νὰ ἐξασφαλίζωμεν διὰ τῆς παραδοχῆς ἀρχῶν καὶ τῆς καθιερώσεως μεθόδων, ὅπως ἡ ἔνοπλος βία μὴ χρησιμοποιῆται εἰμὴ ἐν τῷ κοινῷ συμφέροντι καὶ

Νὰ χρησιμοποιῶμεν τὸν διεθνῆ Μηχανισμὸν διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς Οἰκονομικῆς καὶ Κοινωνικῆς προόδου ἁπάντων τῶν λαῶν,

ΑΠΕΦΑΣΙΣΑΜΕΝ

Νὰ ἑνώσωμεν τὰς προσπαθείας ἡμῶν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τούτων.

Ἑπομένως αἱ οἰκεῖαι Κυβερνήσεις ἡμῶν δι' ἀντιπροσώπων συνελθόντων ἐν τῇ πόλει τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, ἐπιδειξάντων τὰ πληρεξούσια αὐτῶν εὑρεθέντα ἐν ἀπολύτῳ τάξει, συνεφώνησαν ἐπὶ τοῦ κάτωθι Χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ διὰ τοῦ παρόντος ἱδρύουσιν Διεθνῆ Ὀργανισμὸν ὅστις θέλει ἐπονομασθῇ «Ἡνωμένα Ἔθνη».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Σκοποὶ καὶ ἀρχαί.

Ἄρθρον 1.

Σκοποὶ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν εἶναι οἱ ἑξῆς:

1. Νὰ διατηρῶσι τὴν διεθνῆ εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν καὶ πρὸς τοῦτο νὰ λαμβάνωσι τελεσφόρα συλλογικὰ μέτρα διὰ τὴν πρόληψιν καὶ ἀποτροπὴν τῶν ἀπειλῶν κατὰ τῆς εἰρήνης καὶ διὰ τὴν καταστολὴν ἐπιθετικῶν ἐνειργειῶν ἢ ἄλλων διαταράξεων τῆς Εἰρήνης, καὶ νὰ ἐπιτυγχάνωσι, δι' εἰρηνικῶν μέσων καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ διεθνοῦς δικαίου τὴν διευθέτησιν ἢ διακανονισμὸν διεθνῶν διαφορῶν ἢ καταστάσεων αἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ ὁδηγήσωσι εἰς τὴν διατάραξιν τῆς εἰρήνης.

2. Νὰ ἀναπτύσσωσι φιλικὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν Ἐθνῶν,

βασιζομένας εἰς τὸν σεβασμὸν πρὸς ἀρχὴν τῆς ἰσότητος τῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν καὶ νὰ λαμβάνωσι ἄλλα κατάλληλα μέτρα πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης.

3. Νὰ ἐπιτυγχάνωσι διεθνῆ συνεργασίαν ἐπιλύοντες τὰ διεθνῆ προβλήματα οἰκονομικῆς, κοινωνικῆς, ἐκπολιτιστικῆς καὶ ἀνθρωπιστικῆς φύσεως καὶ προάγοντες καὶ ἐνθαρρύνοντες τὸν σεβασμὸν πρὸς τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὰς θεμελιώδεις ἐλευθερίας διὰ πάντας ἄνευ διακρίσεως φυλῆς, φύλλου, γλώσσης ἢ θρησκείας, καὶ

4. Νὰ ὦσι κέντρον διὰ τὴν ἐναρμόνισιν τῆς δράσεως τῶν Ἐθνῶν πρὸς ἐπίτευξιν τῶν κοινῶν τούτων σκοπῶν.

Ἄρθρον 2.

Ὁ Ὀργανισμὸς καὶ τὰ Μέλη του, ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῶν σκοπῶν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἐκτιθεμένων, θὰ ἐνεργῶσι συμφώνως πρὸς τὰς ἀκολούθους ἀρχάς.

1. Ὁ Ὀργανισμὸς βασίζεται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς κυριάρχου ἰσότητος ὅλων τῶν Μελῶν του.

2. Πάντα τὰ Μέλη, ἐπὶ σκοπῷ ὅπως ἐξασφαλισθῶσιν εἰς ἅπαντα ἐξ αὐτῶν τὰ δικαιώματα καὶ τὰ πλεονεκτήματα τὰ ἀπορρέοντα ἐκ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν ὡς Μελῶν, ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρῶσι καλῇ τῇ πίστει τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ἀναλαμβανομένας ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὸν παρόντα Χάρτην.

3. Πάντα τὰ Μέλη ὀφείλουσι νὰ διακανονίζωσι τὰς διεθνεῖς των διαφορὰς δι' εἰρηνικῶν μέσων, κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἡ διεθνὴς εἰρήνη, ἀσφάλεια καὶ δικαιοσύνη νὰ μὴ τίθενται ἐν κινδύνῳ.

4. Πάντα τὰ Μέλη θὰ ἀπέχωσι εἰς τὰς διεθνεῖς αὐτῶν σχέσεις τῆς ἀπειλῆς ἢ χρήσεως βίας κατὰ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος ἢ τῆς πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας οἱουδήποτε Κράτους ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον ἀσυμβίβαστον πρὸς τοὺς σκοποὺς τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

5. Πάντα τὰ Μέλη θὰ δίδωσιν εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν πᾶσαν συνδρομὴν εἰς οἱανδήποτε ἐνέργειαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελεν οὗτος προβῇ συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα Χάρτην, καὶ θὰ ἀποφεύγωσι τὴν παροχὴν συνδρομῆς εἰς οἱονδήποτε Κράτος, ἐναντίον τοῦ ὁποίου τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη λαμβάνουσι προληπτικὰ ἢ ἐξαναγκαστικὰ μέτρα.

6. Ὁ Ὀργανισμὸς θὰ ἐξασφαλίζῃ ὥστε τὰ Κράτη ἅτινα δὲν εἶναι Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν νὰ ἐνεργῶσι συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς ταύτας, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὴν τήρησιν τῆς Διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας.

7. Οὐδεμία διάταξις ἐκ τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὸν παρόντα Χάρτην θὰ παρέχῃ τὸ δικαίωμα εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς ζητήματα ἀνήκοντα οὐσιαστικῶς εἰς τὴν ἐσωτερικὴν δικαιοδοσίαν οἱουδήποτε Κράτους ἢ θὰ ὑποχρεοῖ τὰ Μέλη νὰ ὑποβάλλωσιν παρόμοια ζητήματα πρὸς διακανονισμὸν κατὰ τὸν παρόντα Χάρτην. Ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐν τούτοις δὲν θὰ παρεμπποδίζῃ τὴν ἐφαρμογὴν ἐξαναγκαστικῶν μέτρων κατὰ τὸ κεφάλαιον VII.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II.

Μ έ λ η.

Ἄρθρον 3.

Ἀρχικὰ Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν θὰ εἶναι τὰ Κράτη, ἅτινα μετασχόντα εἰς τὴν ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ Συνδιάσκεψιν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐπὶ τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως ἢ ὑπογράψαντα προγενεστέρως τὴν δήλωσιν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1942, θὰ ὑπογράψωσι τὸν παρόντα Χάρτην καὶ θὰ ἐπικυρώσωσιν αὐτὸν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 110.

Ἄρθρον 4.

1. Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν δύνανται νὰ γίνουν πάντα τὰ Κράτη τὰ ἐπιθυμοῦντα τὴν Εἰρήνην, ἅτινα ἀποδέχονται τὰς ὑποχρεώσεις τὰς διαλαμβανομένας εἰς τὸν παρόντα Χάρτην καὶ ἅτινα κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὀργανισμοῦ εἶναι ἱκανὰ καὶ ἔχωσι τὴν διάθεσιν νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς ὑποχρεώσεις ταύτας.

2. Ἡ ἀποδοχὴ ὡς Μέλους οἱουδήποτε Κράτους εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη θὰ γίνεται δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῇ προτάσει τοῦ Συμβουλίου ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 5.

Μέλος τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἔχει ἀναληφθῇ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας ἐνέργεια προληπτικὴ ἢ ἐξαναγκαστικὴ δύναται νὰ στερηθῇ προσωρινῶς ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν δικαιωμάτων καὶ προνομίων τοῦ Μέλους τῇ προτάσει τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας. Ἡ ἄσκησις τῶν δικαιωμάτων καὶ προνομίων τούτων δύναται νὰ ἀποκατασταθῇ πάλιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 6.

Μέλος τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὅπερ ἐπανειλημμένως παρεβίασε τὰς ἀρχὰς τὰς περιλαμβανομένας εἰς τὸν παρόντα Χάρτην, δύναται νὰ ἀποβληθῇ τοῦ Ὀργανισμοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῇ προτάσει τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ III.

Ὄ ρ γ α ν α.

Ἄρθρον 7.

1. Ὡς κύρια ὄργανα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν συνιστῶνται τὰ ἀκόλουθα: ἡ Γενικὴ Συνέλευσις, τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας, Οἰκονομικὸν καὶ Κοινωνικὸν Συμβούλιον, τὸ Συμβούλιον Κηδεμονίας, τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον καὶ ἡ Γραμματεία.

2. Ἄλλα ἐπικουρικὰ ὄργανα δύνανται νὰ συστηθῶσιν, ἐὰν θεωρηθῶσιν ἀναγκαῖα, συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα Χάρτην.

Ἄρθρον 8.

Τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη δὲν θὰ θέσωσι οὐδένα περιορισμὸν εἰς τὴν ἐκλογιμότητα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἵνα μετέχωσι ὑπὸ οἱανδήποτε ἰδιότητα καὶ ἐπὶ ἴσοις ὅροις εἰς τὰ κύρια ἢ ἐπικουρικὰ ὄργανα,

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV,

Ἡ Γ ε ν ι κ ὴ Σ υ ν έ λ ε υ σ ι ς

Σύνθεσις

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θὰ ἀποτελῆται ἐκ πάντων τῶν Μελῶν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

2. Ἕκαστον Μέλος δὲν θὰ ἔχῃ πλείονας τῶν πέντε ἀντιπροσώπων εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν.

Καθήκοντα καὶ Ἐξουσίαι.

Ἄρθρον 10.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις δύναται νὰ συζητήσῃ οἱαδήποτε ζητήματα ἢ θέματα ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ παρόντος Χάρτου ἢ σχετιζόμενα μὲ τὰς ἐξουσίας καὶ καθήκοντα οἱουδήποτε ἐκ τῶν ὀργάνων τῶν προβλεπομένων εἰς τὸν παρόντα Χάρτην καί, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 12, δύναται νὰ κάμνῃ προτάσεις εἰς τὰ Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἢ εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἢ εἰς ἀμφότερα ἐπὶ οἱουδήποτε παρομοίου ζητήματος ἢ θέματος.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ Γεν. Συνέλευσις δύναται νὰ ἐξετάζῃ τὰς γενικὰς ἀρχὰς συνεργασίας πρὸς διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀρχῶν τῶν διεπουσῶν τὸν ἀφοπλισμὸν καὶ τὴν ρύθμισιν τῶν ἐξοπλισμῶν, καὶ δύναται νὰ κάμνῃ προτάσεις, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀρχὰς ταύτας, πρὸς τὰ Μέλη ἢ τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἢ καὶ εἰς ἀμφότερα.

2. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις δύναται νὰ συζητῇ πᾶν ζήτημα ἀναφερόμενον εἰς τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας ὅπερ ἤθελεν ἀχθῇ ἐνώπιον αὐτῆς ὑπὸ οἱουδήποτε Μέλους τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἢ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας ἢ ὑπὸ Κράτους τινὸς ὅπερ δὲν εἶναι Μέλος τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 35, παράγραφος 2, καὶ, ἐξαιρέσει τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 12, δύναται να κάμνῃ προτάσεις περὶ παντὸς τοιούτου ζητήματος πρὸς τὸ ἐνδιαφερόμενον κράτος, ἢ τὰ ἐνδιαφερόμενα κράτη ἢ πρὸς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἢ καὶ πρὸς ἀμφότερα. Οἱονδήποτε τοιοῦτον ζήτημα, ὅπερ ἀπαιτεῖ ἐνέργειαν, θὰ παραπέμπηται εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως πρὸ ἢ κατόπιν συζητήσεως.

3. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις δύναται νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας ἐπὶ καταστάσεων, αἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ θέσωσιν ἐν κινδύνῳ τὴν διεθνῆ εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν.

4. Αἱ ἐξουσίαι τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως αἱ καθοριζόμεναι εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν περιορίζουν τὴν γενικὴν ἔκτασιν τοῦ ἄρθρου 10

Ἄρθρον 12.

Ἐφ' ὅσον τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἀσκῇ ἐν σχέσει πρὸς οἱανδήποτε διαφοράν ἢ κατάστασιν, τὰ καθήκοντα τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος Χάρτου, ἡ Γενικὴ Συνέλευσις δὲν θὰ ὑποβάλλῃ προτάσεις ἀναφορικῶς μὲ τὴν ἐν λόγῳ διαφοράν ἢ κατάστασιν, ἐκτὸς ἐὰν ζητήσῃ τοῦτο τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας.

2. Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, τῇ συναινέσει τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, θὰ ἀνακοινῇ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν καθ' ἑκάστην σύνοδον πάντα τὰ ζητήματα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας ἅτινα συζητοῦνται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας καὶ ὁμοίως θὰ εἰδοποιῇ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ἢ τὰ Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἐὰν ἡ Γενικὴ Συνελευσις δὲν εὑρίσκεται ἐν συνόδῳ, εὐθὺς ὡς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας παύσῃ νὰ ἀσχολῆται μὲ τὰ ζητήματα ταῦτα.

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θὰ ἐγκαινιάσῃ μελέτας καὶ θὰ κάμνῃ προτάσεις πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως:

α. προαγάγῃ τὴν διεθνῆ συνεργασίαν ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ πεδίου καὶ ἐνθαρρύνῃ τὴν προοδευτικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ διεθνοῦς δικαίου καὶ τὴν κωδικοποίησιν αὐτοῦ.

β. προαγάγῃ τὴν διεθνῆ συνεργασίαν εἰς τὸ οἰκονομικόν, κοινωνικόν, ἐκπολιτιστικόν, ἐκπαιδευτικὸν καὶ ὑγιεινὸν πεδίον καὶ ὑποβοηθήσῃ τὴν πραγμάτωσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελειωδῶν ἐλευθεριῶν διὰ πάντας ἄνευ διακρίσεως φυλῆς, φύλου, γλώσσης ἢ θρησκείας.

2. Αἱ περαιτέρω εὐθῦναι, καθήκοντα καὶ ἐξουσίαι τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ζητήματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 1(β) ἐκτίθενται εἰς τὰ Κεφάλαια IX καὶ X.

Ἄρθρον 14.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 12 ἡ Γενικὴ Συνέλευσις δύναται νὰ πρυτείνῃ μέτρα διὰ τὴν εἰρηνικὴν διευθέτησιν πάσης καταστάσεως, ἀνεξαρτήτως τοῦ πῶς προεκλήθη αὕτη, ἣν αὕτη θεωρῇ ὡς δυναμένην νὰ βλάψῃ τὴν γενικὴν εὐημερίαν ἢ τὰς φιλικὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν ἐθνῶν. συμπεριλαμβανομένων τῶν καταστάσεων τῶν προερχομένων ἐκ παραβιάσεως τινὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι Χάρτῃ ἐκτιθεμένων Σκοπῶν καὶ Ἀρχῶν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θὰ λαμβάνῃ καὶ θὰ ἐξετάζῃ ἐτησίας καὶ καὶ εἰδικὰς ἐκθέσεις τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας. Αἱ ἐκθέσεις αὗται δέον νὰ περιλαμβάνωσι ἀπολογισμὸν τῶν ἀποφασισθέντων ἢ ληφθέντων μέτρων παρὰ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας πρὸς διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θὰ λαβάνῃ καὶ θὰ ἐξετάζῃ ἐκθέσεις τῶν ἄλλων ὀργάνων τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 16.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θὰ ἐκτελῇ ἐν σχέσει μὲ τὸ διεθνὲς σύστημα Κηδεμονίας, τὰ καθήκοντα τὰ καθοριζόμενα δι' αὐτὸ ὑπὸ τῶν Κεφαλαίων XII καὶ XIII συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐγκρίσεως τῶν συμφωνιῶν Κηδεμονίας διὰ περιοχὰς μὴ χαρακτηριζομένας ὡς στρατηγικάς.

Ἄρθρον 17.

1. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θὰ ἐξετάζῃ καὶ θὰ ἐγκρίνῃ τὸν προυπολογισμὸν τοῦ Ὀργανισμοῦ.

2. Αἱ δαπάναι τοῦ Ὀργανισμοῦ θὰ βαρύνωσι τὰ Μέλη κατὰ τὴν γινομένην ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως κατανομήν.

3. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θὰ ἐξετάζῃ καὶ θὰ ἐγκρίνῃ πάντα διακανονισμὸν οἰκονομικὸν ἢ προυπολογισμοῦ μετὰ τῶν εἰδικευμένων ὀργανώσεων τῶν ἀναφερομένων ἐν ἄρθρῳ 57 καὶ θὰ ἐξετάζῃ τοὺς διοικητικοὺς προυπολογισμοὺς τῶν τοιούτων εἰδικευμένων ὀργανώσεων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ προβαίνῃ εἰς προτάσεις πρὸς τὰς ἐνδιαφερομένας ὀργανώσεις.

Ψηφοφορία.

Ἄρθρον 18.

1. Ἕκαστον μέλος τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως θὰ ἔχῃ μίαν ψῆφον.

2. Αἱ Ἀποφάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἐπὶ σοβαρῶν ζητημάτων θὰ λαμβάνωνται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν δύο τρίτων τῶν παρόντων καὶ ψηφιζόντων Μελῶν. Μεταξὺ τῶν ζητημάτων τούτων συγκαταλέγονται : Προτάσεις ἀφορῶσαι τὴ διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας, τὴν ἐκλογὴν τῶν μὴ μονίμων μελῶν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Συμβουλίου, τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου Κηδεμονίας συμφώνως τῇ παραγράφῳ 1(γ) τοῦ Ἄρθρου 86, τὴν ἀποδοχὴν νέων Μελῶν μεταξὺ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, τὴν ἀναστολὴν τῶν δικαιωμάτων καὶ προνομίων τῆς ἰδιότητος τοῦ Μέλους, τὴν ἀποβολὴν Μελῶν, ζητήματα ἀναφερόμενα εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ συστήματος Κηδεμονίας καὶ ζητήματα προυπολογισμοῦ.

3. Ἀποφάσεις ἐπὶ ἄλλων ζητημάτων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ καθορισμοῦ προσθέτων κατηγοριῶν ζητημάτων, ἐφ' ὧν θὰ λαμβάνεται ἀπόφασις διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων, θὰ λαμβάνωνται ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων καὶ ψηφιζόντων Μελῶν.

Ἄρθρον 19.

Μέλος τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὅπερ ἤθελε καθυστερήσει τὴν καταβολὴν τῶν συνδρομῶν του πρὸς τὸν Ὀργανισμὸν δὲν θὰ ἔχῃ ψῆφον ἐν τῇ Γεν. Συνελεύσει ἐὰν τὸ καθυστερούμενον ὑπ' αὐτοῦ ποσὸν εἶναι ἴσον ἢ ὑπερβαίνῃ τὰς ὀφειλομένας ὑπ' αὐτοῦ συνδρομὰς τῶν προηγουμένων δύο πλήρων ἐτῶν. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις δύναται, οὐχ' ἧττον, νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοιοῦτο Μέλος νὰ ψηφίσῃ, ἐὰν βεβαιωθῇ ὅτι ἡ μὴ πληρωμὴ ὀφείλεται εἰς συνθήκας, ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς του.

Συνεδρίαι.

Ἄρθρον 20.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θὰ συνέρχεται εἰς τακτικὴν ἐτησίαν σύνοδον καὶ ὁσάκις ἤθελον ἀπαιτήσει τοῦτο αἱ περιστάσεις, εἰς ἐκτάκτους τοιαύτας. Αἱ ἔκτακτοι σύνοδοι θὰ συγκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῇ αἰτήσει τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας ἢ τῆς πλειοψηφίας τῶν Μελῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 21.

Ἡ Γενικὴ Συνελευσις θὰ καταρτίσῃ τὸν ἐσωτερικὸν αὐ-

τῆς Κανονισμόν. Θὰ ἐκλέγῃ τὸν Πρόεδρον αὐτῆς δι' ἑκάστην σύνοδον.

Ἄρθρον 22.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θὰ συγκροτῇ ὅσα κρίνῃ ἀναγκαῖον βοηθητικὰ ὄργανα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.

Συμβούλιον Ἀσφαλείας.

Σύνθεσις

Ἄρθρον 23.

1. Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας θὰ συγκροτῆται ἐξ ἑνδεκὰ Μελῶν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Ἡ Δημοκρατία τῆς Κίνας, ἡ Γαλλία, ἡ Ἕνωσις τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν, τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς θὰ εἶναι μόνιμα μέλη τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θὰ ἐκλέγῃ ἓξ ἕτερα Μέλη ἐκ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ὡς μὴ μόνιμα μέλη τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, λαμβανομένης δεόντως ὑπ' ὄψει ἐν πρώτοις τῆς συμβολῆς τῶν διαφόρων Μελῶν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας καὶ εἰς τοὺς ἄλλους σκοποὺς τοῦ Ὀργανισμοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς δικαίας κατανομῆς ἀπὸ ἀπόψεως γεωγραφικῆς θέσεως.

2. Τὰ μὴ μόνιμα μέλη τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας θὰ ἐκλέγωνται διὰ περίοδον δύο ἐτῶν. Κατὰ τὴν πρώτην ἐν τούτοις ἐκλογὴν τῶν μὴ μονίμων μελῶν, τρία θέλουσι ἐκλεγῇ διὰ περίοδον ἑνὸς ἔτους. Ἐξερχόμενον δὲν θὰ εἶναι ἀμέσως ἐπανεκλέξιμον.

3. Ἕκαστον μέλος τοῦ Συμβουλίου θὰ ἔχῃ ἕνα ἀντιπρόσωπον.

Καθήκοντα καὶ ἐξουσίαι.

Ἄρθρον 24.

1. Ἵνα ἐξασφαλισθῇ ταχεῖα καὶ ἀποτελεσματικὴ δρᾶσις τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, τὰ Μέλη αὐτῶν ἀναθέτωσι εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας τὴν κυρίαν εὐθύνην διὰ τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας καὶ συμφωνοῦσιν ὅτι ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ἐκ τῆς εὐθύνης ταύτης καθηκόντων του τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἐνεργεῖ ἐξ ὀνόματός των.

2. Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του τούτων θὰ ἐνεργῇ συμφώνως πρὸς τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Αἱ εἰδικαὶ ἐξουσίαι, αἱ ἀπονεμόμεναι εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του τούτων, καθορίζονται ἐξ τὰ Κεφάλαια VI, VII, VIII καὶ XII.

3. Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας θὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ἐτησίας καὶ ὁσάκις εἶναι ἀναγκαῖον εἰδικὰς ἐκθέσεις πρὸς ἐξέτασιν ὑπ' αὐτῆς.

Ἄρθρον 25.

Τὰ Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν συμφωνοῦσιν ὅπως ἀπὸ δέχωνται καὶ ἐκτελῶσι τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα Χάρτην.

Ἄρθρον 26.

Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας, ὅπως προαγάγῃ τὴν ἐγκαθίδρυσιν καὶ διατήρησιν διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας μὲ τὴν ἐλαχίστην χρησιμοποίησιν τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἀνθρωπίνων πόρων τοῦ κόσμου δι' ἐξοπλισμούς, θὰ εἶναι ἐπιφορτισμένον βοηθούμενον καὶ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Στρατιωτικοῦ Ἐπιτελείου, τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸ ἄρθρον 47, νὰ καταρτίζῃ σχέδια ὑποβλητέα εἰς τὰ Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν συστήματος ρυθμίσεως τῶν ἐξοπλισμῶν.

Ψηφοφορία.

Ἄρθρον 27.

1. Ἕκαστον μέλος τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας θὰ ἔχῃ μίαν ψῆφον.

2. Ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας ἐπὶ ζητημάτων διαδικασίας θὰ λαμβάνωνται διὰ τῆς συμφώνου ψήφου ἑπτὰ μελῶν.

3. Ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας ἐφ' ὅλων τῶν ἄλλων ζητημάτων θὰ λαμβάνωνται διὰ τῆς συμφώνου ψήφου ἑπτὰ μελῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν συμφώνων ψήφων τῶν μονίμων μελῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι, ἐπὶ ἀποφάσεων περὶ ὧν τὸ Κεφάλαιον VI καὶ ἡ παράγρ. 3 τοῦ Ἄρθρου 52, ὁ διάδικος εἰς τὴν διένεξιν θὰ ἀπέχῃ τῆς ψηφοφορίας.

Διαδικασία.

Ἄρθρον 28.

1. Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας θὰ ὀργανωθῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ λειτουργῇ συνεχῶς. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἕκαστον μέλος τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας θὰ ἀντιπροσωπεύεται πάντοτε εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Ὀργανισμοῦ.

2. Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας θὰ συνεδριάζῃ περιοδικῶς ὁπότε ἕκαστον τῶν μελῶν του θὰ δύναται, ἐὰν οὕτω ἐπιθυμῇ, νὰ ἐκπροσωπῆται δι' ἑνὸς μέλους τῆς Κυβερνήσεως ἢ δι' ἑτέρου ἀντιπροσώπου εἰδικῶς διοριζομένου.

3. Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας θὰ δύναται νὰ συνεδριάζῃ εἰς μέρη ἄλλα πλὴν τοῦ τόπου τῆς ἕδρας τοῦ Ὀργανισμοῦ, ὁσάκις τοῦτο κατὰ τὴν κρίσιν του θὰ διευκολύνῃ καλλίτερον τὸ ἔργον του.

Ἄρθρον 29.

Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας θὰ δύναται νὰ συστήσῃ τὰ βοηθητικὰ ὄργανα, ἅτινα ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του.

Ἄρθρον 30.

Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας θὰ καταρτίσῃ τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν αὐτοῦ, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου του.

Ἄρθρον 31.

Πᾶν Μέλος τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὅπερ δὲν τυγχάνει Μέλος τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, δύναται νὰ μετέχῃ ἄνευ ψήφου, εἰς τὴν συζήτησιν οἱουδήποτε ζητήματος παραπεμφθέντος ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, καὶ ὁσάκις τὸ Συμβούλιον κρίνει ὅτι τὰ συμφέροντα τοῦ Μέλους ἐκείνου εἰδικῶς θίγονται.

Ἄρθρον 32.

Πᾶν Μέλος τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὅπερ δὲν τυγχάνει Μέλος τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας ἢ οἱονδήποτε Κράτος, ὅπερ δὲν τυγχάνει Μέλος τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἐὰν εἶναι διάδικον μέρος εἰς διαφορὰν τινὰ συζητουμένην ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, θέλει προσκληθῆναι νὰ συμμετέχῃ ἄνευ ψήφου εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ διαφορᾶς. Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας θὰ καθορίζῃ τοὺς ὅρους, ὡς ἤθελε κρίνῃ δίκαιον, διὰ τὴν τοιαύτην συμμετοχὴν Κράτους τινὸς μὴ Μέλους τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 6.

Εἰρηνικὴ διευθέτησις τῶν διαφορῶν.

Ἄρθρον 33.

1. Τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη εἰς πᾶσαν διαφορὰν ἥτις διὰ τῆς παρατάσεως της δύναται νὰ θέσῃ ἐν κινδύνῳ τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας, θὰ ἐπιζητοῦν πρωτίστως τὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς διὰ διαπραγματεύσεων, ἐρεύνης, μεσολαβήσεως, συνδιαλλαγῆς, διαιτησίας, δικαστικοῦ διακανονισμοῦ, προσφυγῆς εἰς τοπικὰς ὀργανώσεις ἢ διευθετήσεις ἢ ἄλλων εἰρηνικῶν μέσων τῆς ἐκλογῆς των.

2. Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας, θὰ καλῇ τὰ διαφωνοῦντα μέρη, ὁπόταν κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, νὰ λύωσι τὰς διαφορὰς των διὰ τοιούτων μέσων.

Ἄρθρον 34.

Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας θὰ δύναται νὰ ἐξετάζῃ πᾶσαν διαφοράν, ἢ πᾶσαν κατάστασιν, ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ

όδηγήσῃ εἰς διεθνῆ πρωστριβὴν ἢ νὰ ἐγείρῃ δι[νέξεις, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἀποφανθῇ ἐὰν ἡ ἐξακολούθησις τῆς διαφορᾶς ἢ καταστάσεως θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπαπειλήσῃ τὴν ιαθτή ρησιντῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 35.

1. Οἱονδήποτε Μέλος τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν θὰ δύναται νὰ φέρῃ οἱανδήποτε διαφοράν ἢ οἱανδήποτε κατάστασιν φύσεως τοιαύτης ὡς ἐν ἄρθρῳ 34 ἀναφέρεται, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας ἢ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

2. Κράτος τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι Μέλος τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, δύναται νὰ φέρῃ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας ἢ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως οἱανδήποτε διαφοράν, εἰς τὴν ὁποίαν αὐτὸ εἶναι ἓν τῶν διαφερομένων μερῶν, ἐὰν ἀποδέχηται ἐκ τῶν προτέρων, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν διαφοράν, τὰς ὑποχρεώσεις εἰρηνικοῦ διακανονισμοῦ, ἂς προβλέπει ὁ παρὼν Χάρτης.

3. Αἱ ἐργασίαι τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἐν σχέσει μὲ ζητήματα φερόμενα ἐνώπιον αὐτῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον, θὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 11 καὶ 12.

Ἄρθρον 36.

1. Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας δύναται, εἰς οἱονδήποτε στάδιον διαφορᾶς τινός, φύσεως ὡς ἡ ἀναφερομένη ἐν ἄρθρῳ 33, ἢ καταστάσεως ὁμοίας φύσεως, νὰ συστήσῃ κατάλληλα μέτρα ἢ μεθόδους διευθετήσεως.

2. Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας δέον νὰ ἐξετάζῃ διὰ τὸν διακονισμὸν τῆς διαφορᾶς, οἱανδήποτε διαδικασίαν ἥτις ἤδη ἔχει υἱοθετηθῇ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν.

3. Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας, ὑποβάλλον προτάσεις κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον, δέον ἐπίσης νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι νομικαὶ διαφοραὶ πρέπει κατὰ κανόνα νὰ φέρωνται ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν ἐνώπιον τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 37.

1. Ἐὰν τὰ διάδικα μέρη εἴς τινα διαφορὰν τῆς ἐν ἄρθρῳ 33 ἀναφερομένης φύσεως, δὲν ἐπιτύχουν νὰ διακονίσωσι ταύτην διὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ προβλεπομένων μέσων πρέπει νὰ φέρωσι ταύτην ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας.

2. Ἐὰν τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας κρίνῃ ὅτι ἡ συνέχισις τῆς διαφορᾶς τείνει πράγματι νὰ ἐπαπειλήσῃ τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοτς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας, θὰ ἀποφασίζῃ ἢ νὰ προβαίνῃ εἰς ἐνεργείας κατὰ τὸ ἄρθρον 36 ἢ νὰ εἰσηγῆται οἵους ἤθελε θεωρήσει καταλλήλους ὅρους διακανονισμοῦ.

Ἄρθρον 38.

Χωρὶς νὰ θίγονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 33—37, τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας δύναται, ἐὰν ὅλα τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη εἰς διαφορὰν τινὰ τὸ ζητήσωσι, νὰ κάμνῃ συστάσεις εἰς τὰ διαμαχόμενα μέρη πρὸς εἰρηνικὸν διακανονισμὸν τῆς διαφορᾶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII

Ἐνέργεια ἐν περιπτώσει ἀπειλῆς τῆς εἰρήνης, διαταράξεως τῆς εἰρήνης καὶ ἐπιθετικῶν πράξεων.

Ἄρθρον 39.

Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας θὰ ἀποφαίνεται περὶ τῆς ὑπάρξεως ἀπειλῆς κατὰ τῆς εἰρήνης, διαταράξεως τῆς εἰρήνης ἢ ἐπιθετικῆς πράξεως καὶ θὰ προβαίνῃ εἰς συστάσεις ἢ θὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῶν ληπτέων μέτρων συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 41 καὶ 42 πρὸς διατήρησιν ἢ ἀποκατάστασιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 40.

Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας, ἵνα παρεμποδίσῃ τὴν ἐπιδείνωσιν καταστάσεως τινός, δύναται, πρὶν εἰσηγηθῇ ἢ ἀποκάσῃ ἐπὶ τῶν μέτρων τῶν προβλεπομένων ἐν ἄρθρῳ 39, νὰ προσκαλέσῃ τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς οἷα ἤθελον κρίνει ἀναγκαῖα ἢ εὐκταῖα προσωρινὰ μέτρα. Τὰ προσωρινὰ ταῦτα μέτρα δὲν θὰ παραβλάπτωσι τὰ δικαιώματα ἢ τὰς ἀξιώσεις ἢ τὴν θέσιν τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν. Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας θὰ σημειώνῃ δεόντως τὴν παράλειψιν συμμορφώσεως μέρους τινὸς πρὸς τὰ ἐν λόγῳ προσωρινὰ μέτρα.

Ἄρθρον 41.

Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας δύναται νὰ ἀποφασίζῃ τίνα μέτρα, μὴ συνεπαγόμενα τὴν χρῆσιν τῆς ἐνόπλου βίας δέον νὰ χρησιμοποιηθῶσι πρὸς ἐπιβολὴν τῶν ἀποφάσεων του καὶ δύναται νὰ προσκαλῇ τὰ Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν νὰ θέσωσιν εἰς ἐφαρμογὴν τὰ τοιαῦτα μέτρα. Ταῦτα δύνανται νὰ περιλαμβάνουν διακοπὴν πλήρη ἢ μερικὴν τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων, τῶν σιδηροδρομικῶν, θαλασσίων, ἐναερίων, ταχυδρομικῶν, τηλεγραφικῶν, ραδιοφωνικῶν καὶ λοιπῶν μέσων συγκοινωνίας καὶ τὴν διακοπὴν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων.

Ἄρθρον 42.

Ἐὰν τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἤθελε θεωρήσει τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 41 μέτρα μὴ τελεσφόρα ἢ ἤθελον ταῦτα ἀποδειχθῇ μὴ τελεσφορα θὰ δύναται νὰ ἀναλάβῃ ἀπὸ ἀέρος, θαλάσσης ἢ διὰ στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς ξηρᾶς, τὴν δρᾶσιν ἥτις θὰ εἶναι ἀναγκαῖα ὅπως διατηρηθῇ ἢ ἀποκατασταθῇ ἡ διεθνὴς εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια. Παρομοία δρᾶσις θὰ δύναται νὰ περιλαμβάνῃ στρατιωτικὰς ἐπιδείξεις, ἀποκλεισμὸν καὶ ἄλλας ἐπιχειρήσεις ἀπὸ ἀέρος θαλάσσης ἢ ξηρᾶς ὑπὸ Μελῶν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 43.

1. Πάντα τὰ Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως συμβαλωσιν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας, ἀναλαμβάνουσι νὰ θέσωσιν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, τῇ προσκλήσει τούτου καὶ συμφώνως πρὸς εἰδικὴν συμφωνίαν ἢ συμφωνίας, ἐνόπλους δυνάμεις, συνδρομὴν καὶ εὐκολίας, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ δικαιώματος διελεύσεως, ἀναγκαίων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διατηρήσεως τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας.

2. Παρομοία συμφωνία ἢ συμφωνίαι θὰ καθορίζουν τὸν ἀριθμὸν καὶ κατὰ τὴν φύσιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, τὸν βαθμὸν τῆς ἑτοιμασίας καὶ τῆς γενικῆς θέσεώς των, ὡς καὶ τὴν φύσιν τῶν εὐκολιῶν καὶ τῆς συνδρομῆς ἅτινα θὰ πρόκειται νὰ παρασχεθῶσι.

3. Ἡ συμφωνία ἢ αἱ συμφωνίαι τίθενται ὑπὸ διαπραγμάτευσιν τὸ ταχύτερον τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας. Θὰ συνάπτωνται μεταξὺ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας καὶ Μελῶν ἢ μεταξὺ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας καὶ ὁμάδων Μελῶν καὶ θὰ ὑπόκεινται εἰς ἐπικύρωσιν ὑπὸ τῶν Κρατῶν ἅτινα τὰς ὑπογράφουσι συμμώνως πρὸς τοὺς οἰκείους αὐτῶν συνταγματικοὺς κανόνας.

Ἄρθρον 44.

Ὅταν τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἀποφασίσῃ νὰ χρησιμοποιήσῃ βίαν, θὰ ὀφείλῃ, πρὶν ἢ προσκαλέσῃ Μέλος τι μὴ ἀντιπροσωπευόμενον παρ' αὐτῷ νὰ διαθέσῃ ἐνόπλους δυνάμεις πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 43 ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων, νὰ καλέσῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Μέλος, ἐὰν τοῦτο τὸ ἐπιθυμῇ, νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, τὰς ἀφορώσας τὴν χρησιμοποίησιν τμημάτων τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τοῦ Μέλους τούτου.

Ἄρθρον 45.

Ὅπως τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη δύνανται νὰ λαμβάνωσι ἐπείγοντα στρατιωτικὰ μέτρα, τὰ Μέλη θὰ ἔχωσιν ἀμέσως διαθέσιμα ἐθνικὰ ἀεροπορικὰ τμήματα διὰ συνδεδυασμένην διεθνῆ ἐνέργειαν ἐξαναγκασμοῦ. Ἡ δύναμις καὶ ὁ βαθμὸς ἑτοιμασίας τῶν τμημάτων τούτων καὶ τὰ σχέδια διὰ τὴν συνδεδυασμένην αὐτῶν ἐνέργειαν θὰ καθορίζωνται, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν διαγραφομένων εἰς τὴν εἰδικὴν συμφωνίαν ἢ συμφωνίας τὴν ἀναφερομένην ἐν ἄρθρῳ 43, ὑπὸ τοῦ

Συμβουλίου 'Ασφαλείας τῇ συνδρομῇ τῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Στρατ. 'Επιτελείου.

"Αρθρον 46.

Τὰ σχέδια διὰ τὴν χρησιμοποίησιν στρατιωτικῶν δυνάμεων θὰ καταρτίζωνται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου 'Ασφαλείας τῇ συνδρομῇ τῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Στρατιωτικοῦ 'Επιτελείου.

"Αρθρον 47.

1. 'Επιτροπὴ Στρατιωτικοῦ 'Επιτελείου θὰ συσταθῇ ἵνα συμβουλεύῃ καὶ βοηθῇ τὸ Συμβούλιον 'Ασφαλείας ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων τῶν σχετιζομένων μὲ τὰς στρατιωτικὰς ἀνάγκας τοῦ Συμβουλίου 'Ασφαλείας διὰ τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας, τὴν χρησιμοποίησιν καὶ διοίκησιν τῶν εἰς τὴν διάθεσιν του τιθεμένων δυνάμεων, τὴν ρύθμισιν ἐξοπλισμῶν καὶ τοῦ ἐνδεχομένου ἀφοπλισμοῦ.

2. 'Η 'Επιτροπὴ τοῦ Στρατιωτικοῦ 'Επιτελείου θὰ ἀποτελῆται ἐκ τῶν 'Αρχηγῶν τῶν 'Επιτελείων τῶν μονίμων μελῶν τοῦ Συμβουλίου 'Ασφαλείας ἢ τῶν ἀντιπροσώπων των. Πᾶν Μέλος ἐκ τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν, μὴ μονίμως ἀντιπροσωπευόμενον παρὰ τῇ 'Επιτροπῇ, θὰ καλῆται ὑπὸ τῆς 'Επιτροπῆς ὅπως συμπράξῃ μετ' αὐτῆς ὅταν ἡ ἀποτελεσματικὴ ἐκπλήρωσις τῶν καθηκόντων τῆς 'Επιτροπῆς ἀπαιτῇ τὴν συμμετοχὴν τοῦ Μέλους ἐκείνου εἰς τὸ ἔργον της.

3. 'Η 'Επιτροπὴ τοῦ Στρατιωτικοῦ 'Επιτελείου θὰ εἶναι ὑπεύθυνος ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου 'Ασφαλείας διὰ τὴν στρατηγικὴν καθοδήγησιν πασῶν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Συμβουλίου 'Ασφαλείας τιθεμένων. Ζητήματα σχετιζόμενα μὲ τὴν διοίκησιν τοιούτων δυνάμεων θὰ ρυθμισθῶσι μεταγενεστέρως.

4. 'Η 'Επιτροπὴ τοῦ Στρατιωτικοῦ 'Επιτελείου, μὲ τὴν ἐξουσιοδότησιν τοῦ Συμβουλίου 'Ασφαλείας καὶ μετὰ συνεννόησιν μετὰ τῶν ἁρμοδίων τοπικῶν ὀργανώσεων, θὰ δύναται νὰ ἱδρύῃ τοπικὰς ὑποεπιτροπάς.

"Αρθρον 48.

1. 'Η πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου 'Ασφαλείας ἀπαιτουμένη ἐνέργεια διὰ τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας θὰ γίνεται ὑφ' ὅλων τῶν Μελῶν τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν ἢ τινων ἐξ αὐτῶν, ὡς ἤθελεν ἀποφασίσει τὸ Συμβούλιον 'Ασφαλείας.

2. Τοιαῦται ἀποφάσεις θὰ ἐκτελῶνται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν Μελῶν τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν καὶ διὰ τῶν ἐνεργειῶν των εἰς τὰς καταλλήλους διεθνεῖς ὀργανώσεις, τῶν ὁποίων τυγχάνουσι μέλη.

"Αρθρον 50.

'Εὰν προληπτικὰ ἢ ἐξαναγκαστικὰ μέτρα ἐναντίον οἱουδήποτε Κράτους ληφθῶσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου 'Ασφαλείας, πᾶν ἄλλο Κράτος, Μέλος ἢ μὴ τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν, ὅπερ θεωρεῖ ὅτι συνεπείᾳ τῶν μέτρων τούτων ἀντιμετωπίζει εἰδικὰ οἰκονομικὰ προβλήματα ἀπορρέοντα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μέτρων τούτων ἐκτελέσεως, θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ συμβουλεύηται τὸ Συμβούλιον 'Ασφαλείας ὡς πρὸς τὴν λύσιν τῶν προβλημάτων τούτων.

"Αρθρον 51.

Οὐδὲν ἐκ τῶν διαλαμβανομένων ἐν τῷ παρόντι Χάρτῃ θὰ παρεμποδίζῃ τὸ φυσικὸν δικαίωμα ἀτομικῆς νομίμου ἀμύνης εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν Μέλος τι τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν ὑποστῇ ἐπίθεσιν ἔνοπλον, μέχρις οὗ τὸ Συμβούλιον 'Ασφαλείας λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας. Τὰ ὑπὸ τῶν Μελῶν λαμβανόμενα μέτρα, ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ δικαιώματος τούτου νομίμου ἀμύνης, θὰ ἀναφέρωνται ἀμέσως εἰς τὸ Συμβούλιον 'Ασφαλείας καὶ κατ' οὐδὲν θὰ θίγουν τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ Συμβουλίου 'Ασφαλείας συμφώνως τῷ παρόντι Χάρτῃ ὅπως ἀναλάβῃ ὁποτεδήποτε οἱαν δρᾶσιν ἤθελε κρίνει ἀναγκαίαν πρὸς διατήρησιν ἢ ἀποκατάστασιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας.

VIII

Τοπικαὶ Συμφωνίαι.

"Αρθρον 52.

1. Οὐδὲν τῶν ἐν τῷ παρόντι Χάρτῃ διαλαμβανομένων ἀποκλείει τὴν ὕπαρξιν τοπικῶν συμφωνιῶν ἢ ὀργανώσεων διὰ τὰ ζητήματα ἅτινα, σχετιζόμενα μὲ τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας, εἶναι κατάλληλα διὰ τοπικὴν ἐνέργειαν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι παρόμοιαι συμφωνίαι ἢ ὀργανώσεις καὶ αἱ ἐνέργειαι των τυγχάνουν σύμφωνοι πρὸς τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν.

2. Τὰ Μέλη τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν προσχωροῦντα εἰς παρομοίας συμφωνίας ἢ συνιστῶντα παρομοίας ὀργανώσεις θὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν νὰ ἐπιτύχουν εἰρηνικὴν διευθέτησιν τοπικῶν διαφορῶν διὰ μέσου τοιούτων τοπικῶν συμφωνιῶν ἢ διὰ τῶν τοιούτων τοπικῶν ὀργανώσεων πρὶν ἢ ἀναφέρωσιν ταῦτα εἰς τὸ Συμβούλιον 'Ασφαλείας.

3. Τὸ Συμβούλιον 'Ασφαλείας θὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν ἀνάπτυξιν εἰρηνικοῦ διακανονισμοῦ τῶν τοπικῶν διαφορῶν διὰ μέσου τῶν τοιούτων τοπικῶν συμφωνιῶν ἢ διὰ τῶν τοιούτων τοπικῶν ὀργανώσεων εἴτε ἐκ πρωτοβουλίας τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν εἴτε ἐκ τοιαύτης τοῦ Συμβουλίου 'Ασφαλείας.

4. Τὸ παρὸν ἄρθρον κατ' οὐδὲν θίγει τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 34 καὶ 35.

"Αρθρον 53.

1. Τὸ Συμβούλιον 'Ασφαλείας θὰ χρησιμοποιῇ, ὅπου θεωρηθῇ τοῦτο ἐπιβεβλημένον, τὰς τοπικὰς συμφωνίας ἢ ὀργανώσεις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν μέτρων ἐξαναγκασμοῦ λαμβανομένων ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του. Οὐδεμία ὅμως ἐνέργεια ἐξαναγκαστικὴ θὰ λαμβάνηται δυνάμει τοπικῶν συμφωνιῶν ἢ ὑπὸ τοπικῶν ὀργανώσεων ἄνευ τῆς ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου 'Ασφαλείας, ἐξαιρέσει τῶν μέτρων ἐναντίον παντὸς ἐχθρικοῦ Κράτους, ὡς τοῦτο καθορίζεται ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, τῶν προβλεπομένων εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 107 ἢ εἰς τοπικὰς συμφωνίας στρεφομένων κατὰ τῆς ἐπαναλήψεως ἐπιθετικῆς πολιτικῆς ἀπὸ μέρους παντὸς τοιούτου Κράτους, ἕως οὗ ὁ 'Οργανισμὸς δυνηθῇ, τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων, νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τοῦ νὰ παρεμποδίσῃ νέαν ἐπίθεσιν ἐκ μέρους τοιούτου τινὸς Κράτους.

2. 'Ο ὅρος «ἐχθρικὸν κράτος», ὡς χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν 1ην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφαρμόζεται εἰς πᾶν Κράτος, ὅπερ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου ὑπῆρξεν ἐχθρικὸν πρὸς οἱονδήποτε τῶν Κρατῶν, ἅτινα ὑπογράφουν τὸν παρόντα Χάρτην.

"Αρθρον 54.

Τὸ Συμβούλιον 'Ασφαλείας θὰ κρατῆται πάντοτε πλήρως ἐνήμερον τῶν ἀναλαμβανομένων ἢ μελετωμένων ἐνεργειῶν δυνάμει τῶν τοπικῶν συμφωνιῶν ἢ τῶν τοπικῶν ὀργανώσεων διὰ τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IX.

Διεθνὴς Οἰκονομικὴ καὶ Κοινωνικὴ Συνεργασία.

"Αρθρον 55.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ δημιουργηθῶσι συνθῆκαι σταθερότητος καὶ εὐημερίας αἵτινες εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὰς εἰρηνικὰς καὶ φιλικὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν 'Εθνῶν, βασιζόμεναι ἐπὶ τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος δικαιωμάτων καὶ αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν, τὰ 'Ηνωμένα "Εθνη θὰ εὐνοήσωσι :

α') ἀνύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῆς ζωῆς, ἐργασίαν δι' ὅλους, καὶ συνθήκας οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως.

β') λύσεις τῶν διεθνῶν οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν, ὑγιεινῆς καὶ συναφῶν προβλημάτων καὶ διεθνῆ πνευματικὴν καὶ ἐκπαιδευτικὴν συνεργασίαν.

γ') καθολικὸν σεβασμὸν καὶ διασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν, διὰ πάντας ἀδιακρίτως φυλῆς, φύλου, γλώσσης ἢ θρησκείας.

"Αρθρον 56.

Πάντα τὰ Μέλη ὑπόσχονται ὅτι θὰ ἐνεργῶσιν ἀπὸ κοινοῦ ἢ μεμονομένως ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ 'Οργανισμοῦ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τῶν ἐκτιθεμένων ἐν ἄρθρῳ 55.

Ἄρθρον 57.

1. Αἱ διάφοροι εἰδικευμέναι ὀργανώσεις αἵτινες συνεστήθησαν διὰ διακυβερνητικῶν συμφωνιῶν καὶ ἔχουσιν εὐρέα διεθνῆ καθήκοντα, ὡς καθορίζεται διὰ τῶν καταστατικῶν αὐτῶν πράξεων, εἰς τὸ οἰκονομικόν, κοινωνικόν, πνευματικόν, ἐκπαιδευτικόν, ὑγειονομικὸν καὶ ἄλλα συναφῆ πεδία, θὰ τίθενται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 63

2. Τοιαῦται ὀργανώσεις οὕτως τιθέμεναι εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν θὰ ὀνομάζωνται ἐν τοῖς ἑπομένοις ὡς εἰδικευμέναι ὀργανώσεις.

Ἄρθρτν 58.

Ὁ Ὀργανισμὸς θὰ προβαίνῃ εἰς ὑποδείξεις διὰ τὸν συντονισμὸν τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν εἰδικῶν ὀργανώσεων.

Ἄρθρον 59.

Ὁ Ὀργανισμός, ὁσάκις τοῦτο κριθῇ ἐνδεικνυόμενον, θὲ προκαλῇ διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν διὰ τὴν δημιουργίαν νέων εἰδικῶν μένων ὀργανώσεων ἀπαραιτήτων διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 55 ἐκτιθεμένων σκοπῶν.

Ἄρθρον 60.

Ἡ εὐθύνη διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν ἐκτιθεμένων ἐν τῷ παρόντι Κεφαλαίῳ, θὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν καὶ, τῇ ἐξουσιοδοτήσει τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, εἰς τὸ Οἰκονομικὸν καὶ Κοινωνικὸν Συμβούλιον, ὅπερ θὰ ἔχῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὰς ἐξουσίας τὰς διαλαμβανομένας ἐν τῷ Χ Κεφαλαίῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Χ.

Οἰκονομικὸν καὶ Κοινωνικὸν Συμβούλιον.

Σύνθεσις.

Ἄρθρον 61.

1. Τὸ Οἰκονομικὸν καὶ Κοινωνικὸν Συμβούλιον θὰ ἀποτελῆται ἐκ δεκαοκτὼ Μελῶν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

2. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 ἓξ μέλη τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Συμβουλίου θὰ ἐκλέγωνται κατ' ἔτος διὰ περίοδον τριῶν ἐτῶν. Ἐξερχόμενον μέλος θὰ εἶναι ἐπανεκλέξιμον διὰ τὴν προσεχῆ ἐκλογήν.

3. Κατὰ τὴν πρώτην ἐκλογὴν θὰ ἐκλεγῶσι δέκα ὀκτὼ μέλη τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Συμβουλίου. Ἡ θητεία τῶν οὕτως ἐκλεχθησομένων ἓξ μελῶν θὰ λήγῃ εἰς τὸ τέλος ἑνὸς ἔτους, ἑτέρων ἓξ μελῶν εἰς τὸ τέλος δύο ἐτῶν, πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως συμφώνως ἀποφασιζόμενα

4. Ἕκαστον μέλος τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Συμβουλίου θὰ ἔχῃ ἕνα ἀντιπρόσωπον.

Λειτουργίαι καὶ ἐξουσίαι.

Ἄρθρον 62.

1. Τὸ Οἰκονομιὸν καὶ Κοινωνικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ κάνῃ, ἢ νὰ προκαλῇ μελέτας καὶ ἐκθέσεις, περὶ διεθνῶν οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν, πνευματικῶν, ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων καὶ προβλημάτων ὑγιεινῆς, ὡς καὶ περὶ ἄλλων συναφῶν ζητημάτων, καὶ νὰ διατυπώνῃ συστάσεις ὡς πρὸς τοιαῦτα ζητήματα, πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, πρὸς τὰ Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ πρὸς τὰ ἐνδιαφερομένας εἰδικευμένας ὀργανώσεις.

2. Δύναται νὰ κάμνῃ εἰσηγήσεις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ προαγάγῃ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν διασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελειωδῶν ἐλευθεριῶν δια πάντας.

3. Δύναται νὰ προπαρασκευάζῃ σχέδια συνθηκῶν πρὸς ὑποβολὴν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, σχετικῶς μὲ ζητήματα τῆς ἁρμοδιότητός του.

4. Δύναται νὰ συγκαλῇ, συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τοὺς καθοριζομένους ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, διεθνεῖς Συνδιασκέψεις ἐπὶ θεμάτων τῆς ἁρμοδιότητός του.

Ἄρθρον 63.

1. Τὸ Οἰκονομικὸν καὶ Κοινωνικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ προέρχηται εἰς συμφωνίας μεθ' οἱωνδήποτε ἐκ τῶν ὀργανώσεων τῶν ἀναφερομένων ἐν ἄρθρῳ 57, καθορίζον τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς ἡ ἐνδιαφερομένη ὀργάνωσις θὰ τίθεται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Τοιαῦται συμφωνίαι θὰ ὑπόκηνται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

2. Δύναται νὰ συντονίζῃ τὰς ἐνεργείας τῶν εἰδικευμένων ὀργανώσεων διὰ συνεννοήσεων μετ' αὐτῶν καὶ συστάσεων πρὸς αὐτὰς καὶ διὰ προτάσεων πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν καὶ τὰ Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 64.

1. Τὸ Οἰκονομικὸν καὶ Κοινωνικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ προβαίνῃ εἰς τὰ ἐνδεικνυόμενα διαβήματα ὅπως λαμβάνῃ τακτικὰς ἐκθέσεις τῶν εἰδικευμένων ὀργανώσεων. Δύναται νὰ συμφωνῇ μετὰ τῶν Μελῶν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ τῶν εἰδικευμένων ὀργανώσεων ὅπως λαμβάνῃ ἐκθέσεις περὶ τῶν λαμβανομένων μέτρων πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεών του καὶ τῶν συστάσεων τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἐπὶ θεμάτων τῆς ἁρμοδιότητός του.

2. Δύναται νὰ ἀνακοινοῖ τὰς παρατηρήσεις του ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τούτων πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν.

Ἄρθρον 65.

Τὸ Οἰκονομικὸν καὶ Κοινωνικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ παρέχῃ πληροφορίας εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας καὶ θὰ βοηθῇ τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας τῇ αἰτήσει του.

Ἄρθρον 66.

1. Ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν συστάσεων τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τὸ Οἰκονομικὸν καὶ Κοινωνικὸν Συμβούλιον θὰ ἀσκῇ ὅσα καθήκοντα ἐμπίπτουν εἰς τὴν ἁρμοδιότητά του.

2. Θὰ δύναται τῇ ἐγκρίσει τῆς Γεν. Συνελεύσεως, νὰ προσφέρῃ ὑπηρεσίας τῇ αἰτήσει τῶν Μελῶν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ τῇ αἰτήσει εἰδικευμένων ὀργανισμῶν.

3. Θὰ ἐκτελῇ πάντα τὰ λοιπὰ καθήκοντα τὰ καθοριζόμενα ἀλλαχοῦ ἐν τῷ παρόντι Χάρτῃ ἢ ὅσα ἤθελον ἀνατεθῇ αὐτῷ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ψηφοφορία.

Ἄρθρον 67.

1. Ἕκαστον μέλος τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Συμβουλίου θὰ ἔχῃ μίαν ψῆφον.

2. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Συμβουλίου θὰ λαμβάνωνται διὰ πλειοψηφίας τῶν παρόντων καὶ ψηφιζόντων μελῶν.

Διαδικασία

Ἄρθρον 68.

Τὸ Οἰκονομικὸν καὶ Κοινωνικὸν Συμβούλιον θὰ ἱδρύῃ Ἐπιτροπὰς ἐπὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ κοινωνικοῦ πεδίου καὶ διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἄλλας ἐπιτροπάς, ὡς ἤθελεν ἀπαιτηθῇ, διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του.

Ἄρθρον 69.

Τὸ Οἰκονομικὸν καὶ Κοινωνικὸν Συμβούλιον θὰ προσκαλῇ πᾶν Μέλος τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ὅπως μετάσχῃ ἄνευ ψήφου τῶν διασκέψεων αὐτοῦ ἐπὶ οἱουδήποτε θέματος εἰδικῶς ἐνδιαφέροντος τὸ Μέλος τοῦτο.

Ἄρθρον 70.

Τὸ Οἰκονομικὸν καὶ Κοινωνικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ κανονίσῃ ὅπως ἀντιπρόσωποι τῶν εἰδικευμένων ὀργανώσεων μετέχωσιν, ἄνευ ψήφου, εἰς τὰς διασκέψεις τοῦ Συμβουλίου ἢ καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ συνιστωμένων Ἐπιτροπῶν ὡς καὶ ὅπως ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ μετέχωσιν τῶν διασκέψεων τῶν εἰδικευμένων ὀργανώσεων.

Ἄρθρον 71.

Τὸ Οἰκονομικὸν καὶ Κοινωνικὸν Συμβούλιον θὰ δύναται νὰ διακανονίζῃ καταλλήλως τὰ τῆς ἀνταλλαγῆς γνωμῶν μετὰ μὴ κυβερνητικῶν ὀργανισμῶν, οἵτινες ἐνδιαφέρονται

διὰ ζητήματα τῆς ἁρμοδιότητός του. Παρόμοιοι διακανονισμοὶ δύνανται νὰ γίνωνται μετὰ διεθνῶν ὀργανισμῶν καί, ὁσάκις κριθῇ κατάλληλον, μετὰ ἐθνικῶν ὀργανισμῶν μετὰ συνεννόησιν μετὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου Μέλους τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 72.

1. Τὸ Οἰκονομικὸν καὶ Κοινωνικὸν Συμβούλιον θὰ καταρτίζῃ τὸν ἐσωτερικὸν αὐτοῦ Κανονισμόν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου του.

2. Τὸ Οἰκονομικὸν καὶ Κοινωνικὸν Συμβούλιον θὰ συνέρχεται, ὁσάκις ἀπαιτεῖται, συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμὸν αὐτοῦ ὅστις θὰ περιλαμβάνῃ διατάξεις περὶ συγκλήσεως συνεδριάσεων τῇ αἰτήσει τῆς πλειοψηφίας τῶν μελῶν του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XI.

Δήλωσις ἀφορῶσα μὴ αὐτοκυβερνωμένας χώρας.

Ἄρθρον 73.

Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἅτινα ἔχουσιν ἢ ἀναλαμβάνουσι τὴν εὐθύνην τῆς διοικήσεως ἐδαφῶν τῶν ὁποίων οἱ λαοὶ δὲν ἔχουσιν εἰσέτι φθάσει εἰς πλήρη βαθμὸν αὐτοδιοικήσεως, ἀναγνωρίζουσι τὴν ἀρχὴν ὅτι τὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων τῶν ἐδαφῶν τούτων εἶναι προέχοντα, καὶ ἀποδέχονται ὡς ἱερὰν παρακαταθήκην τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προαγάγωσιν εἰς τὸν ἀνώταρον βαθμὸν τὴν εὐημερίαν τῶν κατοίκων τῶν ἐδαφῶν τούτων, ἐντὸς τοῦ συστήματος τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας, ὅπερ ὁ παρὼν Χάρτης ἐγκαθιδρύει, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀναλαμβάνουσι:

α) νὰ ἐξασφαλίζωσι, μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ πρὸς τὸν πολιτισμὸν τῶν ἐνδιαφερομένων λαῶν, τὴν πολιτικήν, οἰκονομικήν, κοινωνικὴν καὶ ἐκπαιδευτικήν των πρόοδον, τὴν δικαίαν μεταχείρισίν των καὶ τὴν προστασίαν των ἀπὸ καταχρήσεις.

β) νὰ ἀναπτύσσωσι τὴν αὐτοδιοίκησιν των, νὰ λαμβάνωσι δεόντως ὑπ' ὄψιν τοὺς πολιτικοὺς πόθους τῶν λαῶν, καὶ νὰ τοὺς βοηθῶσι εἰς τὴν προοδευτικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐλευθέρων πολιτικῶν θεσμῶν των, συμφώνως πρὸς τὰς εἰδικὰς περιστάσεις ἑκάστου ἐδάφους καὶ τῶν κατοίκων του καὶ τὰ ποικίλλοντα στάδια τῆς προόδου των.

γ) νὰ προάγωσι τὴν διεθνῆ εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν.

δ) νὰ εὐνοῶσι πρακτικὰ μέτρα ἀναπτύξεως, νὰ ἐνθαρρύνωσιν ἐρεύνας, καὶ νὰ συνεργάζωνται μετ' ἀλλήλων καί, ὅταν καὶ ὅπου ἐνδείκνυται μετὰ εἰδικευμένων διεθνῶν σωμάτων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς πρακτικῆς ἐπιτεύξεως τῶν κοινωνικῶν, οἰκονομικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν σκοπῶν τῶν ἐκτιθεμένων εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον, καὶ

ε) νὰ μεταβιβάζωσι τακτικῶς πρὸς τὴν Γενικὴν Γραμματείαν, πρὸς πληροφορίαν της, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν περιορισμῶν οὓς λόγοι ἀσφαλείας καὶ καταστατικῆς φύσεως δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσι, στατιστικὰς καὶ ἄλλας πληροφορίας τεχνικῆς φύσεως ἀναφερομένας εἰς τὰς οἰκονομικάς, κοινωνικὰς καὶ ἐκπαιδευτικὰς συνθήκας τῶν ἐδαφῶν δι' ἃς εἶναι ἀντιστοίχως ὑπεύθυνα, ἐκτὸς τῶν ἐδαφῶν διὰ τὰ ὁποῖα ἐφαρμόζονται τὰ Κεφάλαια XII καὶ XIII.

Ἄρθρον 74.

Τὰ Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν συμφωνοῦσιν ἐπίσης ὅτι ἡ πολιτικὴ των ὡς πρὸς τὰ ἐδάφη δι' ἃ ἐφαρμογὴν ἔχει τὸ παρὸν κεφάλαιον, καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν Μητροπολιτικῶν ἐδαφῶν των, πρέπει νὰ βασίζηται ὡς πρὸς τὰ κοινωνικά, οἰκονομικὰ καὶ ἐμπορικὰ ζητήματα ἐπὶ τῆς γενικῆς ἀρχῆς τῆς καλῆς γειτονίας, δεόντως λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν συμφερόντων καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ λοιποῦ κόσμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XII.

Διεθνὲς Σύστημα Κηδεμονίας.

Ἄρθρον 75.

Τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη θὰ ἐγκαθιδρύσουν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν των διεθνὲς σύστημα Κηδεμονίας διὰ τὴν διοίκησιν καὶ ἐποπτείαν τῶν εἰς τοῦτο ἐνδεχομένως ὑπαχθησομένων ἐδαφῶν διὰ μεταγενεστέρων ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν. Τὰ ἐδάφη ταῦτα ἀναφέρονται κατωτέρω ὡς ἐδάφη ὑπὸ Κηδεμονίαν.

Ἄρθρον 76.

Οἱ βασικοὶ ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ τοῦ συστήματος Κηδεμονίας, συμφώνως πρὸς τὰς προθέσεις τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, οἱ ἐκτιθέμενοι εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Χάρτου, θὰ εἶναι:

α') ἡ προαγωγὴ τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας.

β') ἡ ὑποβοήθησις τῆς πολιτικῆς, οἰκονομικῆς, κοινωνικῆς καὶ ἐκπαιδευτικῆς προόδου τῶν κατοίκων τῶν ὑπὸ κηδεμονίαν ἐδαφῶν, καὶ ἡ προοδευτικὴ ἐξέλιξίς των, πρὸς αὐτοδιοίκησιν ἢ ἀνεξαρτησίαν, ὡς ἤθελε συνάδει πρὸς τὰς ἰδιαιτέρας συνθήκας ἑκάστου ἐδάφους καὶ τοὺς κατοίκους του καὶ τοὺς ἐλευθέρως ἐκδηλωθέντας πόθους τῶν ἐνδιαφερομένων λαῶν, καὶ ὡς θὰ προβλέπεται ὑπὸ τῶν ὅρων ἑκάστης ἰδιαιτέρας συμφωνίας Κηδεμονίας.

γ') ἡ παρότρυνσις πρὸς τὸ σεβασμὸν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν πάντων, ἀδιακρίτως φυλῆς, γένους, γλώσσης ἢ θρησκείας καὶ ἡ ὥθησις πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς ἀλληλεξαρτήσεως τῶν λαῶν τοῦ κόσμου, καὶ

δ') ἡ ἐξασφάλισις ἴσης μεταχειρίσεως δι' ὅλα τὰ Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ τοὺς ὑπηκόους των εἰς τὰ κοινωνικά, οἰκονομικὰ καὶ ἐξωτερικὰ ζητήματα καὶ ἴσης ἐπίσης μεταχειρίσεως τῶν τελευταίων κατὰ τὴν διαχείρισιν τῆς δικαιοσύνης μὴ παραβλαπτομένης τῆς ἐπιτεύξεως τῶν προηγουμένων σκοπῶν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 80.

Ἄρθρον 77.

1. Τὸ σύστημα τῆς Κηδεμονίας θὰ ἐφαρμόζεται εἰς ὅσα ἐδάφη τῶν κατωτέρω κατηγοριῶν ἐνδεχομένως ὑπαχθῶσιν εἰς τοῦτο διὰ συμφωνιῶν Κηδεμονίας:

α') ἐδάφη τελοῦντα νῦν ὑπὸ ἐντολήν.

β') ἐδάφη ἅτινα ἐνδεχομένως θὰ ἀποσπασθῶσιν ἀπὸ ἐχθρικὰ Κράτη συνεπείᾳ τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, καὶ

γ') ἐδάφη ἐθελουσίως τιθέμενα ὑπὸ τὸ σύστημα τοῦτο ὑπὸ Κρατῶν ἐχόντων τὴν εὐθύνην τῆς διοικήσεώς των.

2. Θὰ ἀποτελέσῃ θέμα μεταγενεστέρας συμφωνίας ποῖα ἐδάφη τῶν προηγουμένων κατηγοριῶν θὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὸ σύστημα Κηδεμονίας καὶ ὑπὸ τίνας ὅρους.

Ἄρθρον 78.

Τὸ σύστημα τῆς Κηδεμονίας δὲν θὰ ἐφαρμόζεται εἰς ἐδάφη ἅτινα κατέστησαν Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, αἱ μεταξὺ τῶν ὁποίων σχέσεις θὰ βασίζωνται ἐπὶ τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἀρχῆς τῆς κυριάρχου ἰσότητος.

Ἄρθρον 79.

Οἱ ὅροι τῆς Κηδεμονίας δι' ἕκαστον ὑπὸ τὸ σύστημα τῆς Κηδεμονίας τιθέμενον ἔδαφος, ὡς καὶ πᾶσα μεταβολὴ ἢ τροποποίησις αὐτῶν, θὰ συμφωνοῦνται ὑπὸ τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων Κρατῶν, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐντολοδόχου Δυνάμεως εἰς τὴν περίπτωσιν ἐδαφῶν τιθεμένων ὑπὸ τὴν ἐντολὴν Μέλους τινὸς τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, καὶ θὰ ἐγκρίνωνται ὡς προβλέπεται εἰς τὰ ἄρθρα 83 καὶ 85.

Ἄρθρον 80.

1. Ἐξαιρέσει τῶν ἐνδεχομένως συμφωνηθησομένων εἰς ἰδιαιτέρας συμφωνίας γινομένας κατὰ τὰ ἄρθρα 77, 79 καὶ 81, θετούσας ἕκαστον ἔδαφος ὑπὸ τὸ σύστημα τῆς Κηδεμονίας, καὶ μέχρις οὗ τοιαῦται συμφωνίαι συναφθῶσι, οὐδεμία διάταξις τοῦ Κεφαλαίου τούτου θὰ ἑρμηνεύεται ἢ θὰ θεωρῆται ἀφ' ἑαυτῆς ὡς τροποποιοῦσα καθ' οἱονδήποτε τρόπον οἱονδήποτε δικαίωμα οἱουδήποτε Κράτους ἢ οἱουδήποτε λαοῦ ἢ τοὺς ὅρους ὑφισταμένων διεθνῶν πράξεων εἰς ἃ Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἀποτελοῦν ἐνδεχομένως συμβαλλόμενα μέρη.

2. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν θὰ πρέπῃ νὰ ἑρμηνευθῇ ὡς δικαιολογοῦσα καθυστέρησιν ἢ ἀναβολὴν εἰς τὴν διαπραγμάτευσιν καὶ σύναψιν συμφωνιῶν πρὸς ὑπα-

γωγὴν ὑπὸ τὸ σύστημα τῆς Κηδεμονίας καὶ ἄλλων ἐδαφῶν ὡς προβλέπεται εἰς τὸ ἄρθρον 77.

Ἄρθρον 81.

Ἡ συμφωνία περὶ Κηδεμονίας θὰ περιλαμβάνῃ εἰς ἑκάστην περίπτωσιν τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς τὸ ὑπὸ Κηδεμονίαν ἔδαφος θὰ διοικῆται καὶ θὰ ὁρίζῃ τὴν ἀρχὴν ἥτις θὰ ἀσκῇ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ. Ἡ Ἀρχὴ αὕτη, ἐφεξῆς ἀποκαλουμένη ὡς Διοικοῦσα Ἀρχή, δύναται νὰ εἶναι ἓν ἢ πλείονα Κράτη ἢ αὐτὸς οὗτος ὁ Ὀργανισμός.

Ἄρθρον 82.

Εἰς ἑκάστην συμφωνίαν Κηδεμονίας δύναται νὰ καθορισθῇ στρατιωτικὴ ζώνη ἢ ζῶναι ἥτις δύναται νὰ περιλάβῃ μέρος ἢ τὸ ὅλον τοῦ ὑπὸ Κηδεμονίαν ἐδάφους ὃ ἡ Συμφωνία ἀφορᾷ, μὴ θιγομένης οἱασδήποτε εἰδικῆς συμφωνίας ἢ συμφωνιῶν, γενομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 43.

Ἄρθρον 83.

1) Τὸ ἔργον τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν σχετικῶς πρὸς τὰς στρατηγικὰς ζώνας, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐγκρίσεως τῶν ὅρων τῶν συμφωνιῶν Κηδεμονίας καὶ τῆς μεταβολῆς ἢ τροποποιήσεως αὐτῶν, θὰ ἀσκῆται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας.

2) Οἱ βασικοὶ ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ οἱ ἐκτιθέμενοι εἰς τὸ ἄρθρον 76 θὰ εἶναι ἐπιδιωκτέοι διὰ τὸν λαὸν ἑκάστης στρατηγικῆς ζώνης.

3) Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ὅρων τῶν συμφωνιῶν Κηδεμονίας καὶ ἀνευβλάβης τῶν ἀπαιτήσεων τῆς ἀσφαλείας, θὰ χρησιμοποιῇ τὴν συνδρομὴν τοῦ Συμβουλίου Κηδεμονίας πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν τοῦ ἀναφερομένου εἰς πολιτικά, οἰκονομικὰ κοινωνικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα εἰς τὰς ὑπὸ τὸ σύστημα τῆς Κηδεμονίας στρατηγικὰς ζώνας.

Ἄρθρον 84.

Θὰ ἀποτελῇ καθῆκον τῆς Διοικούσης Ἀρχῆς νὰ ἐξασφαλίζῃ ὅπως τὸ ὑπὸ Κηδεμονίαν ἔδαφος συμβάλλῃ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας. Πρὸς τοῦτο ἡ Διοικοῦσα Ἀρχὴ δύναται νὰ ποιῆται χρῆσιν ἐθελοντικῶν δυνάμεων, εὐκολιῶν καὶ συνδρομῆς παρεχομένων ὑπὸ τοῦ ὑπὸ Κηδεμονίαν ἐδάφους, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἔναντι τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας ἀναληφθεισῶν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἀρχῆς ὑποχρεώσεων ὡς καὶ πρὸς τοπικὴν ἄμυναν καὶ ἐπιβολὴν τοῦ Νόμου καὶ τῆς Τάξεως ἐντὸς τοῦ ὑπὸ Κηδεμονίαν ἐδάφους.

Ἄρθρον 85.

1. Τὸ ἔργον τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐν σχέσει πρὸς τὰς συμφωνίας Κηδεμονίας δι' ὅλας τὰς ζώνας τὰς μὴ ὁριζομένας ὡς στρατηγικὰς περιλαμβανομένης τῆς ἐγκρίσεως τῶν ὅρων τῶν συμφωνιῶν Κηδεμονίας καὶ τῆς μεταβολῆς ἢ τροποποιήσεων αὐτῶν, θὰ ἀσκῆται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

2. Τὸ Συμβούλιον Κηδεμονίας, ἐνεργοῦν κατ' ἐξουσιοδότησιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, θὰ συνδράμῃ ταύτην πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XIII.

Συμβούλιον Κηδεμονίας

Σύνθεσις

Ἄρθρον 86.

1. Τὸ Συμβούλιον Κηδεμονίας θὰ ἀποτελῆται ἀπὸ τὰ κάτωθι Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν:

α) ἀπὸ τὰ Μέλη τὰ διοικοῦντα ἐδάφη ὑπὸ Κηδεμονίαν.

β) ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ Μέλη τὰ μὴ διοικοῦντα ἐδάφη ὑπὸ Κηδεμονίαν, ἅτινα ὀνομαστικῶς ἀναφέρονται εἰς τὸ ἄρθρον 23.

γ) ἀπὸ ὅσα ἐνδεχομένως ἀναγκαιοῦσιν Μέλη, ἐκλεγόμενα ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως διὰ χρονικὴν περίοδον τριῶν ἐτῶν, ὅπως ἐξασφαλισθῇ ὅτι ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου Κηδεμονίας κατανέμεται ἐξ ἴσου μεταξὺ ἐκείνων τῶν Μελῶν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἅτινα διοικοῦσιν ἐδάφη ὑπὸ Κηδεμονίαν καὶ ἐκείνων ἅτινα δὲν διοικοῦσιν.

2. Ἕκαστον μέλος τοῦ Συμβουλίου Κηδεμονίας θὰ ὁρίζῃ εἰδικῶς ἐνδεδειγμένον πρόσωπον ἵνα τὸ ἐκπροσωπῇ εἰς αὐτό.

Καθήκοντα καὶ Ἐξουσίαι.

Ἄρθρον 87.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις καί, κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτῆς, τὸ Συμβούλιον Κηδεμονίας, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων της δύναται:

α) νὰ ἐξετάζῃ ἐκθέσεις ὑποβαλλομένας ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἀρχῆς.

β) νὰ δέχηται αἰτήσεις καὶ νὰ ἐξετάζῃ ταύτας συσκεπτόμενον μετὰ τῆς Διοικούσης Ἀρχῆς.

γ) νὰ ἐπισκέπτηται περιοδικῶς τὰ οἰκεῖα ὑπὸ Κηδεμονίαν ἐδάφη εἰς χρόνον συμφωνούμενον μετὰ τῆς Διοικούσης Ἀρχῆς καὶ

δ) νὰ προβαίνῃ εἰς ταύτας ὡς καὶ εἰς ἄλλας ἐνεργείας συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῶν συμφωνιῶν Κηδεμονίας.

Ἄρθρον 88.

Τὸ Συμβούλιον Κηδεμονίας θὰ διατυπώσῃ ἐρωτηματολόγιον ἐπὶ τῆς πολιτικῆς, οἰκονομικῆς, κοινωνικῆς καὶ ἐκπαιδευτικῆς προόδου τῶν κατοίκων ἑκάστου ὑπὸ Κηδεμονίαν ἐδάφους, καὶ ἡ Διοικοῦσα Ἀρχὴ ἑκάστου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ὑπαγομένου ὑπὸ Κηδεμονίαν ἐδάφους θὰ ὑποβάλλῃ ἐτησίαν ἔκθεσιν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ἐπὶ τῶν θεμάτων τοῦ ἐρωτηματολογίου τούτου.

Ψηφοφορία

Ἄρθρον 89.

1. Ἕκαστον μέλος τοῦ Συμβουλίου Κηδεμονίας θὰ ἔχῃ μίαν ψῆφον.

2. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου Κηδεμονίας θὰ λαμβάνωνται διὰ πλειοψηφίας τῶν παρόντων καὶ ψηφιζόντων μελῶν.

Διαδικασία

Ἄρθρον 90.

1. Τὸ Συμβούλιον Κηδεμονίας θὰ καταρτίσῃ τὸν ἐσωτερικὸν αὐτοῦ κανονισμόν, συμπεριλαμβανομένου τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου του.

2. Τὸ Συμβούλιον Κηδεμονίας θὰ συνέρχεται, ἀνάλογα τῶν ἀναγκῶν, συμφώνως πρὸς τὸν κανονισμόν του, ὅστις θὰ περιλαμβάνῃ διάταξιν διὰ τὴν πρόσκλησιν συνεδριάσεων τῇ αἰτήσει τῆς πλειοψηφίας τῶν μελῶν

Ἄρθρον 91.

Τὸ Συμβούλιον Κηδεμονίας θὰ χρησιμοποιῇ, ὁσάκις εἶναι πρόσφορον, τὴν συνδρομὴν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν εἰδικευμένων ὀργανώσεων ἐν σχέσει πρὸς ζητήματα δι' ἃ ἀντιστοίχως ἐνδιαφέρονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XIV.

Διεθνὲς Δικαστήριον.

Ἄρθρον 92.

Τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον θὰ ἀποτελῇ τὸ κύριον δικαστικὸν ὄργανον τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, θὰ λειτουργῇ τοῦτο συμφώνως πρὸς τὸ προσηρτημένον Καταστατικόν, ὅπερ βασίζεται ἐπὶ τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης καὶ ἀποτελεῖ ὁλοκληρωτικὸν μέρος τοῦ παρόντος Χάρτου.

Ἄρθρον 93.

1. Πάντα τὰ Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἀποτελοῦσιν αὐτοδικαίως συμβαλλόμενα μέρη εἰς τὸ Καταστατικὸν τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου.

2. Κράτος ὅπερ δὲν ἀποτελεῖ Μέλος τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν δύναται νὰ γίνῃ συμβαλλόμενον μέρος εἰς τὸ Καταστατικὸν τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου ὑπὸ ὅρους καθοριζομένους ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως, τῇ προτάσει τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 94.

1. Ἕκαστον Μέλος τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συμμορφοῦται πρὸς τὴν ἀπόφασιν

τοῦ Διθενοῦς Δικαστηρίου ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως ἐν ᾗ εἶναι διάδικος.

2. Ἐὰν διάδικος ἐν τινὶ ὑποθέσει παραλείψῃ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς βαρυνούσας αὐτὸν ὑποχρεώσεις βάσει ἀποφάσεως ἐκδοθείσης ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου, ὁ ἕτερος διάδικος δύναται νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας, ὅπερ δύναται, ἐὰν νομίζῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, νὰ προβῇ εἰς συστάσεις ἢ νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῶν ληπτέων μέτρων πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 95.

Οὐδεμία διάταξις τοῦ παρόντος Χάρτου θὰ παρεμποδίζῃ τὰ Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν τοῦ νὰ ἐμπιστευθῶσιν τὴν ἐπίλυσιν τῶν διαφορῶν των εἰς ἄλλα Δικαστήρια, ἐπὶ τῇ βάσει συμφωνιῶν ἤδη ἰσχυουσῶν ἢ ἐνδεχομένως ἐν μέλλοντι συναφθησομένων.

Ἄρθρον 96.

1. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἢ τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας δύνανται νὰ ζητῶσιν ἀπὸ τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον, νὰ γνωμοδοτήσῃ ἐπὶ οἱουδήποτε νομικοῦ θέματος.

2. Ἕτερα ὄργανα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ εἰδικευμέναι ὀργανώσεις, αἵτινες ἤθελον ἐνδεχομένως ἐξουσιοδοτηθῇ ὁποτεδήποτε ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως πρὸς τοῦτο, δύνανται ἐπίσης νὰ ζητήσωσι γνωμοδοτήσεις τοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ νομικῶν ζητημάτων γεννωμένων ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς δραστηριότητος αὐτῶν.

Κεφάλαιον XV.

Γ ρ α μ μ α τ ε ί α.

Ἄρθρον 97.

Ἡ Γραμματεία θὰ περιλαμβάνῃ ἕνα Γενικὸν Γραμματέα καὶ ἅπαν τὸ προσωπικὸν οὗ θὰ ἔχῃ ἀνάγκην ὁ Ὀργανισμός Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ διορίζεται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῇ προτάσει τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας. Θὰ εἶναι ὁ ἀνώτατος διοικητικὸς ὑπάλληλος τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρον 98.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ ἐνεργῇ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα του ταύτην εἰς πάσας τὰς συνεδριάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Συμβουλίου Κηδεμονίας, καὶ θὰ ἐκτελῇ καὶ ὅσα ἄλλα καθήκοντα τοῦ ἀνατίθενται ὑπὸ τῶν ὀργάνων τούτων. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ἐτησίαν ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρον 99.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς δύναται νὰ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως ἥτις, κατὰ τὴν γνώμην του, δύναται νὰ ἀπειλήσῃ τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 100.

1. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καὶ τὸ προσωπικὸν δὲν θὰ ζητῶσιν οὐδὲ νὰ λαμβάνωσι ὁδηγίας ἀπὸ οἱανδήποτε Κυβέρνησιν ἢ ἀπὸ οἱανδήποτε ἄλλην Ἀρχὴν ξένην πρὸς τὸν Ὀργανισμόν. Θὰ ἀπέχουν πάσης πράξεως ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς θέσεως αὐτῶν ὡς διεθνῶν ὑπαλλήλων ὑπευθύνων μόνον πρὸς τὴν Ὀργάνωσιν.

3. Ἕκαστον Μέλος τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σεβασθῇ τὸν ἀποκλειστικῶς διεθνῆ χαρακτῆρα τῶν καθηκόντων τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ προσωπικοῦ καὶ νὰ μὴ ἐπιζητήσῃ νὰ τοὺς ἐπηρεάζῃ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 101.

1. Τὸ προσωπικὸν θὰ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως συμφώνως πρὸς κανόνας καθοριζομένους ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

2. Εἰδικὸν προσωπικὸν θὰ διορισθῇ μονίμως εἰς τὸ Οἰκονομικὸν καὶ Κοινωνικὸν Συμβούλιον, εἰς τὸ Συμβούλιον Κηδεμονίας καὶ, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν, εἰς ἄλλα ὄργανα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Τὸ προσωπικὸν τοῦτο θὰ ἀποτελῇ μέρος τῆς Γραμματείας.

3. Ἡ προέχουσα φροντὶς κατὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὸν καθορισμὸν τῶν ὅρων ἐργασίας θὰ εἶνα ἡ ἀνάγκη τῆς διασφαλίσεως τῶν ἀνωτέρων προτύπων δραστηριότητος, ἁρμοδιότητος καὶ ἀκεραιότητος. Δέουσα προσοχὴ θα πρέπῃ νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν σπουδαιότητα τῆς πρόσληψεως τοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ τῆς εὐρυτέρας δυνατῆς γεωγραφικῆς βάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XVI

Δ ι ά φ ο ρ ο ι Δ ι α τ ά ξ ε ι ς.

Ἄρθρον 102.

1. Ἑκάστη Συνθήκη καὶ ἑκάστη Διεθνὴς Συμφωνία συναπτομένη ὑπὸ Μέλους τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Χάρτου θὰ καταχωρῆται κατὰ τὸ δυνατὸν ταχύτερον εἰς τὴν Γραμματείαν καὶ θὰ δημοσιεύεται ὑπ' αὐτῆς.

2. Οὐδὲν συμβαλλόμενον μέρος εἰς τοιαύτην Συνθήκην ἢ Διεθνῆ Συμφωνίαν ἥτις δὲν κατεχωρήθη συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν Συνθήκην ἢ Συμφωνία ταύτην ἐνώπιον ὀργάνου τινος τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 103.

Ἐν περιπτώσει συγκρούσεως τῶν κατὰ τὸν παρόντα Χάρτην ὑποχρεώσεων τῶν Μελῶν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης Διεθνοῦς Συμφωνίας, θὰ προέχουσιν αἱ κατὰ τὸν παρόντα Χάρτην ὑποχρεώσεις αὐτῶν.

Ἄρθρον 104.

Ἡ Ὀργάνωσις θὰ ἀπολαύῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑκάστου τῶν Μελῶν της τῆς ἀναγκαίας διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων της καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν της ἰκανότητος δικαίου.

Ἄρθρον 105.

1. Ὁ Ὀργανισμὸς θὰ ἀπολαύῃ εἰς τὸ ἔδαφος ἑκάστου τῶν Μελῶν του πασῶν τῶν προνομιῶν καὶ ἀτελειῶν ὅσαι εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν του.

2. Οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν Μελῶν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ὀργανισμοῦ θὰ ἀπολαύωσι ὁμοίως πασῶν τῶν προνομιῶν καὶ ἀτελειῶν ὅσαι εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὴν ἀνεξάρτητον ἄσκησιν τῶν καθηκόντων τῶν σχετιζομένων μὲ τὸν Ὀργανισμόν.

3. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις δύναται νὰ προβαίνῃ εἰς συστάσεις πρὸς καθορισμὸν τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ δύναται πρὸς τοῦτο νὰ προτείνῃ συμβάσεις εἰς τὰ Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XVII

Μ ε τ α β α τ ι κ α ὶ Δ ι α τ ά ξ ε ι ς Ἀ σ φ α λ ε ί α ς.

Ἄρθρον 106.

Ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοιούτων εἰδικῶν συμφωνιῶν, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ ἄρθρον 43, ὥστε κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου ἀσφαλείας, νὰ καθίσταται τοῦτο ἱκανὸν νὰ ἄρξηται τῆς ἐξασκήσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 42 καθηκόντων του, τὰ συμβαλλόμενα μέρη εἰς τὴν Δήλωσιν τῶν τεσσάρων Ἐθνῶν, τὴν ὑπογραφεῖσαν ἐν Μόσχᾳ τῇ 30ῇ Ὀκτωβρίου 1943, καὶ ἡ Γαλλία, θὰ συμβουλεύωνται ἀλλήλα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 5 τῆς Δηλώσεως ταύτης, καί, ἐὰν ἡ περίπτωσις τὸ ἀπαιτῇ, ἄλλα Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοιαύτης κοινῆς ἐξ ὀνόματος τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐνεργείας οἵα δύναται νὰ εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διατηρήσεως τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 107.

Οὐδεμία διάταξις τοῦ παρόντος Χάρτου θίγει ἢ ἀπαγορεύει ἐνέργειαν ἐνισχύσεως πρὸς οἱονδήποτε Κράτος, ὅπερ διαρκοῦντος τοῦ δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου ὑπῆρξεν ἐχθρὸς πρὸς οἱονδήποτε ὑπογράφοντα τὸν παρόντα Χάρτην, ληφθεῖσαν ἢ ἐπιτραπεῖσαν ὡς ἀποτέλεσμα τοῦ πολέμου τούτου ὑπὸ τῶν ἐχουσῶν τὴν εὐθύνην τῆς τοιαύτης ἐνεργείας Κυβερνήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XVIII

Τροποποιήσεις.

Ἄρθρον 108.

Τροποποιήσεις τοῦ παρόντος Χάρτου θὰ ἰσχύουν δι' ἅπαντα τὰ Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐὰν γίνωσιν ἀποδεκταὶ διὰ τῶν δύο τρίτων τῶν ψήφων τῶν Μελῶν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ ἐπικυρωθῶσιν κατὰ τοὺς οἰκείους αὐτῶν συνταγματικοὺς κανόνας ὑπὸ τῶν δύο τρίτων τῶν Μελῶν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, συμπεριλαμβανομένων ἁπάντων τῶν μονίμων Μελῶν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 109.

1. Γενικὴ Συνδιάσκεψις τῶν Μελῶν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν δύναται νὰ συγκληθῇ πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ παρόντος Χάρτου, εἰς τόπον καὶ χρόνον ὁρισθησόμενον ὑπὸ τῶν δύο τρίτων τὴν ψῆφων τῶν Μελῶν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ διὰ ψήφου ἑπτὰ οἱωνδήποτε Μελῶν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας. Ἕκαστον μέλος τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν θὰ ἔχῃ ἐν τῇ Συνδιασκέψει ἕνα ψῆφον.

2. Πᾶσα μεταβολὴ τοῦ παρόντος Χάρτου προτεινομένη διὰ τῆς ψήφου τῶν δύο τρίτων τῆς Συνδιασκέψεως, θὰ ἰσχύῃ ἀφ' ἧς ἐπικυρωθῇ κατὰ τοὺς οἰκείους αὐτῶν Συνταγματικοὺς κανόνας ὑπὸ τῶν δύο τρίτων τῶν Μελῶν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, συμπεριλαμβανομένων ἁπάντων τῶν μονίμων Μελῶν ταῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας.

3. Ἐὰν τοιαύτη Συνδιάσκεψις δὲν συνεκλήθη πρὸ τῆς δεκάτης ἐτησίας Συνόδου τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος το παρόντος Χάρτου, ἡ πρότασις πρὸς πρόσκλησιν τοιαύτης Συνδιασκέψεως θὰ ἀναγραφῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Συνόδου ταύτης τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ ἡ Συνδιάσκεψις θὰ συνέλθῃ ἐὰν οὕτως ἀποφασισθῇ διὰ πλειοψηφίας τῶν Μελῶν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ διὰ ψήφου ἑπτὰ οἱωνδήποτε Μελῶν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XIX

Ἐπικύρωσις καὶ ὑπογραφή.

Ἄρθρον 110.

1. Ὁ παρὼν Χάρτης θὰ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τῶν ὑπογραφόντων Κρατῶν κατὰ τοὺς οἰκείους αὐτῶν Συνταγματικοὺς κανόνας.

2. Αἱ ἐπικυρώσεις θὰ κατατεθοῦν παρὰ τῇ Κυβερνήσει τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἥτις θὰ ἀνακοινώσῃ ἑκάστην κατάθεσιν εἰς ὅλα τὰ ὑπογράφοντα Κράτη ὡς καὶ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὀργανισμοῦ ὅταν οὗτος διορισθῇ.

3. Ὁ παρὼν Χάρτης θὰ ἰσχύσῃ ἅμα τῇ καταθέσει τῶν ἐπικυρώσεων ὑπὸ τῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἑνώσεως Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν, τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Νοτίου Ἰρλανδίας, καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Εὐθὺς ὡς γίνῃ τοῦτο θὰ συνταχθῇ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν πρακτικὸν περὶ τῆς καταθέσεως τῶν ἐπικυρώσεων, ἥτις θὰ κοινοποιήσῃ ἀντίγραφον τούτου εἰς ὅλα τὰ ὑπογράφοντα Κράτη.

4. Τὰ ὑπογράφοντα τὸν παρόντα Χάρτην Κράτη ἅτινα ἐπικυρώνουσιν αὐτὸν μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος του, θὰ καταστῶσιν ἀρχικὰ Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν τὴν ἡμέραν τῆς καταθέσεως τῆς ἰδίας αὐτῶν ἐπικυρώσεως.

Ἄρθρον 111.

Ὁ παρὼν Χάρτης, οὗ τὰ Κινεζικόν, Γαλλικόν, Ρωσσικόν, Ἀγγλικὸν καὶ Ἱσπανικὸν κείμενα εἶναι ἐξ ἴσου αὐθεντικά, θὰ παραμείνῃ κατατεθειμένος εἰς τὰ Ἀρχεῖα τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Δεόντως κεκυρωμένα ἀντίγραφα τούτου θὰ διαβιβασθῶσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ταύτης εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν λοιπῶν ὑπογραφόντων Κρατῶν.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Κυβερνήσεων τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ὑπέγραψαν τὸν παρόντα Χάρτην

Ἐγένετο ἐν τῇ πόλει τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου τὴν εἰκοστὴν ἕκτην Ἰουνίου χίλια ἐννεακόσια τεσσαράκοντα πέντε.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Ἄρθρον 1.

Τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον, ἱδρυθὲν ὑπὸ τοῦ Χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ὡς τὸ κύριον δικαστικὸν ὄργανον τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν θὰ συγκροτηθῇ καὶ θὰ λειτουργῇ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I.

Ὀργάνωσις τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Δικαστήριον θὰ ἀποτελῆται ἐκ σώματος Δικαστῶν ἀνεξαρτήτων, ἐκλεγομένων ἀνεξαρτήτως τῆς ἐθνικότητος αὐτῶν, μεταξὺ τῶν προσώπων τοῦ μεγαλυτέρου ἠθικοῦ κύρους, ἅτινα συγκεντροῦν τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιότητας διὰ τὴν ἄσκησιν εἰς τὰς οἰκείας αὐτῶν χώρας τῶν ἀνωτάτων δικαστικῶν λειτουργημάτων, ἢ ἅτινα εἶναι νομομαθεῖς ἐγνωσμένης ἁρμοδιότητος ἐπὶ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ Δικαστήριον θὰ ἀπαρτίζεται ἐκ δέκα πέντε μελῶν, δύο τῶν ὁποίων δὲν δύνανται νὰ εἶναι ὑπήκοοι τοῦ αὐτοῦ Κράτους.

2. Πρὸς τοῦτο ὅστις θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς ὑπήκοος πλειόνων τοῦ ἑνὸς Κρατῶν, θὰ λογίζηται ὑπήκοος ἐκείνου εἰς ὃ ἀσκεῖ συνήθως τὰ ἀστικὰ καὶ πολιτικὰ δικαιώματά του.

Ἄρθρον 4.

1. Τὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου θὰ ἐκλέγωνται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας ἐκ καταλόγου προσώπων ὁριζομένων ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων τοῦ Διαρκοῦς Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου συμφώνως πρὸς τὰς ἀκολούθους διατάξεις.

2. Προκειμένου περὶ Μελῶν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν τῶν ἀντιπροσωπευομένων εἰς τὸ Διαρκὲς Διαιτητικὸν Δικαστήριον οἱ ὑποψήφιοι ὑποδεικνύωνται ὑπὸ ἐθνικῶν ὁμάδων ὁριζομένων πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων των ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας τὰς προβλεπομένας διὰ τὰ μέλη τοῦ Διαρκοῦς Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 44 τῆς Συνθήκης τῆς Χάγης τοῦ 1907 περὶ εἰρηνικοῦ διακανονισμοῦ τῶν διεθνῶν διαφορῶν.

3. Οἱ ὅροι ὑφ' οὓς Κράτος, ἀποτελοῦν συμβαλλόμενον μέρος εἰς τὸ παρὸν Καταστατικὸν ἀλλὰ οὐχὶ καὶ Μέλος τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, δύναται νὰ μετάσχῃ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου, θὰ καθορίζωνται, ἐλλείψει εἰδικῆς συμφωνίας, ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, τῇ προτάσει τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 5.

1. Τρεῖς τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν θὰ προσκαλῇ ἐγγράφως τὰ μέλη τοῦ Διαρκοῦς Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰ Κράτη ἅτινα εἶναι Συμβαλλόμενα μέρη εἰς τὸ παρὸν Καταστατικόν, ὡς καὶ τὰ μέλη τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων τὰ ὑποδεικνυόμενα συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 4, νὰ προβῶσιν, ἐντὸς καθωρισμένου χρονικοῦ διαστήματος. κατὰ ἐθνικὰς ὁμάδας, εἰς τὴν ὑπόδειξιν τῶν προσώπων τῶν δυναμένων νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ καθήκοντα μέλους τοῦ Δικαστηρίου.

2. Οὐδεμία ὁμὰς δύναται νὰ ὑποδείξῃ πλείονα τῶν τεσσάρων προσώπων, ἐξ ὧν δύο τὸ πολὺ τῆς ἰδίας αὐτῆς ἐθνικότητος. Εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν δύναται ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποδεικνυομένων ὑπό τινος ὁμάδος ὑποψηφίων νὰ εἶναι ἀνώτερος τοῦ διπλασίου τῶν πρὸς πλήρωσιν ἑδρῶν.

Ἄρθρον 6.

Συνιστᾶται εἰς ἑκάστην ἐθνικὴν ὁμάδα ὅπως πρὶν ἢ προβαίνῃ εἰς τὴν ὑπόδειξιν ταύτην συμβουλεύηται τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον, τὰς Νομικὰς Σχολὰς τῶν Πανεπιστημίων καὶ Σχολὰς Νομικῆς, τὰς Ἐθνικὰς Ἀκαδημίας καὶ τὰ ἐθνικὰ τμήματα Διεθνῶν Ἀκαδημιῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν μελέτην τοῦ Δικαίου.

Ἄρθρον 7.

1. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ καταρτίζῃ κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν, κατάλογον πάντων τῶν οὕτως ὑποδειχθέντων προσώπων. Μόνα τὰ πρόσωπα ταῦτα θὰ εἶναι ἐκλέξιμα, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 12.

2. Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, θὰ ὑποβάλλῃ τὸν κατάλογον τοῦτον εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν καὶ εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 8.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις καὶ τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας θὰ προβαίνωσιν ἀνεξαρτήτως ἀλλήλων εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 9.

Κατὰ πᾶσαν ἐκλογήν, οἱ ἐκλογεῖς δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὄχι μόνον τὰ ἐκλεχθησόμενα πρόσωπα θὰ ἔδει νὰ κέκτηνται ἀτομικῶς τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιότητας, ἀλλ' ἐπίσης ὅτι θὰ ἔδει νὰ ἐξασφαλισθῇ εἰς τὸ Σῶμα ὡς σύνολον ἡ ἐκπροσώπησις τῶν κυριωτέρων μορφῶν πολιτισμοῦ καὶ τῶν κυριωτέρων νομικῶν συστημάτων τοῦ κόσμου.

Ἄρθρον 10.

1. Θὰ θεωρῶνται ὡς ἐκλεγέντες ἐκεῖνοι οἱ ὑποψήφιοι οἵτινες ἤθελον ἐπιτύχει ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ψήφων ἐν τῇ Γενικῇ Συνελεύσει καὶ ἐν τῷ Συμβουλίῳ Ἀσφαλείας.

2. Πᾶσα ψῆφος τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, εἴτε διὰ τὴν ἐκλογὴν δικαστῶν εἴτε διὰ τὸν διορισμὸν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς προβλεπομένης εἰς τὸ ἄρθρον 12 θὰ λαμβάνηται ἄνευ διακρίσεως μεταξὺ μονίμων καὶ μὴ μονίμων μελῶν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας.

3. Ἐν περιπτώσει πλειόνων τοῦ ἑνὸς ὑπηκόων τοῦ αὐτοῦ Κράτους ἐπιτυχόντων ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν ψήφων τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, μόνον ὁ πρεσβύτερος τούτων θὰ θεωρῆται ὡς ἐκλεγείς.

Ἄρθρον 11.

Ἐὰν μετὰ τὴν πρώτην ἐκλογικὴν συνεδρίασιν μία ἢ πλείονες ἕδραι ἀπομένουν εἰσέτι πρὸς πλήρωσιν θὰ γίνεται δευτέρα καὶ ἐὰν εἶναι ἀνάγκη, τρίτη συνεδρίασις.

Ἄρθρον 12.

Ἐάν, μετὰ τὴν τρίτην συνεδρίασιν, μία ἢ πλείονες ἕδραι παραμένουσιν εἰσέτι κεναί, μία κοινὴ Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐξ ἕξ μελῶν, τριῶν ὁριζομένων ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ τριῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, δύναται νὰ συγκροτηθῇ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τῇ αἰτήσει εἴτε τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως εἴτε τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἐκλέξῃ διὰ ψήφου κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ἓν πρόσωπον δι' ἑκάστην κενὴν εἰσέτι ἕδραν πρὸς ὑποβολὴν πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν καὶ τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας διὰ τὴν ἀντίστοιχον ὑπ' αὐτῶν ἀποδοχήν.

Ἄρθρον 13.

1. Τὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου θὰ ἐκλεγῶσι δι' ἐννέα ἔτη καὶ δύνανται νὰ ἐπανεκλεγῶσι, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι ἡ θητεία πέντε ἐκ τῶν ἐκλεγέντων κατὰ τὴν πρώτην ἐκλογὴν δικαστῶν θὰ ἐκπνεύσῃ εἰς τὸ τέλος τριῶν ἐτῶν καὶ ἡ θητεία ἑτέρων πέντε δικαστῶν θὰ ἐκπνεύσῃ εἰς τὸ τέλος ἓξ ἐτῶν.

2. Οἱ δικασταὶ ὧν ἡ θητεία θὰ ἐκπνεύσῃ εἰς τὸ τέλος τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων ἀρχικῶν περιόδων τριῶν καὶ ἓξ ἐτῶν θὰ ἐκλεγῶσι διὰ κληρώσεως ἐνεργουμένης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἀμέσως μετὰ τὸ πέρας τῆς πρώτης ἐκλογῆς.

3. Τὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου θὰ ἐξακολουθῶσι νὰ ἐκπληρῶσι τὰ καθήκοντά των μέχρις οὗ ἀντικατασταθῶσι. Καίτοι ἀντικατασταθέντα, θὰ περαιώσωσι τὰς ὑποθέσεις ὧν ἔχουσιν ἐπιληφθῇ.

4. Ἐν περιπτώσει παραιτήσεως μέλους τοῦ Δικαστηρίου ἡ παραίτησις θὰ ἀπευθύνεται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δικαστηρίου, ἵνα διαβιβασθῇ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα. Ἡ τελευταία αὕτη ἀνακοίνωσις καθιστᾷ τὴν ἕδραν χηρεύουσαν.

Ἄρθρον 14.

Αἱ χηρεύουσαι ἕδραι πληροῦνται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὸν ἀκολουθηθέντα διὰ τὴν πρώτην ἐκλογήν, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς κατωτέρω διατάξεως: ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς χηρείας ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς προβαίνει εἰς τὰς προσκλήσεις τὰς προβλεπομένας εἰς τὸ ἄρθρον 5 καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐκλογῆς θὰ καθορίζηται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 15.

Τὸ μέλος τοῦ Δικαστηρίου τὸ ἐκλεγόμενον εἰς ἀνικατάστασιν μέλους οὗ ἡ θητεία δὲν ἔληξε, θὰ ἀσκῇ τὰ καθήκοντά του μέχρι λήξεως τῆς θητείας τοῦ προκατόχου του.

Ἄρθρον 16.

1. Οὐδὲν μέλος τοῦ Δικαστηρίου δύναται νὰ ἀσκῇ πολιτικὸν ἢ διοικητικὸν λειτούργημα ἢ νὰ ἀναλαμβάνῃ ἄλλην οἱανδήποτε ἀσχολίαν ἐπαγγελματικῆς μορφῆς.

2. Οἱαδήποτε ἀμφισβήτησις ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου θὰ λύεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 17.

1. Οὐδὲν μέλος τοῦ Δικαστηρίου δύναται νὰ ἐνεργῇ ὡς πράκτωρ, σύμβουλος ἢ δικηγόρος εἰς οἱανδήποτε ὑπόθεσιν.

2. Οὐδὲν μέλος τοῦ Δικαστηρίου δύναται νὰ μετάσχῃ εἰς τὴν ἔκδοσιν ἀποφάσεως ἐπὶ οἱασδήποτε ὑποθέσεως ἐφ' ἧς ἔλαβε προηγουμένως μέρος ὡς πράκτωρ, σύμβουλος ἢ δικηγόρος ἑνὸς τῶν διαδίκων, ἢ ὡς μέλος ἐθνικοῦ ἢ διεθνοῦς Δικαστηρίου ἢ ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ὑφ' οἱανδήποτε ἄλλην ἰδιότητα.

3. Οἱαδήποτε ἀμφισβήτησις ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου θὰλύεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 18.

1. Οὐδὲν μέλος τοῦ Δικαστηρίου δύναται νὰ ἀπολυθῇ, ἐκτὸς ἐάν, κατὰ τὴν ὁμόφωνον γνώμην τῶν λοιπῶν μελῶν, ἔπαυσε νὰ πληροῖ τοὺς ἀπαιτουμένους ὅρους.

2. Ἐπίσημος ἀνακοίνωσις τούτου θὰ γίνηται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα.

3. Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη καθιστᾷ τὴν θέσιν χηρεύουσαν.

Ἄρθρον 19.

Τὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἔργων τοῦ Δικαστηρίου, θὰ ἀπολαύωσι τῶν διπλωματικῶν προνομίων καὶ ἀτελειῶν.

Ἄρθρον 20.

Ἕκαστον μέλος τοῦ Δικαστηρίου, πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του, θὰ προβῇ εἰς ἐπίσημον δήλωσιν ἐν δημοσίᾳ Συνεδριάσει ὅτι θὰ ἀσκήσῃ τὴν ἐξουσίαν του ἀμερολήπτως καὶ ἐν συνειδήσει.

Ἄρθρον 21.

1. Τὸ Δικαστήριον θὰ ἐκλέγῃ τὸν Πρόεδρον καὶ Ἀντιπρόεδρον του διὰ τρία ἔτη. Οὗτοι δύνανται νὰ ἐπανεκλέγωνται.

2. Τὸ Δικαστήριον θὰ διορίζῃ τὸν Γραμματέα αὐτοῦ καὶ δύναται νὰ προβαίνῃ εἰς τὸν διορισμὸν τῶν ἀναγκαίων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 22.

1. Ἕδρα τοῦ Δικαστηρίου ὁρίζεται ἡ Χάγη. Τοῦτο ὅμως δὲν θὰ ἐμποδίζῃ τὸ Δικαστήριον νὰ συνεδριάζῃ καὶ νὰ ἀσκῇ τὰ καθήκοντά του καὶ ἀλλαχοῦ ὁσάκις τὸ Δικαστήριον θελήσῃ τοῦτο.

2. Ὁ Πρόεδορος καὶ ὁ Γραμματεὺς θὰ διαμένωσιν εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 23.

1. Τὸ Δικαστήριον θὰ εὑρίσκεται μονίμως ἐν συνόδῳ, ἐκτὸς κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δικαστικῶν διακοπῶν, αἱ ἡμερομηνίαι καὶ ἡ διάρκεια τῶν ὁποίων θὰ ὁρίζωνται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου.

2. Τὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου δικαιοῦνται περιοδικῶς ἀδείας, αἱ ἡμερομηνίαι καὶ ἡ διάρκεια τῆς ὁποίας θὰ ὁρίζωνται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀποστάσεως μεταξὺ τῆς Χάγης καὶ τῆς κατοικίας ἑκάστου Δικαστοῦ.

3. Τὰ μέλη τοῦ Δικατηρίου θὰ ὑποχρεοῦνται νὰ εὑρίσκωνται πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Δικαστηρίου, ἐκτὸς

ἐὰν εὑρίσκωνται εἰς ἄδειαν ἢ κωλύονται ἕνεκα ἀσθενείας ἢ ἄλλων σοβαρῶν λόγων, δεόντως ἀναπτυσσομένων εἰς τὸν Πρόεδρον.

Ἄρθρον 24.

1. Ἐάν, ἕνεκα εἰδικοῦ τινος λόγου, Μέλος τοῦ Δικαστηρίου κρίνῃ ὅταν δὲν θὰ ἔδει νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐκδίκασιν ἰδιαιτέρας τινος ὑποθέσεως, θὰ πληροφορῇ περὶ τούτου τὸν Πρόεδρον.

2. Ἐὰν ὁ Πρόεδρος κρίνῃ ὅτι ἕνεκα εἰδικοῦ τινος λόγου μέλος τι τοῦ Δικαστηρίου δὲν θὰ ἔδει νὰ συμμετάσχῃ εἰς ἰδιαιτέραν τινα ὑπόθεσιν, θὰ τὸ εἰδοποιῇ σχετικῶς.

3. Ἐὰν εἰς τοιαύτην τινὰ ὑπόθεσιν τὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου καὶ ὁ Πρόεδρος διαφωνοῦσι, τὸ ζήτημα θὰ διακανονίζηται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 25.

1. Τὸ Δικαστήριον θὰ συνεδριάζῃ ἐν ὁλομελείᾳ ἐκτὸς εἰς ἃς ἐριπτώσεις προβλέπεται ἄλλως ἐν τῷ παρόντι Καταστατικῷ.

2. Ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν διαθεσίμων Δικαστῶν πρὸς συγκρότησιν τοῦ Δικαστηρίου δὲν ἐλαττοῦται ἐκ τούτου κάτω τῶν ἑνδεκα, δύναται ὁ Κανονισμὸς τοῦ Δικαστηρίου νὰ προβλέψῃ ὅπως εἷς ἢ καὶ πλείονες Δικασταί, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καὶ διαδοχικῶς, ἀπαλλάσσωνται τοῦ νὰ μετέχουν τῶν συνεδριάσεων.

3. Ἀπαρτία ἐννέα Δικαστῶν θὰ ἀρκῆται διὰ νὰ συγκροτηθῇ τὸ Δικαστήριον.

Ἄρθρον 26.

1. Τὸ Δικαστήριον δύναται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ καταρτίζῃ ἓν ἢ πλείονα τμήματα, συγκροτούμενα ἐκ τριῶν ἢ περισσοτέρων Δικαστῶν, ὡς τὸ Δικαστήριον ἤθελε καθορίσῃ, πρὸς ἐκδίκασιν εἰδικῶν κατηγοριῶν ὑποθέσεων ὡς π.χ. ἐργατικῶν ὑποθέσεων καὶ ὑποθέσεων ἀφορωσῶν τὴν διαμετακόμισιν καὶ τὰς συγκοινωνίας.

2. Τὸ Δικαστήριον δύναται πάντοτε νὰ καταρτίζῃ τμῆμα πρὸς ἐκδίκασιν εἰδικῆς τινὸς ὑποθέσεως. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Δικαστῶν πρὸς συγκρότησιν τοιούτου τμήματος θὰ καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τῇ συγκαταθέσει τῶν διαδίκων.

3. Ὑποθέσεις θὰ συζητοῦνται καὶ θὰ ἐκδικάζωνται ὑπὸ τῶν προβλεπομένων ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ τμημάτων ἐὰν αἰτήσωνται τοῦτο οἱ διάδικοι.

Ἄρθρον 27.

Ἀπόφασις ἐκδιδομένη ὑπό τινος τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 26 καὶ 29 προβλεπομένων τμημάτων θὰ θεωρῆται ὡς ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 28.

Τὰ τμήματα τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν ἄρθρων 26 καὶ 29 δύνανται, τῇ συγκαταθέσει τῶν διαδίκων, νὰ συνεδριάζωσι καὶ ἀσκῶσι τὰ καθήκοντά των καὶ ἀλλαχοῦ ἐκτὸς τῆς Χάγης.

Ἄρθρον 29.

Ἐπὶ σκοπῷ ταχείας διεκπεραιώσεως τῆς ἐργασίας, τὸ Δικαστήριον θὰ καταρτίζῃ ἐτησίως τμῆμα συγκείμενον ἐκ πέντε Δικαστῶν τὸ ὁποῖον, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν διαδίκων, δύναται νὰ ἐκδικάζῃ ὑπόθεσιν διὰ συνοπτικῆς διαδικασίας. Ἐπὶ πλέον θὰ ἐκλέγωνται δύο Δικασταὶ πρὸς ἀντικατάστασιν Δικαστῶν οἵτινες εὑρίσκονται ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν συνεδρίασιν.

Ἄρθρον 30.

1. Τὸ Δικαστήριον θὰ καταρτίσῃ κανονισμὸν περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων του. Ἰδιαιτέρως θὰ καταρτίσῃ Δικονομικὸν Κανονισμόν.

2. Ὁ Κανονισμὸς τοῦ Δικαστηρίου δύναται νὰ προβλέψῃ παρέδρους ὅπως λάβουν μέρος εἰς τὴν συνεδρίασιν μετὰ τοῦ Δικαστηρίου ἢ μεθ' ἑνὸς τῶν τμημάτων του ἄνευ δικαιώματος ψήφου.

Ἄρθρον 31.

1. Δικασταὶ τῆς ἐθνικότητος ἑκάστου τῶν διαδίκων διατηροῦν τὸ δικαίωμα νὰ συμπαρεδρεύουν ὡς δικασταὶ ἐπὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὑποθέσεως.

2. Ἐὰν τὸ Δικαστήριον περιλαμβάνῃ εἰς τὴν σύνθεσίν του Δικαστὴν τῆς ἐθνικότητος ἑνὸς τῶν διαδίκων, πᾶς ἕτερος διάδικος δύναται νὰ ἐκλέξῃ ἐν πρόσωπον ἵνα συμπαρεδρεύῃ. Τὸ πρόσωπον θὰ ἐκλέγεται κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν προσώπων ἅτινα ὑπεδείχθησαν ὡς ὑποψήφιοι ὡς προβλέπεται εἰς τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5.

3. Ἐὰν εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ Δικαστηρίου δὲν μετέχῃ Δικαστὴς τῆς ἐθνικότητος τῶν διαδίκων, ἕκαστος τῶν διαδίκων τούτων δύναται νὰ προβῃ εἰς τὴν ἐκλογὴν ἑνὸς Δικαστοῦ ὡς προβλέπεται εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Οἱ ὅροι τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ ἐφαρμόζωνται εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἄρθρων 26 καὶ 29. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ Πρόεδρος θὰ καλῇ ἕνα ἢ καὶ ἐν ἀνάγκῃ δύο τῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἀποτελούντων τὸ Τμῆμα νὰ παραχωρήσωσι τὴν θέσιν των εἰς τὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου τῆς ἐθνικότητος τῶν ἐνδιαφερομένων διαδίκων καὶ, ἐλλείψει τοιούτων, ἢ ἐν περιπτώσει κωλύματος αὐτῶν, εἰς τοὺς Δικαστὰς τοὺς εἰδικῶς ἐκλεγέντας ὑπὸ τῶν διαδίκων.

5. Ἐὰν πλείονες διάδικοι εἶναι ὁμόδικοι, θὰ λογίζωνται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προηγουμένων διατάξεων, ὡς εἷς μόνον διάδικος.

6. Δικασταὶ ἐκλεγόμενοι ὡς καθορίζεται εἰς τὰς παραγράφους 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου, δέον νὰ πληροῦν τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 2, 17 (παράγραφος 2), 20 καὶ 24 τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ. Θὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν ἐκδίκασιν ἐν πλήρῃ ἰσότητι μὲ τοὺς συναδέλφους των.

Ἄρθρον 32.

1. Ἕκαστον μέλος τοῦ δικαστηρίου θὰ λαμβάνῃ ἐτήσιον μισθόν.

2. Ὁ Πρόεδρος θὰ λαμβάνῃ εἰδικὴν ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν.

3. Ὁ Ἀντιπρόεδρος θὰ λαμβάνῃ ἐπιχορήγησιν δι' ἑκάστην ἡμέραν καθ' ἣν ἐνεργεῖ ὡς Πρόεδρος.

4. Οἱ ἐκλεγόμενοι κατὰ τὸ ἄρθρον 31 Δικασταί, οἱ μὴ ὄντες μέλη τοῦ Δικαστηρίου, θὰ λαμβάνουν ἀποζημίωσιν δι' ἑκάστην ἡμέραν ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων των.

5. Οἱ μισθοί οὗτοι, αἱ ἐπιχορηγήσεις καὶ αἱ ἀποζημιώσεις θὰ ὁρίζωνται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως. Δὲν θὰ δύνανται νὰ ἐλαττοῦνται διαρκούσης τῆς θητείας των.

6. Ὁ μισθὸς τοῦ Γραμματέως θὰ ὁρισθῇ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῇ προτάσει τοῦ Δικαστηρίου.

7. Κανονισμὸς καταρτιζόμενος ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως θὰ ὁρίσῃ τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς δύνανται νὰ χορηγῶνται συντάξεις εἰς τὰ Μέλη τοῦ Δικαστηρίου καὶ εἰς τὸν Γραμματέα καὶ τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς θὰ καταβάλλωνται εἰς τὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου καὶ τὸν Γραμματέα τὰ ὁδοιπορικὰ αὐτῶν ἔξοδα.

8. Οἱ ἀνωτέρω μισθοί, ἐπιχορηγήσεις καὶ ἀποζημιώσεις θὰ εἶναι ἐλεύθεροι παντὸς φόρου.

Ἄρθρον 33.

Αἱ δαπάναι τοῦ Δικαστηρίου θὰ βαρύνουν τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη καθ' ὃν τρόπον θέλει ἀποφασισθῇ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Ἁρμοδιότης τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 34.

1. Μόνον Κράτη δύνανται νὰ εἶναι διάδικοι ἐπὶ ὑποθέσεων ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου.

2. Τὸ Δικαστήριον, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν καὶ συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμόν του, δύναται νὰ ζητῇ ἀπὸ τοὺς Δημοσίους Διεθνεῖς Ὀργανισμοὺς πληροφορίας σχετικὰς πρὸς τὰς ἐνώπιον αὐτοῦ ὑποθέσεις καὶ θὰ δέχηται τοιαύτας πληροφορίας παρεχομένας ὑπὸ τοιούτων ὀργανισμῶν τῇ πρωτοβουλίᾳ των.

3. Ὅσάκις ἡ ἔννοια τοῦ Καταστατικοῦ Δημοσίου τινὸς Διεθνοῦς Ὀργανισμοῦ ἢ Διεθνοῦς τινὸς Συμβάσεως ἀποδεκτῆς κατὰ τὰ κατωτέρω ἐξετάζηται ἐπὶ ὑποθέσεως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ὁ Γραμματεὺς θὰ εἰδοποιῇ περὶ τούτου τὸν ἐνδιαφερόμενον Δημόσιον Διεθνῆ Ὀργανισμὸν καὶ θὰ κοινοποιῇ πρὸς αὐτὸν ὅλα τὰ ἔγγραφα τῆς διαδικασίας.

Ἄρθρον 35.

1. Εἰς τὸ Δικαστήριον θὰ δύνανται νὰ προσφεύγουν τὰ συμβαλλόμενα εἰς τὸ παρὸν Καταστατικὸν μέρη.

2. Οἱ ὅροι ὑφ' οὓς θὰ δύνανται νὰ προσφεύγουν εἰς τὸ Δικαστήριον ἄλλα Κράτη θέλουσι καθορισθῆ, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν εἰδικῶν ὁρισμῶν τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὰς ἐν ἰσχύϊ Συνθήκας, ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, ἀλλ' οὐδέποτε οἱ διάδικοι θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ τεθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου εἰς ἄνισον μοίραν ἐξ αἰτίας τοιούτων ὁρισμῶν.

3. Ὁσάκις ἐπὶ ὑποθέσεως τινος εἶναι διάδικον Κράτος ὅπερ δὲν ἀποτελεῖ Μέλος τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, τὸ Δικαστήριον θὰ καθορίζῃ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον τὸ Κράτος τοῦτο θὰ καταβάλῃ διὰ τὰς δαπάνας τοῦ Δικαστηρίου. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν θὰ ἐφαρμόζηται ἐὰν τὸ Κράτος τοῦτο μετέχῃ τῶν δαπανῶν τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 39.

1. Ἡ ἁρμοδιότης τοῦ Δικαστηρίου ἐκτείνεται ἐπὶ πασῶν τῶν ὑποθέσεων τῶν ὑποβαλλομένων αὐτῷ ὑπὸ τῶν διαδίκων καὶ ἐπὶ πασῶν τῶν ὑποθέσεων τῶν εἰδικῶς προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἢ ὑπὸ Συνθηκῶν καὶ Συμβάσεων ἐν ἰσχύι.

2. Τὰ Κράτη τὰ ἀποτελοῦντα συμβαλλόμενα μέρη εἰς τὸ παρὸν Καταστατικὸν δύνανται ὁποτεδήποτε νὰ δηλώσωσιν, ὅτι ἀναγνωρίζουσιν, αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ εἰδικῆς συμφωνίας, ὡς ὑποχρεωτικήν, ἔναντι παντὸς ἄλλου Κράτους ἀναλαμβάνοντος τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν, τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ πασῶν τῶν νομικῶν διαφορῶν τῶν ἀφορωσῶν :

α) τὴν ἑρμηνείαν Συνθήκης τινός.

β) πᾶν ζήτημα Διεθνοῦς Δικαίου.

γ) τὴν ὕπαρξιν παντὸς γεγονότος, ὅπερ, ἐὰν ἐβεβαιοῦτο, θὰ ἀπετέλῃ παραβίασιν διεθνοῦς τινὸς ὑποχρεώσεως.

δ) τὴν φύσιν ἢ ἔκτασιν τῆς ὀφειλομένης ἐπανορθώσεως διὰ τὴν παραβίασιν διεθνοῦς τινὸς ὑποχρεώσεως.

3. Αἱ ἀνωτέρω ἀναφερόμεναι δηλώσεις δύνανται νὰ γίνωνται ἀνεπιφυλάκτως ἢ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος ἔναντι πλειόνων ἢ τινῶν Κρατῶν ἢ δι' ὡρισμένον χρόνον.

4. Τοιαῦται δηλώσεις θὰ κατατίθενται εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὅστις θὰ διαβιβάζῃ ἀντίγραφα τούτων εἰς τὰ Συμβαλλόμενα εἰς τὸ Καταστατικὸν μέρη καὶ εἰς τὸν Γραμματέα.

5. Δηλώσεις γενόμεναι κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης, διατελοῦσαι εἰσέτι ἐν ἰσχύι θὰ θεωρηθῶσιν, ὡς πρὸς τὰ Συμβαλλόμενα εἰς τὸ παρὸν Καταστατικὸν μέρη, ὡς ἀποδοχαὶ τῆς ὑποχρεωτικῆς δικαιοδοσίας τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου διὰ τὴν χρονικὴν περίοδον καθ' ἣν εἰσέτι ἰσχύουσι καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους των.

6. Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως ὡς πρὸς τὸ ζήτημα ἐὰν τὸ δικαστήριον ἔχῃ δικαιοδοσίαν, τὸ ζήτημα θὰ λύεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 37.

Ὁσάκις Συνθήκη ἢ Σύμβασίς τις ἐν ἰσχύι προβλέπῃ παραπομπὴν ὑποθέσεως τινος πρὸς δικαστήριον ὅπερ θὰ συνεκροτεῖτο ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἢ πρὸς τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης ἡ ὑπόθεσις θὰ παραπέμπεται, ὅσον ἀφορᾷ τὰ Συμβαλλόμενα ἐν τῷ παρόντι Καταστατικῷ μέρη, εἰς τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον.

Ἄρθρον 38.

1. Τὸ Δικαστήριον, οὗ τὸ ἔργον ἔγκειται εἰς τὸ νὰ ἐκδικάζῃ συμφώνως τὸ Διεθνὲς Δίκαιον, τὰς ὑποβαλλομένας αὐτῷ διαφοράς, θὰ ἐφαρμόζῃ;

α) τὰς Διεθνεῖς Συμβάσεις, γενικὰς ἢ εἰδικάς, τὰς καθιερούσας κανόνας ρητῶς ἀναγνωριζομένους ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων Κρατῶν.

β) τὰ Διεθνῆ Ἔθιμα, ὡς ἀποτελοῦντα ἀπόδειξιν γενικῆς πρακτικῆς παραδεδειγμένης ὡς κανόνος δικαίου.

γ) Τὰς γενικὰς ἀρχὰς τοῦ Δικαίου, τὰς παραδεδεγμένας ὑπὸ τῶν πεπολιτισμένων Ἐθνῶν.

δ) ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 59, τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις καὶ τὰς διδασκαλίας, τῶν μᾶλλον διακεκριμένων δημοσιολόγων τῶν διαφόρων Ἐθνῶν ὡς ἐπιβοηθητικὰ μέσα καθορισμοῦ τῶν κανόνων τοῦ Δικαίου

2. Ἡ διάταξις αὕτη οὐδόλως θίγει τὴν ἐξουσίαν τοῦ Δικαστηρίου νὰ δικάζῃ κατὰ τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ ἴσον (exaequo et bono) ἐὰν οἱ διάδικοι συμφωνοῦσιν εἰς τοῦτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ III

Διαδικασία

Ἄρθρον 39.

1. Αἱ ἐπίσημοι γλῶσσαι τοῦ Δικαστηρίου θὰ εἶναι ἡ Γαλλικὴ καὶ ἡ Ἀγγλική. Ἐὰν οἱ διάδικοι συμφωνοῦσιν ὅπως ἡ διαδικασία διεξαχθῆ εἰς τὴν Γαλλικὴν ἡ ἀπόφασις θὰ ἐκδίδεται εἰς τὴν Γαλλικήν. Ἐὰν οἱ διάδικοι συμφωνοῦσιν ὅπως ἡ διαδικασία διεξαχθῆ εἰς τὴν Ἀγγλικήν, ἡ ἀπόφασις θὰ ἐκδίδεται εἰς τὴν Ἀγγλικήν.

2. Ἐν ἐλλείψει συμφωνίας ποῖα γλῶσσα θὰ χρησιμοποιηθῇ, ἕκαστος διάδικος δύναται κατὰ τὴν ὑπεράσπισιν νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν γλῶσσαν ἣν προτιμᾷ. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου θὰ ἐκδίδεται εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ τὴν Ἀγγλικήν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ Δικαστήριον θὰ καθορίζῃ ταὐτοχρόνως ποῖον τῶν δύο κειμένων θὰ θεωρῆται αὐθεντικόν.

3. Τὸ Δικαστήριον, ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἑκάστου διαδίκου θὰ ἐπιτρέπῃ τὴν χρησιμοποίησιν ὑπὸ τῶν διαδίκων καὶ ἄλλης γλώσσης πλὴν τῆς Γαλλικῆς ἢ τῆς Ἀγγλικῆς.

Ἄρθρον 40.

1. Αἱ ὑποθέσεις εἰσάγονται ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, εἴτε διὰ κοινοποιήσεως τοῦ συνυποσχετικοῦ εἴτε διὰ γραπτῆς αἰτήσεως ἀπευθυνομένης εἰς τὸν Γραμματέα. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τὰ καθορίζωνται τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς καὶ οἱ διάδικοι.

2. Ὁ Γραμματεὺς θὰ ἀνακοινώνῃ ἀμέσως τὴν αἴτησιν εἰς πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους.

3. Θὰ πληροφορῆ ἐπίσης τὰ Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν διὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ὡς ἐπίσης καὶ πάντα τὰ λοιπὰ Κράτη τὰ δικαιούμενα νὰ παρίστανται ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 41.

1. Τὸ Δικαστήριον θὰ ἔχῃ τὴν ἐξουσίαν νὰ λαμβάνῃ ἐὰν γομίζῃ ὅτι αἱ περιστάσεις τὸ ἀπαιτοῦσι, πᾶν προσωρινὸν μέτρον ὅπερ θὰ ἔδει νὰ ληφθῇ πρὸς διαφύλαξιν τῶν οἰκείων δικαιωμάτων ἑκάστου διαδίκου.

2. Πρὸ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, τὰ λαμβανόμενα μέτρα θὰ γνωστοποιοῦνται ἀμέσως εἰς τοὺς διαδίκους καὶ εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 42.

1. Οἱ διάδικοι θὰ ἐκπροσωποῦνται ὑπὸ Πρακτόρων.

2. Δύνανται οὗτοι νὰ βοηθῶνται ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὑπὸ Συμβούλων ἢ Δικηγόρων.

3. Οἱ πράκτορες, Σύμβουλοι καὶ Δικηγόροι τῶν διαδίκων ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου θὰ ἀπολαύωσι τῶν προνομίων καὶ ἀτελειῶν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ἀνεξάρτητον ἄσκησιν τῶν καθηκόντων των.

Ἄρθρον 43.

1. Ἡ διαδικασία θὰ εἶναι διττή, ἔγγραφος καὶ προφορική.

2. Ἡ ἔγγραφος διαδικασία συνίσταται εἰς τὴν εἰς τοὺς δικαστὰς καὶ τοὺς διαδίκους κοινοποίησιν τῶν ὑπομνημάτων ἀνθυπομνημάτων καὶ, ἐν ἀνάγκῃ ἀντιπροτάσεων ὡς καὶ παντὸς δικαιολογητικοῦ καὶ ἀποδεικτικοῦ ἐγγράφου.

3. Αἱ κοινοποιήσεις αὗται θὰ γίνωνται διὰ τοῦ Γραμματέως κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου.

4. Κεκυρωμένον ἀντίγραφον ἑκάστου ἀποδεικτικοῦ ἐγγράφου προσαγομένου ὑπὸ τινος διαδίκου θὰ κοινοποιῆται πρὸς τὸν ἕτερον διάδικον.

5. Ἡ προφορικὴ διαδικασία συνίσταται εἰς τὴν παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ἀκρόασιν μαρτύρων, πραγματογνωμόνων πρακτόρων, συμβούλων καὶ δικηγόρων.

Ἄρθρον 44.

1. Διὰ τὴν κοινοποίησιν πάσης εἰδοποιήσεως πρὸς ἕτερα πρόσωπα ἢ τοὺς πράκτορας, συμβούλους καὶ δικηγόρους, τὸ Δικαστήριον θὰ ἀναφέρεται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Κράτους ἐντὸς τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου ἡ εἰδοποίησις θὰ κοινοποιηθῇ.

2. Ἡ αὐτὴ διάταξις θὰ ἐφαρμόζεται ὁσάκις θὰ πρόκειται νὰ ληφθοῦν μέτρα πρὸς ἐπὶ τόπου βεβαίωσιν ἀποδεικτικοῦ μέσου.

Ἄρθρον 45.

Ἡ ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησις θὰ διευθύνεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἢ ἐν κωλύμματι αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου, ἢ, καὶ ἐὰν ἀμφότεροι κωλύωνται, θὰ προεδρεύῃ ὁ ἀρχαιότερος τῶν παρόντων Δικαστῶν.

Ἄρθρον 46.

Ἡ ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησις θὰ διεξάγεται δημοσίᾳ ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως διατάξῃ τὸ Δικαστήριον ἢ ἐκτὸς ἐὰν οἱ διάδικοι ζητήσωσι νὰ μὴ γίνῃ δεκτὸν τὸ κοινόν.

Ἄρθρον 47.

1. Περὶ ἑκάστης συζητήσεως θὰ κρατῶνται πρακτικὰ ὑπογραφόμενα ὑπὸ τοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ Προέδρου.

2. Μόνον τὰ πρακτικὰ ταῦτα θὰ εἶναι αὐθεντικά.

Ἄρθρον 48.

Τὸ Δικαστήριον θὰ ἐκδίδῃ ἀποφάσεις διὰ τὴν κατεύθυνσιν τῆς δίκης, θὰ καθορίζῃ τοὺς τύπον καὶ προθεσμίας ἐντὸς τῶν ὁποίων ἕκαστος διάδικος ὀφείλει νὰ διατυπώνῃ τὰς τελικὰς αὐτοῦ προτάσεις, καὶ θὰ λαμβάνῃ ὅλα τὰ μέτρα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀποδείξεων.

Ἄρθρον 49.

Τὸ Δικαστήριον δύναται, ἀκόμη καὶ πρὸ τῆς συζητήσεως, νὰ καλῇ τοὺς Πράκτορας ὅπως προσαγάγωσι πᾶν ἔγγραφον ἢ παράσχωσιν πᾶσαν ἐξήγησιν. Λαμβάνεται ἐπίσης σημείωσις πάσης ἀρνήσεως.

Ἄρθρον 50.

Τὸ Δικαστήριον δύναται πάντοτε νὰ ἀναθέτῃ εἰς πᾶν πρόσωπον, σῶμα, γραφεῖον, ἐπιτροπὴν ἢ ἕτερον ὀργανισμὸν ὃν ἤθελε προκρίνει τὴν διεξαγωγὴν ἐρεύνης ἢ πραγματογνωμοσύνης.

Ἄρθρον 51.

Διαρκούσης τῆς συζητήσεως πᾶσαι αἱ δέουσαι ἐρωτήσεις ἀπευθύνονται πρὸς τοὺς μάρτυρας καὶ πραγματογνώμονας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Δικονομικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ ἄρθρον 30.

Ἄρθρον 52.

Μετὰ τὴν λῆψιν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἀποδείξεων καὶ μαρτυρικῶν καταθέσεων ἐντὸς τῆς καθορισθείσης πρὸς τοῦτο προθεσμίας, τοῦτο δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν λῆψιν πάσης περαιτέρω προφορικῆς ἢ ἐγγράφου ἀποδείξεως ἣν εἰς τῶν διαδίκων θὰ ὑπέβαλε, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἕτερος συγκατατεθῇ.

Ἄρθρον 53.

1. Ὁσάκις εἷς τῶν διαδίκων δὲν ἐμφανισθῇ πρὸ τοῦ Δικαστηρίου, ἡ ἀπόσχῃ τῆς ὑπερασπίσεως τῆς ὑποθέσεώς του, ὁ ἕτερος διάδικος δύναται νὰ αἰτήσηται παρὰ τοῦ Δικαστηρίου νὰ ἀποφανθῇ ὑπὲρ τῆς ἀπαιτήσεώς του.

2. Τὸ Δικαστήριον, πρὶν ἢ πράξῃ τοῦτο, ὀφείλει νὰ βεβαιωθῇ, ὄχι μόνον ὅτι κέκτηται ἁρμοδιότητα συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 36 καὶ 37, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἡ ἀπαίτησις εἶναι νόμῳ καὶ οὐσίᾳ βάσιμος.

Ἄρθρον 54.

1. Ὅταν, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ ἐλέγχου τοῦ Δικαστηρίου, οἱ Πράκτορες, Σύμβουλοι καὶ Δικηγόροι, συμπληρώσουν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὑποθέσεως, ὁ Πρόεδρος θὰ κηρύσσῃ τὴν συζήτησιν περαιωμένην.

2. Τὸ Δικαστήριον θὰ ἀποσύρεται πρὸς διάσκεψιν πρὸς ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως.

3. Αἱ διασκέψεις τοῦ Δικαστηρίου θὰ γίνωνται ἰδιαιτέρως καὶ παραμένουσι μυστικαί.

Ἄρθρον 55.

1. Πάντα τὰ ζητήματα θὰ ἀποφασίζωνται διὰ πλειοψηφίας τῶν παρόντων δικαστῶν.

2. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, θὰ ὑπερισχύῃ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτὸν Δικαστοῦ.

Ἄρθρον 56.

1. Ἡ ἀπόφασις θὰ εἶναι ἠτιολογημένη.

2. Θὰ ἀναφέρῃ τὰ ὀνόματα τῶν μετασχόντων εἰς τὴν ἔκδοσιν αὐτῆς Δικαστῶν.

Ἄρθρον 57.

Ἐὰν ἡ ἀπόφασις δὲν ἀντιπροσωπεύῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ὁμόφωνον τῶν Δικαστῶν γνώμην, πᾶς Δικαστὴς θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐκθέσῃ κεχωρισμένην γνώμην.

Ἄρθρον 58.

Ἡ ἀπόφασις θὰ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως. Θὰ ἀνακοινῶται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ Δικαστηρίου, ἀφοῦ εἰδοποιηθῶσι δεόντως οἱ Πράκτορες.

Ἄρθρον 59.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου δὲν θὰ ἔχῃ ὑποχρεωτικὴν ἰσχὺν εἰ μὴ μεταξὺ τῶν διαδίκων καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὴν εἰδικὴν ὑπόθεσιν δι' ἣν ἐξεδόθη.

Ἄρθρον 60.

Ἡ ἀπόφασις εἶναι ὁριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος. Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν ἢ τὸ πνεῦμα τῆς ἀποφάσεως τὸ Δικαστήριον θὰ ἑρμηνεύῃ ταύτην, τῇ αἰτήσει παντὸς διαδίκου.

Ἄρθρον 61.

1. Αἴτησις ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεως δύναται νὰ ὑποβληθῇ μόνον ὁσάκις βασίζεται ἐπὶ τῆς ἀνακαλύψεως γεγονότος τινὸς τοιαύτης φύσεως ὥστε νὰ εἶναι κρίσιμος παράγων καὶ τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως ἦτο ἄγνωστον εἰς τὸ Δικαστήριον καὶ εἰς τὸν αἰτοῦντα τὴν ἀναθεώρησιν διάδικον, ἀρκεῖ πάντοτε ἡ τοιαύτη ἄγνοια νὰ μὴ ὀφείλεται εἰς ἀμέλειαν.

2. Ἡ διαδικασία τῆς ἀναθεωρήσεως θὰ ἄρχηται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου ρητῶς διαπιστούσης τὴν ὕπαρξιν τοῦ νέου γεγονότος, ἀναγνωριζούσης τὸν χαρακτῆρα του ὡς δίδοντος δικαίωμα πρὸς ἀναθεώρησιν καὶ κηρυττούσης ὡς ἐκ τούτου παραδεκτὴν τὴν αἴτησιν.

3. Τὸ Δικαστήριον πρὶν ἢ ἀποδεχθῇ τὴν διαδικασίαν τῆς ἀναθεωρήσεως, δύναται νὰ ἀξιώσῃ προηγουμένην συμμόρφωσιν πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἀποφάσεως.

4. Ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως δέον νὰ γίνῃ τὸ βραδύτερον ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ νέου γεγονότος.

5. Οὐδεμία αἴτησις ἀναθεωρήσεως δύναται νὰ γίνῃ μετὰ τὴν πάροδον χρονικοῦ διαστήματος δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 62.

1. Ἐὰν Κράτος τι ἤθελε θεωρήσῃ ὅτι ἔχει ἔννομον συμφέρον τὸ ὁποῖον δύναται νὰ θιγῇ ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, δύναται νὰ αἰτήσηται παρὰ τοῦ Δικαστηρίου νὰ τοῦ ἐπιτραπῇ νὰ παρέμβῃ.

2. Τὸ Δικαστήριον θὰ ἀποφασίζῃ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης.

Ἄρθρον 63.

1. Ὁσάκις πρόκειται περὶ ἑρμηνείας Συμβάσεως εἰς ἣν εἶναι συμβαλλόμενα ἕτερα Κράτη πλὴν τῶν διαδίκων, ὁ Γραμματεὺς εἰδοποιεῖ ταῦτα ἀμέσως.

2. Πᾶν Κράτος οὕτως εἰδοποιηθὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρέμβῃ εἰς τὴν διαδικασίαν, ἀλλ' ἐὰν ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἡ δοθησομένη διὰ τῆς ἀποφάσεως ἑρμηνεία θὰ ἔχῃ ἐπίσης καὶ δι' αὐτὸ ὑποχρεωτικὴν ἰσχύν.

Ἄρθρον 64.

Ἕκαστος διάδικος ὑπέχει τὰς ἰδίας αὐτοῦ δαπάνας ἐκτὸς ἐὰν ἤθελεν ἄλλως ἀποφασίσῃ τὸ Δικαστήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV.

Γνωμοδοτήσεις

Ἄρθρον 65.

1. Τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ γνωμοδοτῇ ἐπὶ παντὸς νομικοῦ ζητήματος ἐπὶ τῇ αἰτήσει οἱουδήποτε σώματος ἐξουσιοδοτημένου ὑπὸ τοῦ Χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν νὰ ὑποβάλλῃ τοιαύτην αἴτησιν ἢ συμφώνως πρὸς αὐτόν.

2. Τὰ ζητήματα ἐφ' ὧν ζητεῖται ἡ γνωμοδότησις τοῦ Δικαστηρίου θὰ φέρωνται ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου διὰ γραπτῆς αἰτήσεως περιλαμβανούσης ἀκριβῆ ἔκθεσιν τοῦ ζητήματος ἐφ' οὗ ζητεῖται ἡ γνωμοδότησις καὶ συνοδευομένης ὑφ' ὅλων τῶν ἐγγράφων τῶν ἐνδεχομένως διαφωτιζόντων τὴν ὑπόθεσιν.

Ἄρθρον 66.

1. Ὁ Γραμματεὺς θὰ ἀνακοινῇ ἀμέσως τὴν αἴτησιν γνωμοδοτήσεως πρὸς ἅπαντα τὰ Κράτη τὰ ἔχοντα δικαίωμα νὰ παρίστανται ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου.

2. Ὁ Γραμματεύς, δι' εἰδικῆς καὶ ἀπ' εὐθείας ἐπικοινωνίας, θὰ ἀνακοινοῖ ἀμέσως εἰς πᾶν Κράτος ἔχον δικαίωμα νὰ παρίσταται ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἢ εἰς πάντα διεθνῆ ὀργανισμὸν κρινόμενον ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἢ, ἐὰν τοῦτο δὲν συνεδριάζει, ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ὡς πιθανῶς δυνάμενον νὰ παράσχῃ πληροφορίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ὅτι τὸ Δικαστήριον θὰ εἶναι διατεθειμένον νὰ δεχθῇ, ἐντὸς προθεσμίας ὁρισθησομένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου, γραπτὰς ἐκθέσεις ἢ νὰ ἀκούσῃ προφορικὰς δηλώσεις, εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν συγκληθησομένην ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ, σχετικῶς μὲ τὴν ὑπόθεσιν.

3. Ἐὰν τοιοῦτο Κράτος, ἔχον τὸ δικαίωμα νὰ παρίσταται ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, δὲν λάβῃ τὴν εἰδικὴν ἀνακοίνωσιν τὴν ἀναφερομένην εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, δύναται τοῦτο νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ὑποβάλῃ ἔγγραφον δήλωσιν ἢ νὰ ἀκουσθῇ καὶ τὸ Δικαστήριον θὰ ἀποφασίζῃ.

4. Κράτη καὶ ὀργανισμοί, ὑποβαλόντες ἐγγράφους ἢ προφορικὰς ἀνακοινώσεις ἢ καὶ ἐκ τῶν δύο, θὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀντικρούσωσι τὰς προτάσεις ἄλλων Κρατῶν ἢ ὀργανισμῶν κατὰ τὸν τύπον, τὴν ἔκτασιν καὶ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ἅτινα τὸ Δικαστήριον, ἢ, ἐὰν τοῦτο δὲν συνεδριάζει, ὁ Πρόεδρος, θὰ ἀποφασίζωσι εἰς ἑκάστην εἰδικὴν περίπτωσιν. Σχετικῶς ὁ Γραμματεὺς θὰ ἀνακοινώνῃ ἐγκαίρως πάσας τοιαύτας ἐγγράφους προτάσεις εἰς τὰ Κράτη καὶ τοὺς ὀργανισμοὺς τὰ ὑποβαλόντα ὁμοίας προτάσεις.

Ἄρθρον 67.

Τὸ Δικαστήριον θὰ ἀπαγγέλλῃ τὰς γνωμοδοτήσεις του ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἀφοῦ θὰ ἔχῃ εἰδοποιήσει τὸν Γενικὸν Γραμματέα καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Μελῶν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, τῶν Κρατῶν καὶ τῶν Διεθνῶν Ὀργανισμῶν τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων.

Ἄρθρον 68.

Ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν γνωμοδοτικῶν του καθηκόντων τὸ Δικαστήριον θὰ καθοδηγῆται περαιτέρω ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ, αἵτινες ἐφαρμόζονται εἰς ἀμφισβητουμένας ὑποθέσεις, ἐν ᾧ μέτρῳ τοῦτο τὰς ἀναγνωρίζει ἐφαρμοστέας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I.

Τροποποιήσεις

Ἄρθρον 69.

Τροποποιήσεις τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ θὰ γίνωνται κατὰ τὴν ἰδίαν διαδικασίαν ὡς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν διὰ τροποποιήσεις τοῦ Χάρτου, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅμως πάσης διατάξεως ἣν ἡ Γενικὴ Συνέλευσις, τῇ προτάσει τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, δύναται νὰ ἀποδεχθῇ, ἀφορώσης τὴν συμμετοχὴν Κρατῶν ἅτινα εἶναι συμβαλλόμενα Μέρη εἰς τὸ παρὸν Καταστατικὸν ἀλλὰ δὲν εἶναι Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 70.

Τὸ Δικαστήριον θὰ ἔχῃ ἐξουσίαν νὰ προτείνῃ πᾶσαν τροποποίησιν τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ ἣν ἤθελε θεωρήσῃ ἀναγκαίαν, διὰ γραπτῶν ἀνακοινώσεων πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα πρὸς ἐξέτασιν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 69.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

συναφθεὶς ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν Ἀντιπροσωπευομένων εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὴν Διεθνῆ Ὀργάνωσιν.

Αἱ Κυβερνήσεις αἱ ἀντιπροσωπευόμεναι εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὴν Διεθνῆ Ὀργάνωσιν, τὴν συνελθοῦσαν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου.

Ἀποφασίσαντα ὅπως ἱδρύσουν Διεθνῆ Ὀργάνωσιν ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ὑπογράψαντά σήμερον τὸν Χάρτην τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ἀποφασίσαντα ὅπως, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Χάρτου καὶ τῆς ὀργανώσεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν συμφώνως πρὸς τὸν Χάρτην, συσταθῇ Προπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὴν ἄσκησιν ὡρισμένων καθηκόντων καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν ὡρισμένων ὑποχρεώσεων.

Συμφωνοῦσι ἐπὶ τῶν κατωτέρω :

1. Θὰ ἱδρυθῇ διὰ τοῦ παρόντος μία Προπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἥτις θὰ ἐπιφορτισθῇ νὰ λάβῃ τὰ προσωρινὰ μέτρα διὰ τὰς πρώτας συνόδους τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Συμβουλίου, τοῦ Συμβουλίου Κηδεμονίας καὶ διὰ τὴν σύστασιν τῆς Γραμματείας καὶ τὴν σύγκλησιν τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ περιλαμβάνῃ ἕνα ἀντιπρόσωπον ἑκάστης τῶν ὑπογραφουσῶν τὸν Χάρτην Κυβερνήσεων Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ συντάξῃ τὸν Κανονισμόν της. Τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁσάκις αὕτη δὲν εὑρίσκεται ἐν συνόδῳ, θὰ ἀσκεῖται ὑπὸ Ἐκτελεστικῆς Ὑποεπιτροπῆς (Comité) συγκειμένης ἐξ ἀντιπροσώπω-

τῶν ἀντιπροσωπευομένων νῦν εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ὑποεπιτροπὴν τῆς Συνδιασκέψεως Κυβερνήσεων. Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ὑποεπιτροπὴ θὰ συγκροτῇ τόσας ἐπὶ μέρους Ἐπιτροπὰς ὅσαι θὰ εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὴν διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου της καὶ θὰ προσφύγῃ εἰς πρόσωπα κεκτημένα εἰδικὰς γνώσεις καὶ εἰδικὴν πεῖραν.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ βοηθῆται ὑπὸ Διοικητικοῦ Γραμματέως ὅστις θὰ ἀσκῇ τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα ἅτινα θὰ καθορίσῃ ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ. Τὸ προσωπικὸν τοῦτο θὰ ἀποτελῆται, κατὰ τὸ δυνατόν, ἀπὸ ὑπαλλήλους ὁριζομένους πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν μετεχόντων Κρατῶν, τῇ αἰτήσει τοῦ Διοικητικοῦ Γραμματέως.

4. Ἡ Ἐπιτροπή :

α') θὰ συγκαλέσῃ τὴν πρώτην σύνοδον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

β') θὰ παρασκευάσῃ τὰς προσωρινὰς ἡμερησίας διατάξεις τῶν πρώτων συνόδων τῶν κυριωτέρων ὀργάνων τοῦ Ὀργανισμοῦ ὡς καὶ τὰ ἔγγραφα καὶ προτάσεις τὰ ἀναφερόμενα εἰς ὅλα τὰ ζητήματα τὰ ἀναγεγραμμένα εἰς τὰς ἡμερησίας ταύτας διατάξεις.

γ') Θὰ διατυπώσῃ προτάσεις ἐπὶ τῆς ἐνδεχομένης μεταβιβάσεως τῶν καθηκόντων, τῆς δραστηριότητος καὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἅτινα ἤθελε κρίνῃ χρήσιμα διὰ τὴν νέαν Ὀργάνωσιν, ὑπὸ καθοριζθησομένους ὅρους.

δ') θὰ ἐξετάσῃ τὰ ἐγειρόμενα ζητήματα ἐκ τῆς ἐνάρξεως σχέσεων μεταξὺ τῶν εἰδικῶν διακυβερνητικῶν καθιδρυμάτων καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ.

ε') θὰ ἀποστείλῃ προσκλήσεις πρὸς ὑπόδειξιν ὑποψηφίων διὰ τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Δικαστηρίου.

στ') θὰ προπαρασκευάσῃ προτάσεις σχετικὰς πρὸς τὴν σύστασιν τῆς Γραμματείας τοῦ Ὀργανισμοῦ.

ζ') θὰ προβῇ εἰς τὴν ἀναγκαίαν μελέτην σχετικῶς πρὸς τὴν μόνιμον ἕδραν τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ θὰ προβῇ εἰς προτάσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

5. Αἱ δαπάναι αἱ γινόμεναι ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ αἱ δαπάναι ἃς θὰ συνεπιφέρῃ ἡ σύγκλησις τῆς πρώτης συνόδου τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως θὰ ἀναληφθῶσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας ἤ, ἐὰν ζητήσῃ τοῦτο ἡ Ἐπιτροπή, θὰ κατανεμηθῶσι μεταξὺ καὶ ἄλλων Κυβερνήσεων. Πᾶσαι αἱ γενόμεναι πρὸς τοῦτο δαπάναι ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων θὰ ἐκπεσθῶσιν ἐκ τῆς πρώτης αὐτῶν καταβολῆς εἰς τὸν Ὀργανισμόν.

6. Ἡ ἕδρα τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἐγκατασταθῇ ἐν Λονδίνῳ. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίασιν εἰς Ἅγιον Φραγκίσκον εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῆς Συνδιασκέψεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὴν διεθνῆ Ὀργάνωσιν. Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ συγκαλέσῃ ἑτέραν συνεδρίασιν τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ δυνατὸν ταχύτερον μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Χάρτου τοῦ Ὀργανισμοῦ, καὶ ἀκολούθως ὁσάκις τὸ κρίνῃ χρήσιμον.

7. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ παύσῃ νὰ ὑφίσταται ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὀργανισμοῦ. Ἡ περιουσία της καὶ τὰ Ἀρχεῖα της θὰ μεταβιβασθῶσι τότε εἰς τὸν Ὀργανισμόν.

8. Ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς θὰ ἀποτελέσῃ τὸν προσωρινὸν θεματοφύλακα καὶ θὰ ἀναλάβῃ τὴν φύλαξιν τοῦ πρωτοτύπου ἐγγράφου, ὅπου θὰ καταχωρηθῶσιν αἱ προσωριναὶ αὗται συμφωνίαι αἱ συνταχθεῖσαι εἰς τὰς πέντε γλώσσας εἰς ἃς ὑπογράφονται Κεκυρωμένα ἀντίγραφα θὰ διαβιβασθῶσιν εἰς ἑκάστην τῶν Κυβερνήσεων ὑπογραφόντων τοῦ Χάρτου Κρατῶν. Ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς θὰ παραδώσῃ τὸ πρωτότυπον τοῦ ἐγγράφου τούτου εἰς τὸν Διοικητικὸν Γραμματέα κατὰ τὸν διορισμόν του.

9. Τὸ παρὸν ἔγγραφον θὰ ἰσχύσῃ ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ θὰ παραμείνῃ πρὸς ὑπογραφὴν ὑπὸ τῶν Κρατῶν τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα νὰ εἶναι ἀρχικὰ Μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν μέχρι τῆς διαλύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 7. Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ ὑπογεγραμμένοι ἀντιπρόσωποι δεόντως πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένοι ὑπέγραψαν τὸ παρὸν ἔγγραφον εἰς τὰς γλώσσας ἀγγλικήν, γαλλικήν, κινεζικήν, ρωσσικὴν καὶ Ἱσπανικὴν ἑκάστου τῶν κειμένων τούτων ὄντος ἐξ ἴσου αὐθεντικοῦ.

Ἐγένετο ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ τὴν εἰκοστὴν ἕκτην Ἰουνίου χίλια ἐννεακόσια τεσσαράκοντα πέντε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Δηλοῦμεν ὅτι, ὑπογραφέντος ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ τῇ 26ῃ Ἰουνίου 1945 τοῦ Χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, περιλαμβάνοντος καὶ τὸ Καταστατικὸν τοῦ προβλεπομένου ὑπ' αὐτοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου, ὡς καὶ τοῦ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν Προσωρινοῦ Διακανονισμοῦ.

Ἀποδεχόμεθα, ἐγκρίνομεν καὶ ἐπικυροῦμεν τὸν Χάρτην τοῦτον καὶ τὸν Προσωρινὸν Διακανονισμὸν κατὰ πάντας αὐτῶν τοὺς ὁρισμούς, ὑποσχόμενοι νὰ τηρῶμεν αὐτοὺς πιστῶς καὶ νὰ μὴ παραβῶμεν αὐτούς.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω ὑπεγράψαμεν τὴν ἐπικύρωσιν ταύτην καὶ διετάξαμεν τὴν σήμανσιν αὐτῆς διὰ τῆς σφραγῖδος τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1945.

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΙΤΗΣ